

Smjernice

Translations proofread by EDPB Members.

This language version has not yet been proofread.

Smjernice 02/2022 o primjeni članka 60. Opće uredbe o zaštiti podataka

Verzija 1.1

Donesene 14. ožujka 2022.

Pregled verzija

Verzija 1.1	1. srpnja 2022.	Manji ispravci
Verzija 1.0	14. ožujka 2022.	Donošenje Smjernica 02/2022

SAŽETAK

Jedna od glavnih novina uvedenih Općom uredbom o zaštiti podataka (OUZP) bio je koncept jedinstvene kontaktne točke. U slučajevima prekogranične obrade podataka nadzorno tijelo u državi članici glavnog poslovnog nastana voditelja ili izvršitelja obrade je tijelo koje je odgovorno za provedbu Opće uredbe o zaštiti podataka za odgovarajuće aktivnosti prekogranične obrade u suradnji sa svim tijelima na koja mogu utjecati predmetne aktivnosti obrade, i to zbog poslovnih nastana voditelja obrade ili izvršitelja obrade na njihovu državnom području ili pritužbi njihovih rezidenata na te aktivnosti obrade. Naime, ispitanici bi trebali moći lako ostvariti svoja prava na zaštitu podataka i podnijeti pritužbu nadzornom tijelu u mjestu svojeg uobičajenog boravišta. To nadzorno tijelo ujedno ostaje kontaktna točka za podnositelja pritužbe u daljnjem tijeku postupka rješavanja pritužbe. Kako bi se ispunili svi ti zahtjevi, člankom 60. Opće uredbe o zaštiti podataka uređuje se postupak suradnje između vodećeg nadzornog tijela i drugih predmetnih nadzornih tijela.

Ove smjernice odnose se na međusobne interakcije nadzornih tijela te njihovu međusobnu suradnju i suradnju s Europskim odborom za zaštitu podataka (EDPB) i trećim stranama u skladu s člankom 60. Opće uredbe o zaštiti podataka. Analizira se postupak suradnje i daju smjernice o konkretnoj primjeni odredbi.

Opće napomene

Zajedničko poimanje pojmova i osnovnih koncepata preduvjet je za neometani postupak suradnje.

Prvo, u Smjernicama se navodi sljedeće:

- postupak suradnje u načelu se primjenjuje na sve slučajeve prekogranične obrade
- vodeće nadzorno tijelo prvenstveno je odgovorno za rješavanje takvih slučajeva, ali nije ovlašteno za samostalno donošenje odluka i
- postupak suradnje ne utječe na neovisnost nadzornih tijela, koja zadržavaju svoje diskrecijske ovlasti u okviru postupka suradnje.

Treba podsjetiti da učinci nacionalnih postupovnih propisa ne smiju biti ograničavanje ili ometanje suradnje na temelju Opće uredbe o zaštiti podataka.

Struktura i sadržaj Smjernica

Ove Smjernice temelje se na zahtjevima iz članka 60., a u njima se redom, stavak po stavak, pojašnjavaju uvjeti koji proizlaze iz same Uredbe i njezine praktične provedbe.

U kontekstu članka 60. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka utvrđeno je da načela koja treba poštovati tijekom cijelog postupka suradnje čine uzajamne obveze. Naglašava se da, iako konsenzus među nadzornim tijelima nije nužan, nastojanje da se postigne sporazumna odluka glavni je cilj koji treba postići uzajamnom i dosljednom razmjenom svih bitnih informacija. Ta je razmjena informacija obvezna za sva predmetna nadzorna tijela, uključujući vodeće nadzorno tijelo. Značenje pojma „bitno” u tom kontekstu dodatno se pojašnjava primjerima. Kad je riječ o pravodobnosti, u dokumentu se preporučuje proaktivna i što brža razmjena bitnih informacija. Naposljetku, podsjeća se na mogućnost upotrebe neformalnih sredstava komunikacije za postizanje konsenzusa.

U sljedećem odjeljku o članku 60. stavku 2. Opće uredbe o zaštiti podataka razmatra se situacija u kojoj vodeće nadzorno tijelo zatraži pružanje uzajamne pomoći u skladu s člankom 61. OUZP-a i provodi zajedničke operacije u skladu s člankom 62. te uredbe te pruža smjernice o pojedinostima tih instrumenata u kontekstu postupka suradnje koji je u tijeku.

U dokumentu se razmatra postupak podnošenja nacрта odluke na temelju članka 60. stavka 3. Opće uredbe o zaštiti podataka. Ističe se da vodeće nadzorno tijelo mora djelovati proaktivno i što brže te da bi predmetna nadzorna tijela trebala moći doprinijeti cjelokupnom postupku, pa čak i prije izrade nacрта odluke (npr. razmjenom informacija). Osim toga, vodeće nadzorno tijelo u svim slučajevima prekogranične obrade mora dostaviti nacrt odluke predmetnim nadzornim tijelima.

U odjeljcima o članku 60. stavcima od 4. do 6. Opće uredbe o zaštiti podataka opisani su različiti scenariji koji se mogu pojaviti nakon što vodeće nadzorno tijelo podnese nacrt odluke, čime se omogućuje dosljedan pristup postupku od trenutka podnošenja (revidiranog) nacрта odluke do aktiviranja obvezujućeg učinka ako nisu podneseni relevantni i obrazloženi prigovori ili nije pokrenut postupak rješavanja sporova. U Smjernicama se ujedno potvrđuje mogućnost da vodeće nadzorno tijelo prilagodi i ponovno podnese nacrt odluke koji je podnesen na temelju članka 60. stavka 4. Opće uredbe o zaštiti podataka prije isteka razdoblja od četiri tjedna ako je takva prilagodba opravdana novim čimbenicima ili razmatranjima i da postoji ravnoteža između njihove važnosti i potrebe za učinkovitom i brzom provedbom postupka suradnje. Osim toga, navedeno je da može postojati više revidiranih odluka, ali samo ako je vjerojatno da će se postići konsenzus zbog znatne konvergencije između vodećeg nadzornog tijela i drugih predmetnih nadzornih tijela.

Nakon toga analiziraju se različiti scenariji koji su mogući nakon što (revidirani) nacrt odluke postane obvezujući za vodeće nadzorno tijelo i predmetna nadzorna tijela. Pojašnjeno je koje nadzorno tijelo mora donijeti konačnu nacionalnu odluku u skladu s člankom 60. stavcima od 7. do 9. Opće uredbe o zaštiti podataka na temelju nacрта odluke koja je postala obvezujuća i o kojoj nadzorno tijelo mora izvijestiti voditelja obrade / izvršitelja obrade ili podnositelja pritužbe. U tom kontekstu objašnjava se i razlika između izvješćivanja i obavješćivanja.

Osim toga, u Smjernicama se razmatra važna razlika između situacija koje predstavljaju odbacivanje/odbijanje pritužbe, u kojima konačnu odluku donosi nadzorno tijelo koje prima pritužbu, i situacija u kojima vodeće nadzorno tijelo po pritužbi poduzima mjere u odnosu na voditelja obrade, pri čemu konačnu odluku donosi vodeće nadzorno tijelo. U tom se kontekstu ističe da se pojmovi iz prava Unije kojima se ne upućuje izričito na pravo države članice obično moraju tumačiti autonomno i ujednačeno.

U sljedećem se odjeljku navode obveze voditelja obrade ili izvršitelja obrade da osigura da su aktivnosti obrade u svim njegovim poslovnim nastanima u skladu s konačnom odlukom (članak 60. stavak 10. Opće uredbe o zaštiti podataka).

Posljednji odjeljak odnosi se na posebne zahtjeve za primjenu članka 66. Opće uredbe o zaštiti podataka (hitni postupak) tijekom postupka suradnje koji je u tijeku (članak 60. stavak 11. Opće uredbe o zaštiti podataka).

Svrha je kratkog priručnika priloženog smjernicama pružiti stručnjacima u nadzornim tijelima kratak pregled postupka i prikazati složeni postupak.

Sadržaj

SAŽETAK.....	3
1 Uvod	8
2 Članak 60. u okviru sustava jedinstvene kontaktne točke	9
2.1 Primjenjivost postupka suradnje.....	9
2.2 Vodeće nadzorne tijelo i predmetna nadzorna tijela kao uključeni dionici.....	10
2.3 Neovisnost nadzornih tijela u postupku suradnje.....	12
2.4 Učinak nacionalnih postupovnih pravila	13
3 Članak 60. stavak 1. – uzajamna obveza	14
3.1 Opće odredbe.....	14
3.2 Nastojanje da se postigne konsenzus.....	14
3.3 Obveza razmjene svih bitnih informacija	15
3.3.1 Pojam „bitne informacije”	15
3.3.2 Rok za razmjenu informacija	17
4 Članak 60. stavak 2. – uzajamna pomoć i zajedničke operacije.....	17
4.1 Opće odredbe.....	17
4.2 Zahtjevi iz članka 60. stavka 2.	18
4.2.1 Zahtjevi koje može postaviti vodeće nadzorno tijelo.....	18
4.2.2 Pojam „u bilo kojem trenutku”	18
4.2.3 Druga predmetna nadzorna tijela kao primatelji zahtjeva.....	19
4.3 Zahtjevi za uzajamnu pomoć.....	19
4.4 Pokretanje zajedničkih operacija	21
5 Članak 60. stavak 3. – Obavješćivanje koje provodi vodeće nadzorno tijelo i obveza podnošenja nacrta odluke.....	21
5.1 Članak 60. stavak 3. prva rečenica: obveza vodećeg nadzornog tijela da bez odgađanja obavješćuje o informacijama	21
5.1.1 Pojam „bez odgađanja”	21
5.1.2 Pojam „bitne informacije”	23
5.2 Članak 60. stavak 3. druga rečenica: obveza vodećeg nadzornog tijela da izda „nacrt odluke”	25
5.2.1 Pravna obveza podnošenja nacrta odluke	25
5.2.2 Pojam „nacrt odluke”	26
5.2.3 Pojam „bez odgađanja” u odnosu na podnošenje nacrta odluke.....	28
5.2.4 Pojam „pridavanje dužne pozornost njihovim stajalištima”	29
6 Članak 60. stavak 4. – Ocjena prigovora i mogućnost pokretanja postupka rješavanja sporova .	31
6.1 Svrha odredbe	31

6.2	Relevantni i obrazloženi prigovori predmetnog nadzornog tijela.....	31
6.2.1	Izračun roka	31
6.2.2	Relevantni i obrazloženi prigovor.....	32
6.2.3	Ocjenjivanje prigovora na nacrt podnesen na temelju članka 60. stavka 4.....	33
6.3	Podnošenje Odboru.....	34
7	Članak 60. stavak 5. – revidirani nacrt odluke.....	35
7.1	Podnošenje drugim predmetnim nadzornim tijelima	35
7.1.1	Vodeće nadzorno tijelo namjerava uzeti u obzir.....	35
7.1.2	Obveza podnošenja revidiranog nacrta odluke.....	36
7.1.3	Podnošenje revidiranog nacrta odluke	37
7.1.4	Mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela.....	38
7.2	Revidirani nacrt odluke: postupak ocjenjivanja	38
7.2.1	Zajednička primjena članka 60. stavka 5. druge rečenice i postupka iz članka 60. stavka 4.	38
7.2.2	Ograničenja drugih predmetnih nadzornih tijela u podnošenju relevantnih i obrazloženih prigovora na revidirani nacrt odluke	40
8	Obvezujući učinak (revidiranog) nacrta odluke.....	40
8.1	Smatra se da se vodeće nadzorno tijelo i predmetna nadzorna tijela slažu s nacrtom odluke	41
8.2	Obvezujući nacrt odluke.....	41
9	Članak 60. stavak 7. – vodeće nadzorno tijelo donosi i dostavlja odluku	42
9.1	Opće odredbe.....	42
9.2	Donošenje konačne odluke vodećeg nadzornog tijela.....	43
9.3	Dostavljanje i obavješćivanje	44
9.4	Sažetak bitnih činjenica i obrazloženja.....	45
10	Članak 60. stavak 8. – odbacivanje/odbijanje pritužbe.....	45
10.1	Odstupanje od stavka 7.....	47
10.2	Izraz „odbacivanje/odbijanje”	47
10.3	Donošenje odluke.....	51
10.4	Obavijestiti i dostaviti.....	51
11	Članak 60. stavak 9. – djelomično odbacivanje/odbijanje	52
12	Članak 60. stavak 10. – obavješćivanje vodećeg nadzornog tijela / predmetnog nadzornog tijela (ili više njih) o mjerama koje je donio voditelj obrade ili izvršitelj obrade.....	53
13	Članak 60. stavak 11. – hitni postupak.....	53
13.1	Uvjeti za pozivanje na članak 66.....	53
13.2	Interakcija s postupkom suradnje iz članka 60. koji je u tijeku	55

Kratki priručnik 57

Europski odbor za zaštitu podataka,

uzimajući u obzir članak 70. stavak 1. točku (e) Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (dalje u tekstu „Opća uredba o zaštiti podataka“),

uzimajući u obzir Sporazum o EGP-u, a posebno njegov Prilog XI. i Protokol 37., kako su izmijenjeni Odlukom Zajedničkog odbora EGP-a br. 154/2018 od 6. srpnja 2018.¹,

uzimajući u obzir članke 12. i 22. svojeg Poslovnika,

DONIO JE SLJEDEĆE SMJERNICE:

1 UVOD

1. Nacionalni postupci izvršenja koji se odnose na prekogranične aktivnosti obrade podataka stalno su u porastu, a mnogi se rješavaju u okviru mehanizma suradnje iz Opće uredbe o zaštiti podataka. Dok je člankom 57. stavkom 1. točkama (g) i (f) utvrđen okvir za opću suradnju, jedinstvena kontaktna točka uspostavljena je u skladu s člancima 56. i 60. Opće uredbe o zaštiti podataka². Tim posebnim postupkom zahtijeva se da vodeće nadzorno tijelo surađuje s drugim predmetnim nadzornim tijelima kako bi se postigao konsenzus.
2. Treba naglasiti da je model jedinstvene kontaktne točke, kojim se nadzornim tijelima svih država članica omogućuje uključivanje u postupak suodlučivanja, novi koncept zakonodavstva o zaštiti podataka uveden Općom uredbom o zaštiti podataka.
3. Ove Smjernice odnose se na međusobne interakcije nadzornih tijela te njihovu suradnju s Europskim odborom za zaštitu podataka i s trećim stranama u skladu s člankom 60. Cilj je analizirati odredbe i dati smjernice o njihovoj konkretnoj primjeni. Budući da se postupak suradnje odnosi na aktivnosti obrade, njegov se ishod po definiciji odnosi na sudionike uključene u takvu obradu (ispitanik, voditelj obrade, izvršitelji obrade itd.). Međutim, s obzirom na to da se obveza suradnje iz članka 60. primjenjuje na nadzorna tijela, ovaj je dokument usmjeren na obveze vodećeg nadzornog tijela i drugih predmetnih nadzornih tijela.
4. Pitanje imenovanja vodećeg nadzornog tijela i drugih predmetnih nadzornih tijela nije obuhvaćeno ovim Smjernicama. U njima se pretpostavlja da je to pojašnjeno i dogovoreno u skladu s člankom 56. jer se postupkom iz članka 60. uključenim nadzornim tijelima dodjeljuju posebne nadležnosti i zadaće na temelju njihovih uloga. Stoga se pretpostavlja da je u trenutku početka djelovanja na temelju članka 60. Opće uredbe o zaštiti podataka već podijeljeno dovoljno informacija za utvrđivanje različitih uloga.

¹ Upućivanja na „države članice” u ovim smjernicama treba tumačiti kao upućivanja na „države članice EGP-a”.

² Pojam „članak” bez dodatnih pojedinosti odnosi se na članke iz Opće uredbe o zaštiti podataka.

5. Međutim, u posebnim situacijama mogu se promijeniti nadležnost i uloga nadzornih tijela (npr. nova lokacija glavnog poslovnog nastana ili zajedničko vođenje obrade). Stoga bi nadzorna tijela, čim dobiju informacije o svim okolnostima koje bi mogle utjecati na nadležnost za rješavanje predmeta tijekom faze suradnje, trebala odmah međusobno razmijeniti te informacije kako bi se utvrdilo novo pretpostavljeno vodeće nadzorno tijelo i postigao dogovor o dodjeli uloga³.
6. Postupak iz članka 60. nastavlja se nakon postizanja dogovora. Ako se konsenzus ne može postići, predmet se upućuje EDPB-u na temelju članka 65. stavka 1. točke (b).
7. Kad se u ovim Smjernicama upućuje na upotrebu „informativnog sustava EDPB-a”, to znači Informativni sustav unutarnjeg tržišta („IMI”) u skladu s Uredbom (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informativnog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI”)⁴. Informativni sustav EDPB-a koristi se u skladu s člankom 60. stavkom 12. za dostavu svih informacija koje se zahtijevaju na temelju članka 60. Osim toga, nadzorna tijela trebala bi upotrebljavati sve oblike komunikacije, kao što su e-pošta, telefon, videokonferencija ili osobna komunikacija, kako bi se olakšao postupak postizanja konsenzusa.

2 ČLANAK 60. U OKVIRU SUSTAVA JEDINSTVENE KONTAKTNE TOČKE

2.1 Primjenjivost postupka suradnje

8. Postupak suradnje između vodećeg nadzornog tijela i drugih predmetnih nadzornih tijela u skladu s člankom 56. stavkom 1. i člankom 60. u osnovi ima sljedeće uvjete: postupak obrade mora biti prekograničan u skladu s člankom 4. točkom 23., što ujedno znači da voditelj obrade ili izvršitelj obrade mora imati glavni ili jedini poslovni nastan u EU-u. Člankom 4. točkom 23. predviđene su dvije alternativne povezane definicije. Prvo, člankom 4. točkom 23. podtočkom (a) zahtijeva se da voditelj obrade ili izvršitelj obrade ima poslovni nastan u više država članica. Drugo, konkretni postupak obrade podataka o kojem je riječ mora se provesti u kontekstu aktivnosti nekoliko poslovnih nastana u EU-u. U skladu s člankom 4. točkom 23. podtočkom (b) učinci na ispitanike mogu definirati prekograničnu obradu. Ako se obrada odvija u kontekstu aktivnosti jedinstvenog poslovnog nastana voditelja obrade ili izvršitelja obrade unutar EU-a, pretpostavlja se da prekogranična obrada znatno utječe ili će vjerojatno znatno utjecati na ispitanike u više država članica⁵.
9. EDPB naglašava da se članci 56. i 60.⁶ primjenjuju na suradnju nadzornih tijela u svim slučajevima koji se temelje na prekograničnoj obradi bez obzira na podrijetlo predmeta (pritužba, istraga po službenoj dužnosti itd.). Time se ne dovode u pitanje odredbe članka 55.⁷ i 65.
10. Dok se samo članak 60. stavak 7. posljednja rečenica te stavci 8. i 9. odnose na rješavanje pritužbi, članak 56. stavak 1. i članak 60. kao temeljne odredbe o postupku suradnje odnose se na

³ Vidjeti i Mišljenje br. 8/2019 o nadležnosti nadzornog tijela u slučaju promjene okolnosti koje se odnose na glavni ili jedini poslovni nastan.

⁴ Vidjeti i članak 17. Poslovnika Europskog odbora za zaštitu podataka.

⁵ Vidjeti i Smjernice WP244 za identifikaciju voditelja obrade ili vodećeg nadzornog tijela izvršitelja obrade.

⁶ Osim u slučaju opisanom u točki 13. u nastavku.

⁷ Vidjeti i uvodnu izjavu 128. Opće uredbe o zaštiti podataka.

prekograničnu obradu općenito. Kad je riječ o mehanizmu suradnje, u članku 60. stavku 3. upućuje se i na činjenicu da vodeće nadzorno tijelo „obavješćuje o bitnim informacijama u vezi s predmetom”, tj. slučajem općenito, tako da njegova primjena zapravo nije ograničena na predmete na temelju pritužbi. Pojam „predmet” uključuje, primjerice, postupak „po službenoj dužnosti” i mogućnost pokretanja istrage u okviru članka 57. stavka 1. točke (h), npr. na temelju informacija koje je dostavilo drugo nadzorno tijelo ili drugo javno tijelo. Budući da je rješavanje pritužbi već obuhvaćeno člankom 57. stavkom 1. točkom (f), te informacije dostavljene u skladu s člankom 57. stavkom 1. točkom (h) ne moraju se temeljiti na pritužbi.

11. Nadalje, to je potkrijepljeno sustavnim pristupom mogućim sankcijama ili pravnim lijekovima u skladu s člankom 58. stavkom 2., koji se primjenjuje na sve vrste obrade, a ne samo one koje se temelje na pritužbama.

Primjer 1.: Informacije iz medijâ ili od zviždača koje dostavi predmetno nadzorno tijelo isto tako mogu biti razlog za pokretanje postupka iz članka 60. ako su konkretne i bitne, tj. ako su činjenice konkretno i potpuno iznesene. Međutim, jednostavno prosljeđivanje novinskog članka bez detaljnijih informacija, npr. početne ocjene predmetnog nadzornog tijela, u načelu nije dovoljan dokaz o povredi zaštite podataka te se stoga ne bi smatralo dovoljno opravdanim razlogom za poduzimanje nadzornih mjera. S druge strane, za pokretanje postupka iz članka 60. nije potrebno dostaviti čvrste dokaze jer je cilj samog postupka utvrditi postoji li povreda. Međutim, vodeće nadzorno tijelo ima široke diskrecijske ovlasti za odlučivanje o tome kad će po službenoj dužnosti pokrenuti istragu na temelju informacija koje je primilo o mogućim povredama od drugih predmetnih nadzornih tijela ili izvora.

12. Primjena u svim prekograničnim slučajevima isto tako proizlazi iz svrhe mehanizma suradnje: uspostavljen je kako bi se potaknula „ujednačena primjena pravila o zaštiti podataka dosljednim tumačenjem”⁸ i osigurao učinkovit nadzor i provedba u Uniji. Ograničenje na slučajeve na temelju pritužbi bilo bi u suprotnosti s tom svrhom.
13. U predmetima čiji je učinak ograničen na lokalnu razinu člankom 56. stavcima 2. i 3. predviđa se nadležnost nadzornog tijela, koje je zaprimilo pritužbu ili je obaviješteno o mogućoj povredi, ako vodeće nadzorno tijelo odluči da neće preuzeti predmet. U tim se predmetima ne primjenjuje članak 60. U skladu s člankom 56. stavkom 4. članak 60. primjenjuje se samo ako vodeće nadzorno tijelo odluči preuzeti predmet.

2.2 Vodeće nadzorne tijelo i predmetna nadzorna tijela kao uključeni dionici

14. Članak 56. stavak 1. sadržava pravnu definiciju nadležnog vodećeg nadzornog tijela, koju treba tumačiti u vezi s člankom 60., a kojom se utvrđuju ključne zadaće i ovlasti vodećeg nadzornog tijela u postupku iz članka 60.⁹ Vodeće nadzorno tijelo definira se kao nadzorno tijelo glavnog ili jedinog poslovnog nastana voditelja obrade ili izvršitelja obrade u Uniji, koje je nadležno za prekograničnu obradu koju provodi taj voditelj obrade ili izvršitelj obrade. Ono je i jedini sugovornik tog voditelja obrade ili izvršitelja obrade u skladu s člankom 56. stavkom 6.

⁸ SWD(2020) 115 final, str. 6.

⁹ Za „lokalne predmete” iz članka 56. stavka 2. moraju se poštovati odredbe članka 56. stavaka 3. i 4.

15. Relevantna polazna točka za utvrđivanje vodećeg nadzornog tijela jest konkretna prekogranična obrada podataka („koju provodi“) odgovarajući voditelj obrade ili izvršitelj obrade¹⁰.
16. U smjernicama WP244 pojašnjava se da je „vodeće nadzorno tijelo tijelo koje je prvenstveno odgovorno za nadzor aktivnosti prekogranične obrade podataka“. Drugim riječima, vodeće nadzorno tijelo nadležno je za prekograničnu obradu koju provodi određeni voditelj obrade ili izvršitelj obrade jer je jedini sugovornik tog voditelja obrade ili izvršitelja obrade u odgovarajućoj državi članici u skladu s člankom 56. stavkom 6. U okviru postupka suradnje utvrđenog u članku 60. i u skladu s člankom 56. stavkom 1. ta se nadležnost pretvara u „vodeću funkciju“, tj. ulogu upravljanja daljnjim postupanjem u predmetu, organiziranja postupka suradnje radi uključivanja drugih predmetnih nadzornih tijela, koordiniranja istraga, prikupljanja dokaza itd., kao i odgovornosti za podnošenje nacrtu odluke u vezi s kojom druga predmetna nadzorna tijela mogu iznijeti mišljenje ili podnijeti prigovor¹¹.
17. Međutim, EDPB smatra da vodeće nadzorno tijelo nema isključivu nadležnost u pogledu postupka suradnje, tj. Općom uredbom o zaštiti podataka predviđa se zajednička odgovornost za dosljedno praćenje i provedbu primjene te uredbe kako bi druga predmetna nadzorna tijela imala pravo iznijeti mišljenje o stajalištu vodećeg nadzornog tijela, a ishod bi trebala biti odluka koja se temelji na konsenzusu. Zakonodavac Unije to je jasno naveo u odluci prema kojoj predmet, ako nadzorna tijela ne mogu postići dogovor, mora riješiti EDPB u skladu s člankom 65. stavkom 1. točkom (a).
18. U skladu s člankom 4. točkom 22. predmetno nadzorno tijelo znači nadzorno tijelo koje je povezano s obradom osobnih podataka zato što:
- (a) voditelj obrade ili izvršitelj obrade ima poslovni nastan na državnom području države članice tog nadzornog tijela¹²
 - (b) obrada bitno utječe ili je izgledno da će bitno utjecati na ispitanike koji borave u državi članici tog nadzornog tijela ili
 - (c) pritužba je podnesena tom nadzornom tijelu.
19. EDPB smatra da su ti zahtjevi u osnovi jasni te da ih je jednostavno utvrditi, stoga se ovdje u načelu ne moraju poštovati posebni zahtjevi. Kad je riječ o čimbeniku iz točke (a), postojanje poslovnog nastana u načelu je lako utvrditi. Isto vrijedi i za točku (c) i pitanje je li određeno nadzorno tijelo zaprimilo pritužbu. Treba napomenuti da zahtjev iz točke (b) znači da ispitanik mora samo boraviti u predmetnoj državi članici, tj. ne mora biti njezin državljanin¹³.
20. Ako postoji dvojba, s obzirom na pravne posljedice čini se primjerenim da svako tijelo u osnovi mora obrazložiti kako je povezano s konkretnom obradom.

¹⁰ Za dodatne informacije o tom pitanju vidjeti i WP244 rev.01: „Smjernice za identifikaciju voditelja obrade ili vodećeg nadzornog tijela izvršitelja obrade“.

¹¹ U tom smislu uloga vodećeg nadzornog tijela u nekoliko je navrata opisana kao *primus inter pares*, npr. mišljenje nezavisnog odvjetnika u predmetu 645/19, točka 111.

¹² Za dodatne informacije o pojmu „poslovni nastan“ vidjeti Smjernice Europskog odbora za zaštitu podataka 3/2018, str. 5.–7., a informacije o pojmu „u okviru aktivnosti poslovnog nastana“ vidjeti str. 7.–9. istih smjernica.

¹³ Vidjeti i Smjernice za identifikaciju voditelja obrade ili vodećeg nadzornog tijela izvršitelja obrade, WP244, str 9.

21. Pojam „bitno utječe” dodatno je definiran u WP244 navođenjem čimbenika (kao što su upotreba određenog jezika, upotreba određene valute, dostupnost usluge u predmetnoj državi članici, konkretna adresa preko voditelja obrade ili izvršitelja obrade itd.) koje svako tijelo uzima u obzir pri procjeni je li povezano s određenim predmetom.
22. Ako tijelo koje prethodno nije bilo povezano s predmetom u bilo kojem trenutku tijekom postupka iz članka 60. postane povezano (npr. zaprimi pritužbu), može predvidjeti sljedeći osnovni postupak:
 -)] To nadzorno tijelo trebalo bi odmah obavijestiti vodeće nadzorno tijelo o svojem statusu i zatražiti njegovo uključivanje u postupak koji provodi jedinstvena kontaktna točka.
 -)] Vodeće nadzorno tijelo trebalo bi uključiti to novo predmetno nadzorno tijelo kao takvo, prije svega u odgovarajuću evidenciju predmeta, te bi ga trebalo obavijestiti o njegovu uključivanju u postupak donošenja odluka. Ako vodeće nadzorno tijelo sazna da tijelo koje još nije uključeno jest ili je postalo predmetno nadzorno tijelo, trebalo bi ga obavijestiti o toj promjeni statusa¹⁴.
23. Uključivanje novog nadzornog tijela u postupak suradnje koji je u tijeku trebalo bi biti moguće u svim fazama predmeta, ali ne smije utjecati na postupak iz članka 60. Stoga svi rokovi i postupci propisani člankom 60. ostaju nepromijenjeni, primjerice nakon što vodeće nadzorno tijelo dostavi nacrt odluke, rok iz članka 60. stavka 4. primjenjuje se neovisno o tome je li se u postupak u međuvremenu uključilo novo predmetno nadzorno tijelo.
24. Iz tog razloga predmetno nadzorno tijelo može razmotriti može li se njegov predmet i dalje učinkovito riješiti u okviru postupka suradnje koji je u tijeku ili bi bilo bolje pokrenuti novi postupak, na primjer zato što trenutni postupak ne obuhvaća (neka) ključna pitanja u predmetu koji se vodi pred predmetnim nadzornim tijelom.

2.3 Neovisnost nadzornih tijela u postupku suradnje

25. U okviru postupka suradnje vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela djeluju kao neovisna nadzorna tijela u skladu s člankom 52. stavkom 1.
26. Međutim, Sud EU-a naglasio je¹⁵ da je neovisnost nadzornih tijela uvedena da bi se predmetnim ispitanicima pružila veća zaštita, a ne da bi se samim nadzornim tijelima dodijelio poseban status¹⁶. Neovisnost stoga treba shvatiti kao apsolutnu zaštitu od svih vanjskih utjecaja. Međutim, nadzorna tijela u tom kontekstu čine jedinicu u okviru europske administrativne mreže, unutar koje su odgovorna za dosljednu primjenu Opće uredbe o zaštiti podataka u cijeloj Uniji.
27. Upućivanjem na postupak suradnje u odredbi o osnivanju nadzornih tijela (članak 51. stavak 2.) naglašava se važnost mehanizma suradnje za funkcioniranje jedinstvenog nadzora i učinkovitog standarda zaštite dosljednom primjenom Opće uredbe o zaštiti podataka u Uniji.
28. U tom smislu EDPB naglašava da su svi koraci u okviru postupka suradnje u skladu sa zakonom propisanom neovisnošću dodijeljenom nadzornim tijelima u skladu s primarnim pravom i člankom 52.

¹⁴ Cijeli postupak trebao bi se provoditi putem informacijskog sustava EDPB-a.

¹⁵ Predmet Suda EU-a C-518/07, *Komisija protiv Njemačke*, t. 25. i 32. i dalje [ECLI:EU:C:2010:125], predmet C-362/14, *Schrems protiv DPC-a*, t. 99. [ECLI:EU:C:2015:650]; potvrđeno u predmetu C-311/18, *Schrems II*, t. 115. [ECLI:EU:C:2020:559].

¹⁶ Predmet C-518/07, t. 25. [ECLI:EU:C:2010:125], vidjeti i predmet C-362/14, t. 41.

jer se takva neovisnost odnosi na vanjski utjecaj kako je prethodno objašnjeno i ne utječe na opću obvezu suradnje koja je utvrđena kao opća dužnost u članku 60.

29. Treba napomenuti da nadzorna tijela, kao nacionalna upravna tijela, imaju određene diskrecijske ovlasti na temelju nacionalnog prava kad s dužnom pažnjom odlučuju o postupku kojim se najbolje može ostvariti javni interes kojem služe (vidjeti članak 51. stavak 1.). Ta se diskrecijska ovlast mora izvršavati u skladu s odredbama Opće uredbe o zaštiti podataka i odgovarajućim postupovnim jamstvima utvrđenima u pravu Unije i pravu država članica te nepristrano, pošteno i u razumnom roku.
30. Stoga diskrecijska ovlast koju treba priznati nadzornim tijelima koja djeluju kao neovisna upravna tijela, bez utjecaja vanjskih dionika, ne može biti neograničena, osobito u odnosu na pravo Unije, s obzirom na to da su ona (vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela) dužna surađivati i odgovarati za svoje odluke (ili nedonošenje odluka) u vezi s određenim predmetom.

2.4 Učinak nacionalnih postupovnih pravila

31. S obzirom na to da se Općom uredbom o zaštiti podataka ne uređuju sve pojedinosti suradnje, pri ispunjavanju zadaća i ovlasti koje su nadzornim tijelima povjerene člancima 57. i 58. potrebno se osloniti na nacionalno postupovno pravo.
32. Uobičajeno je da pravni instrumenti EU-a mogu uključivati postupovne odredbe (kao što su članci Opće uredbe o zaštiti podataka kojima se nadzornim tijelima dodjeljuju određene ovlasti), ali ako u pravu EU-a nisu predviđena posebna postupovna pravila, primjenjuje se nacionalno postupovno pravo. U tim se slučajevima općenito primjenjuje načelo nacionalne postupovne autonomije, što je opće načelo prava Unije. To je opće načelo ograničeno načelima ekvivalentnosti i djelotvornosti EU-a, kao što je opširno opisano u sudskoj praksi Suda Europske unije¹⁷. Tim se načelima propisuje da primjenjiva nacionalna pravila ne smiju tretirati pitanja uređena na razini EU-a nepovoljnije nego ona koja su isključivo nacionalna (ekvivalentnost). Osim toga, primjena nacionalnih odredbi ne smije znatno otežati ili praktički onemogućiti ostvarivanje svrhe europskih pravnih standarda (djelotvornost).
33. Međutim, s obzirom na to da takva različita nacionalna upravna pravila postoje, njihova primjena može dovesti do razlika i može (djelomično) biti razlog zbog kojeg nadzorna tijela predmete rješavaju i istražuju na različite načine. Međutim, te razlike u nacionalnom (postupovnom) pravu ne smiju dovesti do situacija u kojima su povrijeđena načela ekvivalentnosti i djelotvornosti.
34. U skladu s tim, ako se pravo Unije i nacionalni zahtjevi ne mogu uskladiti na taj način, tj. ako je nacionalna odredba u suprotnosti s pravom Unije, nacionalni propisi koji su u suprotnosti s pravom Unije u načelu se ne smiju primjenjivati¹⁸.
35. EDPB stoga u pogledu mehanizma suradnje naglašava da nacionalno (postupovno) pravo koje ima učinak „znatnog otežavanja ili onemogućavanja ostvarivanja” učinkovite suradnje nije u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka i „mora se uskladiti sa zahtjevom ujednačene primjene prava Zajednice kako bi se izbjeglo nejednako postupanje” (Sud EU-a, predmet C-290/91, t. 8.). Budući da je

¹⁷ Za jedinstvenu kontaktnu točku vidjeti predmet 645/19 t. 53.: „Stoga primjena ‚jedinstvenog mehanizma’ zahtijeva, kao što to potvrđuje uvodna izjava 13. Uredbe 2016/679, lojalnu i djelotvornu suradnju vodećeg nadzornog tijela i drugih predmetnih nadzornih tijela”.

¹⁸ Vidjeti i Sud EU-a: predmet C-215/83, t. 19.; C-94/87, t. 12.; C-280/13, t. 37.

riječ o obvezi svih država članica, ako se prethodno navedeno usklađivanje pokaže nemogućim, tijelo bi trebalo razmotriti mogućnost da se takvo nacionalno pravo ne primjenjuje.

3 ČLANAK 60. STAVAK 1. – UZAJAMNA OBVEZA

3.1 Opće odredbe

36. Člankom 60. stavkom 1. predviđa se opća obveza suradnje, koja jednako obvezuje sva uključena nadzorna tijela. U tekstu se upotrebom prezenta „suraduje” pojašnjava da obveza suradnje nije pitanje diskrecije, već pravna obveza.
37. Člankom 60. stavkom 1. utvrđuju se osnovna i sveobuhvatna načela koja se primjenjuju tijekom cijelog postupka suradnje nadzornih tijela. U skladu s tekstem tog članka ključni koncepti postupka suradnje sastoje se od „nastojanja da se postigne konsenzus” i obveze „razmjenjivanja svih bitnih informacija”.
38. Europski odbor za zaštitu podataka izričito ističe da te obveze moraju poštovati i vodeće nadzorno tijelo i svako drugo predmetno nadzorno tijelo (uzajamna obveza).

3.2 Nastojanje da se postigne konsenzus

39. „Nastojanje da se postigne konsenzus” treba shvatiti kao pravni cilj¹⁹, koji ne dovodi do pravne obveze postizanja konsenzusa u pojedinom predmetu. Međutim, taj pravni cilj ima odlučujući utjecaj na sva djelovanja svih predmetnih nadzornih tijela tijekom cijelog postupka suradnje, tj. njime se određuje smjer za suradnju na način da nadzorna tijela učine sve što je u njihovoj moći i ulože „ozbiljne odlučne napore”²⁰ kako bi postigla konsenzus.
40. Postupak suradnje koji se provodi u „nastojanju da se postigne konsenzus” nužno podrazumijeva uzajamnu razmjenu mišljenja i dokumenata o tom predmetu. Cilj je te uzajamne razmjene informacija uzeti u obzir sve okolnosti bitne za predmet te tako po mogućnosti doprinijeti sprečavanju sporova²¹.
41. To da bi sporazumno djelovanje trebalo biti pravilo dodatno se ilustrira odredbama iz članka 60. stavka 11. i članka 66. stavka 1. prema kojima „u izuzetnim okolnostima”, odnosno „odstupajući od [...] postupka iz članka 60.”, predmetno nadzorno tijelo može poduzeti hitne mjere²².
42. Važnost tog cilja potvrđena je usporedbom postojećeg teksta i izvornog prijedloga Komisije iz 2012. o Općoj uredbi o zaštiti podataka, u kojem se „konsenzus” ne spominje, a u prekograničnim slučajevima predviđena je samo isključiva nadležnost vodećeg nadzornog tijela. Postojeći tekst odražava drugačiji pristup koji je podržao zakonodavac EU-a, pri čemu se naglašava obvezna suradnja nadzornih tijela, koja bi trebala biti pravedna i konstruktivna²³. U nastojanjima da postignu konsenzus nadzorna tijela trebala bi se koristiti svim mogućim alatima, uključujući uzajamnu razmjenu bitnih informacija, te

¹⁹ Vidjeti i predmet C-645/19 t. 51. „[...] vodeće nadzorno tijelo osobito je dužno nastojati postići konsenzus”.

²⁰ Rječnik Merriam-Webster: definicija pojma „endeavour” (nastojanje).

²¹ Vidjeti i Smjernice 9/2020 o relevantnom i obrazloženom prigovoru u okviru Uredbe 2016/679, točka 9.

²² Vidjeti i uvodnu izjavu 138., u kojoj se navodi da „[u] ostalim slučajevima od prekogranične važnosti trebalo bi primijeniti mehanizam za suradnju između vodećeg nadzornog tijela i predmetnih nadzornih tijela [...] bez aktiviranja mehanizma konzistentnosti”.

²³ Vidjeti i Mišljenje nezavisnog odvjetnika u predmetu C-645/19, t. 87.

pružiti jedni drugima priliku da izraze mišljenja o razmijenjenim informacijama i uzeti u obzir stajalište drugih predmetnih nadzornih tijela²⁴.

43. Zbog toga vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela imaju uzajamnu obvezu da odaberu načine suradnje koji su najprikladniji za postizanje konsenzusa kako je opisano.

3.3 Obveza razmjene svih bitnih informacija

Ključni i dodatni prioritetni element postupka suradnje jest obvezna razmjena „svih bitnih informacija” među uključenim nadzornim tijelima, što se odnosi na cijeli postupak suradnje.

44. Razmjena bitnih informacija uzajamna je obveza koja je potrebna kako bi se vodećem nadzornom tijelu i drugim predmetnim nadzornim tijelima omogućilo da učinkovito ispune svoje uloge, npr. pri utvrđivanju je li došlo do kršenja Opće uredbe o zaštiti podataka²⁵.
45. Uzajamna razmjena informacija posebno je važna ako vodeće nadzorno tijelo ne predvidi zajedničke operacije (članak 60. stavak 2. i članak 62.) i ako se zajedničko prikupljanje bitnih informacija ne temelji na zahtjevima za uzajamnu pomoć (članak 60. stavak 2. i članak 61.). Bez tih dodatnih postupaka, koji prirodno zahtijevaju daljnje sudjelovanje i koordinaciju, vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela moraju se osloniti na uzajamnu razmjenu informacija u skladu s člankom 60. stavkom 1. drugom rečenicom.

3.3.1 Pojam „bitne informacije”

46. O okolnostima svakog pojedinog predmeta ovisi koje informacije treba smatrati „bitnima”. U načelu bi takvima trebalo smatrati sve informacije koje izravno ili neizravno doprinose zaključenju postupka. To uključuje dovoljno informacija o činjeničnim elementima i pravnim pitanjima koji se odnose na konkretan predmet. Informacije koje su već poznate ili javno dostupne ne moraju se nužno dijeliti.
47. Razmjena informacija stoga nije svrha sama po sebi, već svim nadzornim tijelima uključenima u postupak služi kako bi riješila predmet i na odgovarajući način ispunila svoju ulogu nadzornih tijela. Za praktičnu provedbu stoga je nužno da sve uključene strane djeluju na odgovarajući način, tj. razmjerno i u duhu dobre suradnje. Stoga bi se u svakom pojedinom slučaju u osnovi trebalo postaviti pitanje koje su informacije svakom nadzornom tijelu nužno potrebne za rješavanje predmeta.
48. Na primjer, vodećem nadzornom tijelu nužne su sve relevantne informacije prikupljene u komunikaciji s voditeljem obrade ili izvršiteljem obrade, pri čemu je vodeće nadzorno tijelo „jedini sugovornik” voditelja obrade (nalazi istraga, izvješća, razmjene s voditeljem obrade, zapisnici sa sastanaka, dodatni dokazi itd.).
49. Ako informacije posebno brojne u smislu količine i opsega, vodeće nadzorno tijelo trebalo bi dostaviti sažetke, izvatke i izvješća kojima se potkrepljuju argumenti izneseni u nacrtu odluke.
50. Kad je riječ o drugom predmetnom nadzornom tijelu, to bi trebalo značiti obvezu proaktivnog otkrivanja vodećem nadzornom tijelu i drugim predmetnim nadzornim tijelima svih bitnih informacija o predmetu (pritužba, obavijest o povredi podataka itd.) koje to nadzorno tijelo posjeduje i koje su korisne za procjenu pravnog i činjeničnog stanja u predmetu. To može uključivati podneske,

²⁴ 2012/0011 (COD) članak 51. stavak 2.

²⁵ Vidjeti i EDPB, Odluka 01/2020 o rješavanju spora nastalog na temelju članka 65. stavka 1. točke (a) Opće uredbe o zaštiti podataka, točke od 134. do 136.

argumente, korespondenciju s ispitanicima ili sve nalaze koje je predmetno nadzorno tijelo utvrdilo tijekom, primjerice, faze provjere ili nacionalnih inspekcija koje su rezultirale otkrivanjem moguće povrede u državi članici poslovnog nastana voditelja obrade u prekograničnom kontekstu.

Na primjer, nadzorna tijela mogla bi razmjenjivati sljedeće informacije:

- informacije koje utječu na preraspodjelu nadležnosti vodećeg nadzornog tijela i raspodjelu uloga ili kvalifikacije predmetnih nadzornih tijela²⁶ (npr. promjena voditelja obrade ili glavnog poslovnog nastana itd.)
- korespondenciju s voditeljem obrade podataka ili ispitanicima o predmetu pritužbe ili istrage
- informacije o sastancima s voditeljima obrade ili izvršiteljima obrade: dnevni red, opseg i zadaće, zapisnik sa sastanka / procjenu ishoda sastanka, planirane daljnje mjere
- zapisnike sa saslušanja i ponovnih saslušanja, među ostalim onih koji su povezani s pojedinačnim pitanjima u predmetu
- upitnike poslane voditelju obrade/izvršitelju obrade
- mogući prvi nacrt izvješća o istrazi/inspekciji
- moguća stručna izvješća (pravna, tehnička), među ostalim od vanjskih pružatelja usluga
- predviđeni opseg istrage, izvješće o inspekciji, zapisnike o istragama
- izjave svjedoka i druge pravne dokaze, druge relevantne navode, informacije o prethodnom iskustvu s voditeljem obrade ili izvršiteljem obrade ili obradom podataka, administrativnu praksu
- informacije potrebne za usmjeravanje istrage: na primjer, za istragu o vrlo tehničkom predmetu informacije koje se odnose na tehničke aspekte vjerojatno su vrlo bitne, dok su u drugim predmetnima tehnički aspekti manje bitni.
- Napomena: navedeni popis primjera nije konačan. O okolnostima konkretnog predmeta ovisi koje će informacije nadzorna tijela smatrati bitnima.

Za razmjenu navedenih vrsta informacija trebalo bi upotrebljavati informacijski sustav EDPB-a.

51. S obzirom na načelo smanjenja količine podataka iz članka 5. stavka 1. točke (c) u svakom pojedinačnom slučaju trebalo bi ocijeniti je li priopćavanje osobnih podataka potrebno. Osobni podaci trebali bi se dijeliti samo ako su potrebni za rješavanje određenog pitanja.
52. Vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela određene informacije mogu označiti kao (vrlo) povjerljive, posebno ako se to čini potrebnim kako bi se ispunili zahtjevi za zaštitu povjerljivosti utvrđeni u nacionalnim zakonima. U tom bi se slučaju nadzorna tijela trebala odmah međusobno obavijestiti i zajedno pronaći pravne mogućnosti za rješenje s obzirom na to da se odredbe o povjerljivosti obično odnose na vanjske treće strane, a ne na predmetna nadzorna tijela. U tom smislu, sve primljene informacije koje podliježu nacionalnim pravilima o tajnosti ne bi se trebale objavljivati ili otkrivati trećim stranama bez prethodnog savjetovanja s izvornim tijelom, kad god je to moguće.

²⁶ Vidjeti točku 5.

53. Kad je riječ o zahtjevima za javni pristup, ne dovodeći u pitanje nacionalne propise o transparentnosti, nadzorna tijela trebala bi se međusobno savjetovati prije odobravanja ili odbijanja pristupa dokumentima koji su razmijenjeni tijekom postupka suradnje.

3.3.2 Rok za razmjenu informacija

54. U članku 60. stavku 1. nije predviđen poseban rok jer je to opća obveza neovisna o vremenu. Međutim, za učinkovitu provedbu Opće uredbe o zaštiti podataka u cijelom EU-u sva predmetna nacionalna tijela moraju sve bitne informacije primiti pravodobno, tj. što prije. Stoga EDPB smatra da se uzajamna obveza razmjene svih bitnih informacija nužno primjenjuje i prije nego što vodeće nadzorno tijelo podnese nacrt odluke.
55. Kako bi se olakšalo postizanje konsenzusa, informacije bi trebalo razmjenjivati dok vodeće nadzorno tijelo još uvijek može uzeti u obzir mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela. To bi se trebalo primjenjivati na svaku fazu postupka, a posebno bi trebalo spriječiti to da se druga predmetna nadzorna tijela obavještavaju o činjenicama na koje ne mogu utjecati, primjerice zato što su određene faze isključene u okviru nacionalnog prava.
56. U tom smislu člankom 60. vodećem nadzornom tijelu i drugim predmetnim nadzornim tijelima ostavlja se i „prostor za razmišljanje”, odnosno postizanje konsenzusa može se olakšati „neformalnom” razmjenom „svih bitnih informacija” bez strogih rokova prije pokretanja „formalnih” koraka. Što je razmjena informacija među uključenim nadzornim tijelima sveobuhvatnija i pravodobnija, veća je vjerojatnost da će se što prije postići konsenzus.
57. EDPB stoga kao minimalni standard preporučuje da vodeće nadzorno tijelo poduzme sve što može kako bi prije formalnog podnošenja nacrta odluke s drugim predmetnim nadzornim tijelima proaktivno podijelilo njezino područje primjene i glavne zaključke. Time se drugim predmetnim nadzornim tijelima omogućuje da o tome iznesu svoja mišljenja i vodećem nadzornom tijelu pravodobno ukažu na moguća pitanja. Vodeće nadzorno tijelo može odlučiti riješiti ta pitanja prije službenog izdavanja nacrta odluke, odnosno prije pokretanja vrlo strogog postupka predviđenog člankom 60. stavcima 4. i 5. za podnošenje prigovora na nacrt odluke.
58. Uostalom, treba imati na umu da je svrha mehanizma suradnje pružanje potpore i učinkovita provedba zaštite podataka unutar EU-a. Nadzorna tijela morat će razviti najbolje prakse kontinuiranim prikupljanjem praktičnog iskustva te biti fleksibilna u odabiru najboljih načina suradnje.

4 ČLANAK 60. STAVAK 2. – UZAJAMNA POMOĆ I ZAJEDNIČKE OPERACIJE

4.1 Opće odredbe

59. Članak 60. stavak 2. odnosi se na posebne oblike suradnje između vodećeg nadzornog tijela i drugih predmetnih nadzornih tijela tijekom postupka suradnje predviđenog člankom 60., tj. u okviru jedinstvenog mehanizma.
60. Članak 60. stavak 2. nadilazi obvezu razmjene svih bitnih informacija iz članka 60. stavka 1. te se njime predviđa posebna vrsta suradnje koju vodeće nadzorno tijelo može inicirati ako je to potrebno u

konkretnom slučaju: tako da od predmetnih nadzornih tijela zatraži da pruže uzajamnu pomoć ili da se uključe u zajedničku operaciju koju provodi vodeće nadzorno tijelo.

61. Primjena članaka 61. i 62. u području primjene članka 60. stavka 2. podrazumijeva tumačenje odredbi tih članaka u vezi s člankom 60. i stoga ih treba prilagoditi točnom kontekstu postupka suradnje i raspodjeli uloga predviđenih jedinstvenim mehanizmom, a osobito člankom 60. stavkom 2.
62. Utvrđivanjem glavnih svrha takve suradnje, tj. provođenje istraga ili praćenje provedbe mjere koja se odnosi na voditelja obrade ili izvršitelja obrade u drugoj državi članici, u članku 60. stavku 2. ističu se dvije faze postupka suradnje u kojima se ti alati suradnje mogu primijeniti. Prvo, u fazi istrage, prije donošenja konačne odluke; drugo, u fazi provedbe, nakon što se donese konačna odluka te se o njoj obavijeste voditelj obrade ili izvršitelj obrade.

4.2 Zahtjevi iz članka 60. stavka 2.

4.2.1 Zahtjevi koje može postaviti vodeće nadzorno tijelo

63. Upućivanjem na vodeće nadzorno tijelo tom se odredbom utvrđuju mjere koje je potrebno poduzeti u okviru jedinstvenog mehanizma s obzirom na konkretan predmet koji se rješava nakon što se utvrdi vodeće nadzorno tijelo. Zatim bi trebalo istaknuti da je mogućnost uzajamne pomoći ili zajedničkih istraga u skladu s člankom 60. stavkom 2. ograničena na postupak suradnje koji se odnosi na posebni prekogranični predmet koji je u tijeku.
64. S obzirom na razinu diskrecijskih ovlasti vodećeg nadzornog tijela da provede istragu ili da prati provedbu mjera koje je poduzeo voditelj obrade ili izvršitelj obrade kako bi postupio u skladu s njegovom odlukom, izrazom „može zatražiti” vodećem nadzornom tijelu daje se ovlast da inicira suradnju, ali samo ako to smatra potrebnim ili prikladnim za određeni predmet. S obzirom na to da se Općom uredbom o zaštiti podataka vodećem nadzornom tijelu ne nameće obveza korištenja takvih mogućnosti, ono samo odlučuje hoće li podnijeti zahtjev za uzajamnu pomoć u skladu s člankom 61. ili zahtjev za zajedničku operaciju skladu s člankom 62.
65. Člankom 60. stavkom 2. obuhvaćeni su samo zahtjevi vodećeg nadzornog tijela²⁷, a ne zahtjevi koje je predmetno nadzorno tijelo uputilo vodećem nadzornom tijelu u kontekstu postupka suradnje iz članka 60. jer su oni već predviđeni člankom 60. stavkom 1. u okviru „razmjene bitnih informacija”.

4.2.2 Pojam „u bilo kojem trenutku”

66. To znači da vodeće nadzorno tijelo tijekom cijelog postupka suradnje predviđenog člankom 60. može slati zahtjeve za uzajamnu pomoć ili za zajedničku operaciju kad god to smatra opravdanim za potpuno izvršavanje svoje nadležnosti.
67. Naime, u okviru istog postupka suradnje povezanog s određenim slučajem vodeće nadzorno tijelo može poslati više zahtjeva koji se odnose na uzajamnu pomoć, zajedničku operaciju ili oboje. Vodeće nadzorno tijelo trebalo bi imati na umu da bi takvi zahtjevi trebali biti nužni i primjereni za postupak

²⁷ U skladu s člankom 56. stavkom 5., kad god vodeće nadzorno tijelo odluči da neće rješavati predmet zbog toga što je lokalne prirode, predmetno nadzorno tijelo preuzima vodeću ulogu u istrazi i provodi je u skladu s člancima 61. i 62. Ako nadležnom nadzornom tijelu koje rješava predmet bude potrebna pomoć vodećeg nadzornog tijela, ne primjenjuje se postupak iz članka 60., pa će se članci 61. i 62. izravno primjenjivati izvan područja primjene članka 60. stavka 2.

istrage i donošenja odluka ili za praćenje kako voditelj obrade ili izvršitelj obrade provode njegovu odluku.

4.2.3 Druga predmetna nadzorna tijela kao primatelji zahtjeva

68. U skladu s člankom 60. stavkom 2., primatelji zahtjeva vodećeg nadzornog tijela općenito su druga predmetna nadzorna tijela koja su aktivno izrazila svoju povezanost s predmetom u posebnom postupku suradnje²⁸. Kad je riječ o zahtjevu za uzajamnu pomoć iz članka 61., to ne znači da su sva predmetna nadzorna tijela automatski primatelji zahtjeva ili da moraju biti uključena u predmetnu mjeru. To ovisi o procjeni vodećeg nadzornog tijela o tome tko je u najboljem položaju da doprinese predmetu koji je u tijeku. S druge strane, ako vodeće nadzorno tijelo namjerava provoditi zajedničke operacije, sva relevantna predmetna nadzorna tijela imaju pravo sudjelovati u skladu s člankom 62. stavkom 2.²⁹
69. U posljednjoj fazi postupka suradnje, kako je predviđeno člankom 60. stavkom 10., koji se odnosi na praćenje poštuje li voditelj obrade ili izvršitelj obrade konačnu odluku vodećeg nadzornog tijela, vodeće nadzorno tijelo može ponovno odlučiti, na temelju pojedinosti predmetnog slučaja, koja će predmetna nadzorna tijela biti uključena u mjere kojima je cilj *na licu mjesta* provjeriti provodi li se njegova odluka te će u skladu s tim poslati zahtjeve za pomoć (npr. predmetnim nadzornim tijelima države članice u kojoj voditelj obrade ili izvršitelj obrade imaju poslovni nastan).

4.3 Zahtjevi za uzajamnu pomoć

70. Instrument uzajamne pomoći sastoji se od različitih mogućnosti međusobne suradnje nadzornih tijela radi dosljedne provedbe i primjene Opće uredbe o zaštiti podataka, uzimajući u obzir geografsku raspršenost poslovnih nastana voditelja obrade ili izvršitelja obrade i ispitanika. Međutim, posebna vrsta zatražene pomoći ovisit će o posebnim okolnostima predmeta, uzimajući u obzir i činjenicu da je vodeće nadzorno tijelo jedini sugovornik voditelja obrade ili izvršitelja obrade za određeni predmet prekogranične obrade koji se rješava.
71. U prekograničnom slučaju u okviru postupka iz članka 60. vodeće nadzorno tijelo nadležnom nadzornom tijelu može poslati zahtjev za bilo koju vrstu uzajamne pomoći koja se smatra korisnom za donošenje odluke u konkretnom predmetu.
72. Tijekom faze istrage postoji nekoliko situacija u kojima će vodeće nadzorno tijelo možda trebati zatražiti uzajamnu pomoć od drugih predmetnih nadzornih tijela. Najčešći slučaj moglo bi biti traženje pomoći od predmetnog nadzornog tijela kojem je pritužba podnesena (npr. zahtjev da podnositelj pritužbe dostavi dodatne informacije, da se provjere određene činjenice ili prikupe dokazi od poslovnog nastana organizacije u toj državi članici). U takvim situacijama bilo bi uključeno samo jedno predmetno nadzorno tijelo.
73. Međutim, vodeće nadzorno tijelo možda će od predmetnog nadzornog tijela morati zatražiti da dostavi informacije ili provede istragu u određenom poslovnom nastanu voditelja obrade ili izvršitelja obrade u nekoj državi članici, s obzirom na uvjete pod kojima se podaci obrađuju ili podjelu odgovornosti među

²⁸ Vidjeti točku 36., 189. i sljedeće točke o obvezujućem učinku nacрта odluke.

²⁹ Međutim, vodeće nadzorno tijelo u postupak može uključiti i nadzorna tijela koja nisu predmetna nadzorna tijela.

poslovnim nastanima. U tim okolnostima vodeće nadzorno tijelo uputit će zahtjev odgovarajućim nadzornim tijelima.

74. Na kraju postupka iz članka 60., nakon što voditelj obrade ili izvršitelj obrade obavijesti vodeće nadzorno tijelo o mjerama poduzetima radi poštovanja njegove konačne odluke, u skladu s člankom 60. stavkom 10., nakon što o tome izvijesti druga predmetna nadzorna tijela, vodeće nadzorno tijelo i dalje od predmetnog nadležnog tijela može zatražiti da pruži uzajamnu pomoći i provjeri je li – i kako – poslovni nastan tog voditelja obrade ili izvršitelja obrade u toj državi članici proveo odluku.
75. Zahtjevi za uzajamnu pomoć poslani u skladu s člankom 60. stavkom 2. trebali bi biti u skladu s općim pravilima iz članka 61. u pogledu svrha i razloga kojima se potkrepljuje zahtjev vodećeg nadzornog tijela s jedne strane i mogućeg odgovora predmetnog nadzornog tijela s druge strane.
76. U skladu s člankom 61. stavkom 2., kad zaprimi zahtjev vodećeg nadzornog tijela, predmetno nadzorno tijelo poduzima odgovarajuće korake kako bi na taj zahtjev odgovorilo „bez nepotrebnog odgađanja”, a u svakom slučaju „najkasnije u roku od mjesec dana nakon što je zaprimilo zahtjev”.
77. Načelo davanja prednosti, u određenoj mjeri, postupku iz članka 60. već je sadržano u članku 60. stavku 3., u kojem se upotrebljava pojam „bez odgađanja”, kao i u strogim rokovima predviđenima u stavcima 4. i 5. Pojmom „nepotrebno odgađanje”, koji se koristi u članku 61., isto se tako naglašava potreba za brzim djelovanjem nadzornog tijela, iako različite mjere obuhvaćene zahtjevima za uzajamnu pomoć mogu podrazumijevati različite rokove za potpuno ispunjavanje zahtjeva. Predmetno nadzorno tijelo u svakom slučaju vodeće nadzorno tijelo obavješćuje najkasnije mjesec dana nakon primitka zahtjeva „o rezultatima ili, ovisno o slučaju, o napretku ili mjerama poduzetim da se zahtjev ispuni” u skladu s člankom 61. stavkom 2. u vezi s člankom 61. stavkom 5.

4.4 Pokretanje zajedničkih operacija

78. U skladu s člankom 60. stavkom 2. vodeće nadzorno tijelo može pokrenuti zajedničke operacije na temelju članka 62., posebno radi provođenja istraga ili praćenja provedbe mjere koja se odnosi na voditelja obrade ili izvršitelja obrade s poslovnim nastanom u drugoj državi članici.
79. Stoga u okviru svoje vodeće uloge u postupku iz članka 60. vodeće nadzorno tijelo, kad god smatra da bi za predmet koji je u tijeku bilo korisno provesti zajedničku istragu ili zajedničke mjere izvršenja, može pokrenuti zajedničku operaciju i od predmetnog nadzornog tijela zahtijevati da se uključi u takvu mjeru, ali predmetno nadzorno tijelo nema obvezu to prihvatiti.
80. Vodeće nadzorno tijelo može biti domaćin zajedničkoj operaciji u svojoj državi članici ili tu operaciju može organizirati kao zajedničku istražnu radnju predmetnih nadzornih tijela u nekoliko država članica u kojima postoje poslovni nastani voditelja obrade ili izvršitelja obrade kako bi se provele provjere na licu mjesta potrebne za provedbu postupka suradnje. Vodeće nadzorno tijelo zajedničku operaciju može pokrenuti i kao zajedničku izvršnu mjeru predmetnih nadzornih tijela za istodobno praćenje provedbe odluke vodećeg nadzornog tijela u svakom poslovnom nastanu voditelja obrade ili izvršitelja obrade za koje je odluka obvezujuća.

5 ČLANAK 60. STAVAK 3. – OBAVJEŠĆIVANJE KOJE PROVODI VODEĆE NADZORNO TIJELO I OBVEZA PODNOŠENJA NACRTA ODLUKE

81. U članku 60. stavku 3. opisan je postupak donošenja odluka, što je ključan korak u postupku suradnje između vodećeg nadzornog tijela i predmetnih nadzornih tijela. Cilj je te faze brzo postizanje konsenzusa o ishodu predmeta.
82. Članak 60. stavak 3. usmjeren je na dužnosti vodećeg nadzornog tijela, a njime se utvrđuju tri ključne obveze:
 -)] obavješćivanje nadležnih nadzornih tijela bez odgađanja o bitnim informacijama povezanim s tim predmetom
 -)] podnošenje nacrtu odluke drugim predmetnim nadzornim tijelima bez odgađanja kako bi ona mogla iznijeti svoje mišljenje i
 -)] uzimanje u obzir mišljenja predmetnih nadzornih tijela.

Za te obveze trebalo bi smatrati da su u skladu s pristupom postizanja konsenzusa utvrđenim u članku 60. stavku 1.

5.1 Članak 60. stavak 3. prva rečenica: obveza vodećeg nadzornog tijela da bez odgađanja obavješćuje o informacijama

5.1.1 Pojam „bez odgađanja”

83. Pojam „bez odgađanja” upotrebljava se u obje rečenice članka 60. stavka 3. Dok prva rečenica sadržava obvezu vodećeg nadzornog tijela da bitne informacije o predmetu bez odgađanja dostavi drugim predmetnim nadzornim tijelima, drugom rečenicom propisuje se obveza vodećeg nadzornog tijela da bez odgađanja podnese nacrt odluke predmetnim nadzornim tijelima.

84. Iako se pojam „bez odgađanja” upotrebljava na više mjesta u Općoj uredbi o zaštiti podataka, u članku 4. nije dodatno definiran.
85. Budući da je članak 60. stavak 3. pravna odredba prava Unije, pojam „bez odgađanja” mora se tumačiti autonomno od nacionalnog prava kako bi se Opća uredba o zaštiti podataka primjenjivala ujednačeno.
86. Pojam „bez odgađanja” bio je predmet presude Suda Europske unije (18.11.1999., predmet C-151/98 P, uvodna izjava 25.) u kontekstu Uredbe (EU) br. 2377/90. Sud EU-a utvrdio je da je prvostupanjski sud pravilno smatrao da se člankom 8. stavkom 3. točkom (b) te uredbe ne utvrđuje točan rok u kojem Komisija Vijeću mora predložiti mjere koje treba donijeti te da je korištenjem pojma „bez odgađanja” zakonodavac Zajednice, iako je od nje zahtijevao brzo djelovanje, Komisiji omogućio određeni stupanj slobode.
87. Stoga, u skladu s presudom Suda Europske unije pojam „bez odgađanja” u kontekstu članka 60. stavka 3. prve rečenice EDPB smatra obvezom brzog djelovanja³⁰.
88. Činjenica da je zakonodavac u tom kontekstu upotrijebio pojam „bez odgađanja” ukazuje na potrebu za djelovanjem u smislu povećanja brzine protoka informacija koje se odnose na nacrt odluke. Međutim, zbog raznolikosti slučajeva nije bilo moguće odrediti konkretan rok u tom smislu. Stoga EDPB smatra da pojam „bez odgađanja” znači da se informacije ne moraju dostaviti doslovno odmah ili u određenom roku, već bez oklijevanja, tj. u razdoblju preispitivanja koje se utvrđuje u skladu s okolnostima konkretnog predmeta. Ukratko, to znači da vodeće nadzorno tijelo mora djelovati proaktivno i što je brže moguće, ali primjereno predmetu. To se, naravno, odnosi i na reakciju drugih predmetnih nadzornih tijela na zahtjeve vodećeg nadzornog tijela.
89. Kako bi druga predmetna nadzorna tijela lakše planirala svoj doprinos nacrtu odluke, vodeće nadzorno tijelo trebalo bi razmotriti bi se to planiranje moglo poduprijeti. To bi se, prema potrebi, moglo postići izradom okvirnog rasporeda.

Primjer 2.: Prije istrage vodeće nadzorno tijelo proaktivno i brzo dijeli raspored koraka koje namjerava poduzeti. Nakon istrage vodeće nadzorno tijelo sažetak rezultata istraga pravodobno šalje predmetnim nadzornim tijelima u obliku bilješke s kratkim, ali razumnim rokom³¹ za podnošenje primjedbi u kontekstu „neformalnog savjetovanja” u okviru informacijskog sustava EDPB-a.

Nakon toga dijeli bitne informacije koje je prikupilo, a u raspored dodaje datum na koji namjerava podnijeti preliminarni nacrt odluke, datum do kojeg zahtijeva da predmetna nadzorna tijela podnesu primjedbe o tom preliminarnom nacrtu odluke te razdoblje u kojem se namjerava savjetovati sa strankama na koje se predmet odnosi.

90. Kao najbolja praksa, vodeće nadzorno tijelo i predmetna nadzorna tijela mogu se složiti da je obveza razmjene bitnih informacija „bez odgađanja” ispunjena ako postoji proaktivna, brza i sveobuhvatna

³⁰ U točki 115. mišljenja u predmetu C-645/19 nezavisni odvjetnik Bobek navodi da se Općom uredbom o zaštiti podataka u predmetima koji se odnose na prekograničnu obradu načelno zahtijeva da vodeće nadzorno tijelo žurno djeluje. Iako brzo djelovanje nije sinonim za žurno djelovanje, EDPB smatra da, ako vodeće nadzorno tijelo djeluje proaktivno i što je brže moguće, ispunjava i zahtjeve za žurno djelovanje.

³¹ Ono što se smatra razumnim mora se procijeniti u pojedinačnom slučaju i može varirati od nekoliko tjedana do mjesec dana ili više.

razmjena svih bitnih informacija kojom se nadležnim nadzornim tijelima omogućuje da ih pravodobno provjere, procijene i reagiraju na njih.

5.1.2 Pojam „bitne informacije”

91. Kad je riječ o konceptu bitnih informacija, može se uputiti na napomene iz odjeljka 3.3.
92. Člankom 60. stavkom 3. prvom rečenicom utvrđuje se obveza vodećeg nadzornog tijela da obavijesti predmetna nadzorna tijela, a člankom 60. stavkom 1. drugom rečenicom uređuje se uzajamna razmjena informacija između vodećeg nadzornog tijela i drugih predmetnih nadzornih tijela. Obveza vodećeg nadzornog tijela da obavješćuje druga predmetna nadzorna tijela u skladu s člankom 60. stavkom 3. prvom rečenicom u vezi s člankom 60. stavkom 1. drugom rečenicom u konačnici je povezana s podnošenjem nacрта odluke. Bitne informacije koje su dostupne samo vodećem nadzornom tijelu trebalo bi proslijediti drugim predmetnim nadzornim tijelima putem informacijskog sustava EDPB-a.
93. Osnovna je ideja postupka suradnje postizanje konsenzusa i rješavanje predmeta zajedničkim djelovanjem vodećeg nadzornog tijela i drugih predmetnih nadzornih tijela. Stoga sudjelovanje drugih predmetnih nadzornih tijela u postupku suradnje nije ograničeno na pravo na izražavanje relevantnog i obrazloženog prigovora u skladu s člankom 60. stavkom 4. Konkretno, prije izrade nacрта odluke predmetna nadzorna tijela trebala bi moći doprinijeti cjelokupnom postupku, a svoja mišljenja mogu izraziti i prije izrade nacрта odluke.
94. U tu bi svrhu vodeće nadzorno tijelo općenito trebalo nastojati razmijeniti preliminarne rezultate prije podnošenja nacрта odluke, posebno kad se mogu očekivati različita mišljenja ili kad bi drugim predmetnim nadzornim tijelima moglo biti potrebno više vremena da se upoznaju s predmetom. Time se vodećem nadzornom tijelu omogućuje da bude obaviješteno o stajalištima drugih predmetnih nadzornih tijela kako bi se ta mišljenja na odgovarajući način uzela u obzir već pri izradi nacрта odluke.

Primjer 3.: U ranoj fazi istrage nakon preliminarne ispitivanja predmeta na temelju pritužbe u kojem postoje indicije da su poslovni partneri koristili osobne podatke u druge svrhe, vodeće nadzorno tijelo dijeli te informacije s drugim predmetnim nadzornim tijelima kako bi se postigao dogovor o tome treba li postupiti isključivo u okviru pritužbe ili proširiti opseg istrage na tu sekundarnu obradu podataka.

Primjer 4.: Nakon što utvrdi činjenice, vodeće nadzorno tijelo drugim predmetnim nadzornim tijelima dostavlja sažetak glavnih rezultata i, prema potrebi u ovom slučaju, ujedno utvrđuje ključna pitanja koja treba razmotriti kako bi se uspostavili zajednički temelji za ocjenu merituma predmeta. Ta očekivana interakcija između vodećeg nadzornog tijela i drugih predmetnih nadzornih tijela pokazala se ključnom za otkrivanje različitih mišljenja od samog početka, a time i za promicanje potrebne konvergencije u najvećoj mogućoj mjeri.

Primjer 5.: U kasnijoj fazi, bližoj podnošenju nacрта odluke, sva uključena nadzorna tijela imaju pregled činjenica i procjenu mogućih povreda utvrđenih tijekom faze istrage. Ti preliminarni rezultati i daljnja evaluacija uključuju odredbe koje su možda prekršene i predviđene mjere koje nadzorna tijela trebaju poduzeti u skladu s člankom 58. stavkom 2. i člankom 83. stavkom 2.

95. Kako je prethodno navedeno i oprimjereno, razmjena spornih ili različitih pravnih stajališta te razmjena mišljenja o poduzetim dopunskim koracima i/ili dostavljenim ili nedostavljenim elementima trebala bi

biti opća praksa. Tako bi se moglo spriječiti da se rasprava o različitim tumačenjima Opće uredbe o zaštiti podataka i odluka o njima preraste u postupak rješavanja sporova.

96. Međutim, ako vodeće nadzorno tijelo odluči pokrenuti istragu na vlastitu inicijativu, a ne na temelju elemenata koje su prosljedila druga predmetna nadzorna tijela, to čini u okviru svoje diskrecijske ovlasti te stoga mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela ne mogu dovesti do toga da vodeće nadzorno tijelo promijeni opseg svoje istrage³².

³² Neovisno o tome, predmetno nadzorno tijelo u krajnjem slučaju može uložiti prigovor na opseg kako je istaknuto u točki 9. Smjernica EDPB-a 09/2020 o relevantnom i obrazloženom prigovoru, pod uvjetom da ispunjava sve zahtjeve iz članka 4. točke 24., kako je objašnjeno u tim smjernicama.

5.2 Članak 60. stavak 3. druga rečenica: obveza vodećeg nadzornog tijela da izda „nacrt odluke”

5.2.1 Pravna obveza podnošenja nacrta odluke

97. Člankom 60. stavkom 3. drugom rečenicom utvrđuje se obveza vodećeg nadzornog tijela da nacrt odluke podnese drugim predmetnim nadzornim tijelima. To je vidljivo iz uporabe prezenta „podnosi”, što podrazumijeva pravilo koje treba slijediti u svim slučajevima u kojima se primjenjuje članak 60.
98. Podnošenje nacrta odluke u skladu s člankom 60. stavkom 3. drugom rečenicom obveza je koja se primjenjuje na vodeće nadzorno tijelo u kontekstu svih postupaka koje provodi jedinstvena kontaktna točka. Nadležnost vodećeg nadzornog tijela temelji se na članku 56. stavku 1. koji treba smatrati *lex specialis* kad god se pojavi pitanje povezano s prekograničnim postupcima obrade. Nadležnost vodećeg nadzornog tijela u skladu s člankom 56. stavkom 1. u takvim se slučajevima izvršava „u skladu s postupkom iz članka 60.”, stoga je vodeće nadzorno tijelo koje djeluje kao jedinstvena kontaktna točka obvezano odredbama članka 60., uključujući članak 60. stavak 3. drugu rečenicu.
99. U skladu s tim, vodeće nadzorno tijelo nacrt odluke u svim slučajevima mora dostaviti drugim predmetnim nadzornim tijelima, čak i kad podnositelj pritužbe povuče pritužbu nakon pokretanja postupka iz članka 60. ili ako nije donesena ključna (konačna) odluka u skladu s nacionalnim pravom.
100. U tim slučajevima nacrt odluke ujedno služi kao konačna koordinacija svih nadzornih tijela uključenih u postupak koji provodi jedinstvena kontaktna točka, uključujući pravne mogućnosti predviđene člankom 60. stavkom 4. i sljedećim stavcima. U predmetima koji se temelje na pritužbi nacrt odluke ujedno služi kao osnova za odluke predmetnih nadzornih tijela u skladu s člankom 60. stavcima 8. i 9.

Primjer 6.: Nakon pokretanja postupak koji provodi jedinstvena kontaktna točka na temelju pritužbi voditelj obrade žurno otklanja povredu nakon što ga o njoj obavijesti vodeće nadzorno tijelo. S obzirom na predmet i ponašanje voditelja obrade vodeće nadzorno tijelo donosi odluku da se predmet može zaključiti. Vodeće nadzorno tijelo podnosi nacrt odluke u kojem navodi namjeru da zaključi predmet te detaljno obrazlaže svoj postupak i provodi preostale korake predviđene postupkom iz članka 60.

101. Kako je objašnjeno u prethodnom odjeljku 3.2. i kako je EDPB podsjetio u Smjernicama 09/2020 o relevantnom i obrazloženom prigovoru, „sva uključena nadzorna tijela trebala biti usmjerena na uklanjanje nedostataka u postupku postizanja konsenzusa kako bi se izradio sporazuman nacrt odluke”. Vodeće nadzorno tijelo nacrt odluke dostavlja drugim predmetnim nadzornim tijelima „kako bi ona dala svoje mišljenje”, tj. svrha je savjetovati se sa zainteresiranim nadzornim tijelima o sadržaju nacrta odluke (vidjeti i upućivanje u članku 60. stavku 4. na „savjetovanje” koje vodeće nadzorno tijelo mora provesti „u skladu sa stavkom 3. [t]og članka”). Savjetovanje radi podnošenja nacrta odluke trebalo bi stoga ponovno razmotriti s obzirom na cilj konsenzusa na kojem se temelji cijeli mehanizam iz članka 60. (vidjeti odjeljak 5.2.4. o „pridavanju dužne pozornosti njihovim stajalištima”).
102. Kao primjer najbolje prakse EDPB preporučuje da vodeće nadzorno tijelo unaprijed obavijesti druga predmetna nadzorna tijela o namjeri podnošenja nacrta odluke. To bi moglo biti u skladu s okvirnim rasporedom koji je vodeće nadzorno tijelo dostavilo kao dio bitnih informacija (u skladu s člankom 60. stavkom 1.), osobito za predmete koji uključuju velik broj predmetnih nadzornih tijela i/ili koji povlače osjetljiva pitanja. U svakom slučaju, informacije o onome što slijedi pomoći će nadležnim nadzornim

tijelima da organiziraju postupak ocjenjivanja nacрта odluke i u potpunosti iskoriste rok od četiri tjedna iz članka 60. stavka 4.

103. Kad je riječ o dijelu obveze koji se odnosi na pojam „podnosi”, EDPB preporučuje da se takvo podnošenje provodi samo u informacijskom sustavu EDPB-a da bi se jasno mogao utvrditi datum podnošenja, od kojeg počinje teći četverotjedno razdoblje iz članka 60. stavka 4., te da bi sva predmetna nadzorna tijela mogla istodobno primiti nacrt odluke. Tim će se pristupom zajamčiti sigurnost i povjerljivost podneska, a potreban je i radi mogućih prigovora na nacrt odluke i nesuglasica između vodećeg nadzornog tijela i predmetnog nadzornog tijela, koje mogu dovesti do pokretanja postupka iz članka 65. stavka 1. točke (a)³³. Čini se da je informacijski sustav EDPB-a najprikladniji kanal kako bi se jasno zabilježilo vrijeme podnošenja nacрта odluke i u skladu je s člankom 60. stavkom 12.
104. Kad je riječ o sadržaju podneska, nacrt odluke u načelu bi trebao sadržavati sve elemente koji su potrebni predmetnim nadzornim tijelima da ga ocijene (vidjeti odjeljak 6.2.2.). Nadalje, posebno u predmetima u kojima je donesena korektivna mjera i u kojima je razmijenjena velika količina bitnih informacija kako bi se razumjelo obrazloženje i analiza koja je dovela do nacрта odluke, „bitne informacije” za potrebe nacрта odluke trebalo je razmijeniti prije podnošenja nacрта odluke s obzirom na cilj postizanja konsenzusa na kojem se temelji cijeli postupak suradnje. U drugim, jednostavnijim predmetima, u kojima je nacrt odluke razumljiv sam po sebi te nije potrebno razmijeniti bitne informacije ili je takvih informacija vrlo malo, bitne informacije mogu se razmjenjivati zajedno s nacrtom odluke. Stoga u načelu obveza iz članka 60. stavka 3. druge rečenice znači da je vodeće nadzorno tijelo obvezno podnijeti samo nacrt odluke kao takav.
105. Nadalje, EDPB podsjeća da bi vodeće nadzorno tijelo, ako je to primjenjivo u skladu s nacionalnim pravom, trebalo osigurati da je nacrt odluke koji podnosi u toj fazi u potpunosti u skladu s odredbama nacionalnog prava o pravu na saslušanje stranaka na koje se predmet odnosi (posebno predmetnog voditelja obrade/izvršitelja obrade i podnositelja pritužbe ako pritužbu treba odbaciti ili odbiti u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom). Vodeće nadzorno tijelo nije dužno zajedno s nacrtom odluke dostaviti dokumente koji su potrebni za pružanje dokaza o poštovanju prava na saslušanje, ali bi u samom nacrtu odluke trebalo navesti mjere poduzete kako bi se osigurala poštovanje tog prava.

5.2.2 Pojam „nacrt odluke”

106. Podnošenje nacрта odluke treba smatrati jednim od ključnih elemenata mehanizma suradnje jer s jedne strane predstavlja odlučujuću i konačnu priliku za uzajamno savjetovanje o preostalim nesuglasticama, a s druge strane jedinu priliku da druga predmetna nadzorna tijela iznesu obrazložene i relevantne prigovore.
107. Samom Općom uredbom o zaštiti podataka ne definira se pojam nacрта odluke. S obzirom na značenje i svrhu postupka trebalo bi na razini EU-a uspostaviti zajedničke minimalne standarde povezane s pojmom nacрта odluke kako bi se svim uključenim nadzornim tijelima omogućilo da na odgovarajući način sudjeluju u postupku donošenja odluka.

³³ Naime, člankom 11. stavkom 2. točkom (e) Poslovnika zahtijeva se da vodeće nadzorno tijelo dostavi „dokumentaciju kojom se dokazuje vrijeme i oblik dostavljanja (revidiranog) nacрта odluke” kako bi se Tajništvu omogućilo da provjeri jesu li nacrt odluke (ili revidirani nacrt odluke) i prigovori podneseni u primjenjivim rokovima.

108. U skladu s člankom 288. stavkom 1. UFEU-a, odluka je akt izvršavanja nadležnosti [Unije]. U tom se kontekstu u Općoj uredbi o zaštiti podataka upotrebljavaju pojmovi „zadaće” (članak 57.) i „ovlasti” (članak 58.) kako bi se utvrdile nadležnosti tijela za zaštitu podataka.

109. Kad je riječ o pravno obvezujućim mjerama koje nadzorna tijela mogu poduzeti, opis formalnih zahtjeva za takve mjere nalazi se uvodnoj izjavi 129., a u skladu s njima mjera mora:

- J biti u pisanom obliku
- J biti jasna i jednoznačna
- J navoditi nadzorno tijelo koje je izdalo mjeru³⁴
- J sadržavati datum izdavanja mjere
- J sadržavati potpis ovlaštenog člana osoblja nadzornog tijela
- J navoditi razloge za tu mjeru
- J upućivati na pravo na učinkoviti pravni lijek.

110. Ti su formalni aspekti u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije o odlukama tijela EU-a na temelju članka 288. stavka 1.³⁵ UFEU-a i Povelje o temeljnim pravima³⁶. Iako bi se tim odredbama trebala regulirati tijela EU-a, njima se pružaju smjernice i mogu se dopustiti zaključci o obliku i sadržaju nacrtu odluke jer su odgovarajuće nadležnosti nadzornim tijelima dodijeljene pravom Unije.

111. Prethodni uvjeti dovode do tumačenja prema kojem svaka odluka koja je usmjerena na pravne posljedice mora sadržavati opis relevantnih činjenica, valjano obrazloženje i odgovarajuću pravnu ocjenu. Ti zahtjevi u načelu služe svrsi pravne sigurnosti i pravne zaštite predmetnih stranaka. Primjenjuje se na područje nadzora zaštite podataka, što znači da bi voditelj obrade, izvršitelj obrade i podnositelj pritužbe trebali moći potvrditi sve razloge kako bi odlučili trebaju li uputiti predmet na suđenje³⁷. Uzimajući u obzir postupak donošenja odluka u okviru mehanizma suradnje, nadležna nadzorna tijela ujedno trebaju moći odlučiti o mogućem poduzimanju mjera (npr. pristati na odluku, iznijeti svoja mišljenja o tom predmetu).

112. U skladu s člankom 60. stavkom 3. drugom rečenicom pojam „odluka” dodatno se definira riječju koja joj prethodi, tj. „nacrt”. Nacrt je obično dokument koji nije konačan. Riječ je o ranijoj verziji dokumenta koja još uvijek mora proći završni korak da bi bila konačna. Osim tog završnog koraka nacrt sadržava sve elemente završnog dokumenta, ali može biti predmet daljnje rasprave ili prilagodbe. Nakon takvih rasprava recenzenti mogu prihvatiti nacrt ili ga izmijeniti u skladu sa svojim primjedbama. To je u skladu s tekstom Opće uredbi o zaštiti podataka, u kojem se navodi da se nacrt odluke dostavlja drugim predmetnim nadzornim tijelima „kako bi ona dala svoje mišljenje”.

113. Kako bi ispunila svoje dužnosti kao predmetna nadzorna tijela u okviru postupka suradnje, potrebno je da druga predmetna nadzorna tijela mogu ocijeniti slučaj na temelju opsežne dokumentacije. Ostala

³⁴ To uključuje odbacivanje ili odbijanje pritužbe.

³⁵ Vidjeti presude Suda Europske unije, spojeni predmeti 11/66 („pravni učinci koji su obvezujući”), Sud Europske unije, predmet C-317/19 P („dovoljno detaljno ispitati njihovu pritužbu i navesti odgovarajuće razloge”), Sud Europske unije, spojeni predmeti od 8 do 11/66 („dovoljno jasni razlozi za ovu odluku”); Sud Europske unije, predmet C-24/62 („glavna pravna i činjenična pitanja na kojima se temelji”).

³⁶ Članak 41. stavak 2. točka (c) Povelje o temeljnim pravima („obveza uprave da obrazloži svoje odluke”).

³⁷ Vidjeti i uvodnu izjavu 129, posljednju rečenicu.

predmetna nadzorna tijela moraju moći u potpunosti razumjeti predmet, zaključke vodećeg nadzornog tijela i obrazloženje koje je dovelo do tih zaključaka.

Primjer 7.: Kako bi mogla razumjeti prikladnost novčane kazne, druga predmetna nadzorna tijela moraju znati iznos predložene novčane kazne i posebne okolnosti procjene. To će morati biti objašnjeno na razumljiv način u kontekstu odluke koja ispunjava prethodno navedene minimalne standarde.

114. Uzimajući u obzir prethodno navedene nalaze nacrt odluke privremeni je prijedlog u istom obliku kao i konačna odluka. Jedina razlika između nacrt odluke i konačne odluke, osim postupovnih razmatranja, jest u tome što korak (konačnog) savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima nije proveden, a nacrt odluke još nije obvezujući prema drugim tijelima. Ako nisu izneseni relevantni i obrazloženi prigovori u skladu s člankom 60. stavcima 4. i 5., nacrt odluke postaje pravno obvezujući za sva nadzorna tijela (vidjeti članak 60. stavak 6.)³⁸.
115. S obzirom na navedene ustavne zahtjeve za pravnu odluku u smislu prava Unije te s obzirom na značenje i svrhu postupka suradnje čini se nužnim da nacrt odluke u smislu članka 60. stavka 3. druge rečenice oblikom i sadržajem odgovara odluci koju nadležno nadzorno tijelo treba donijeti u konkretnom predmetu. U tom pogledu EDPB smatra da se pojam „nacrt” odnosi samo na privremenu prirodu koja proizlazi iz zahtjeva obveznog sudjelovanja iz članka 60. stavka 3. druge rečenice.
116. Ako su pritužbe povučene nakon pokretanja postupka iz članka 60. ili ako nije donesena glavna (konačna) odluka u skladu s nacionalnim pravom, nacrt odluke trebalo bi izmijeniti na način koji odgovara konkretnom predmetu kako bi se dostavili nalazi u skladu s točkom 113. To znači da u nacrtu odluke vodeće nadzorno tijelo u svakom slučaju mora navesti namjeru da zaključi predmet i dostatno obrazloženje primjereno predmetu, što drugim predmetnim nadzornim tijelima omogućuje barem da se očituju u okviru svojih nadležnosti.
117. EDPB nadalje ističe da postojeće obveze obavješćivanja u okviru postupka suradnje u načelu ne utječu na oblik i sadržaj nacrt odluke. Stalna transparentnost u svim fazama postupka od ključne je važnosti, ali ne utječe na potrebu za pravilnim opisom predmeta i pravnom ocjenom u okviru samog nacrt odluke.
118. Iz sustava suradnje koji je osmislio zakonodavac može se zaključiti da nadležna nadzorna tijela kontinuiranom razmjenom informacija nastoje postići konsenzus o svim relevantnim pitanjima koja se odnose na predmetni slučaj u ranijoj fazi. Stoga EDPB želi naglasiti da bi sva uključena nadzorna tijela trebala biti usmjerena na uklanjanje nedostataka u postupku postizanja konsenzusa kako bi se izradio sporazuman nacrt odluke.
119. Te se izjave primjenjuju ne dovodeći u pitanje dodatne zahtjeve za odluke koje mogu proizaći iz odgovarajućeg nacionalnog prava.

5.2.3 Pojam „bez odgađanja” u odnosu na podnošenje nacrt odluke

120. U skladu s člankom 60. stavkom 3. drugom rečenicom vodeće nadzorno tijelo „bez odgađanja” dostavlja nacrt odluke drugim predmetnim nadzornim tijelima. Pravodobnim podnošenjem nacrt

³⁸ U ovoj fazi trebalo bi pojasniti hoće li odluka biti dovršena na temelju članka 60. stavaka 7., 8. ili 9. Vidjeti točku 227.

odluke ublažavaju se i rizici za zaštitu temeljnih prava i sloboda ispitanika jer se korektivnim mjerama koje su nadzorna tijela pravodobno poduzela sprečavaju daljnja kršenja.

121. Kad je riječ o pravnoj kvalifikaciji pojma „bez odgađanja”, primjenjuje se analiza provedena u odjeljku 5.1.1. Stoga vodeće nadzorno tijelo mora brzo započeti s izradom nacrt odluke kako bi ga dostavilo drugim predmetnim nadzornim tijelima. Međutim, imajući na umu složenost i raznovrsnost predmeta, rok u kojem vodeće nadzorno tijelo mora brzo podnijeti nacrt odluke može znatno odstupati.
122. Vrijeme potrebno za podnošenje nacrt odluke mora se ocijeniti na temelju objektivnog standarda. Razmatraju se i značajke pojedinačnog slučaja i sveobuhvatna obveza suradnje „kako bi se nastojao postići konsenzus” iz članka 60. stavka 1., koji se u ovom slučaju odnosi na fazu koja prethodi podnošenju nacrt odluke.

Primjer 8.: Relativno jednostavan postupak istrage pritužbe koja se odnosi na prava ispitanika, čiji će se ishod otkriti drugom nadležnom nadzornom tijelu kao bitne informacije u skladu s člankom 60. stavkom 3. prvom rečenicom, trebao bi vodećem nadzornom tijelu omogućiti da podnese nacrt odluke ubrzo nakon završetka istraga.

Ako su nalazi i istrage u predmetima složene, vodeće nadzorno tijelo može opravdano odvojiti određeno vrijeme za podnošenje nacrt odluke nakon završetka ispitnih postupaka (o kojima su obaviještena predmetna nadzorna tijela)³⁹.

123. Treba istaknuti da u skladu s člankom 41. stavkom 1. Povelje o temeljnim pravima podnositelj pritužbe ima pravo na rješavanje njegove pritužbe u razumnom roku. Sud je u presudi od 8. svibnja 2014. (predmet C-604/12) naveo da pravo na dobru upravu sadržano u članku 41. Povelje odražava opće načelo prava EU-a. Taj se pojam mora poštovati i pri izvršavanju prava Unije tijekom primjene upravnog prava država članica kao u postupku iz članka 60., tim više uzimajući u obzir da se u uvodnoj izjavi 129. podsjeća da bi ovlasti nadzornih tijela (kao što su istražne ovlasti i korektivne ovlasti, uključujući sankcije) trebalo izvršavati „[...] pošteno i u razumnom roku”. Stoga bi rok u kojem vodeće nadzorno tijelo može podnijeti nacrt odluke u predmetu koji se temelji na pritužbi trebao biti takav da ne podrazumijeva da je za rješavanje te pritužbe potreban pretjerano dug rok.

5.2.4 Pojam „pridavanje dužne pozornost njihovim stajalištima”

124. Kako bi se vodećem nadzornom tijelu omogućilo da uzme u obzir mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela, ona imaju zadaću da svoja mišljenja izraze u što je moguće ranijoj fazi postupka. Stoga se mišljenja koja se izražavaju shvaćaju kao da obuhvaćaju više od samo relevantnih i obrazloženih prigovora. Naime, u članku 60. stavku 3. drugoj rečenici upućuje se na koncept koji je širi od samog postupka razmatranja relevantnih i obrazloženih prigovora koji provodi vodeće nadzorno tijela

³⁹ Treba podsjetiti da je EDPB u Smjernicama 09/2020 o relevantnom i obrazloženom prigovoru prepoznao potrebu za postizanjem konsenzusa o opsega istraga u pojedinačnim predmetima (vidjeti točku 27.): „[u] postupcima koji se temelje na pritužbi ili kršenju koje je prijavilo predmetno nadzorno tijelo opseg postupka (odnosno aspekti obrade podataka koji su potencijalni predmet kršenja) trebao bi se utvrditi na temelju sadržaja pritužbe ili izvješća predmetnog nadzornog tijela: drugim riječima, trebao bi se utvrditi na temelju aspekata na koje se odnose pritužba ili izvješće. U istragama na vlastitu inicijativu vodeće nadzorno tijelo i predmetna nadzorna tijela trebali bi nastojati postići konsenzus u vezi s opsegom postupka (odnosno aspekata obrade podataka koji se istražuju) prije službenog početka postupka”.

(članak 60. stavci 4. i 5.) te ujedno uključuje podnošenje primjedbi, izražavanje potpore ili iznošenje komentara.

125. EDPB smatra da vodeće nadzorno tijelo ima obvezu uzeti u obzir mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela prije i nakon podnošenja nacrtu odluke jer se cijeli postupak suradnje temelji na obvezi nastojanja da se postigne konsenzus, a ona ne prestaje podnošenjem nacrtu odluke.
126. U tu bi se svrhu u nacrtu odluke već u najvećoj mogućoj mjeri trebali razmotriti argumenti i mišljenja koja su iznijela druga predmetna nadzorna tijela. U uvodnoj izjavi 125. drugoj rečenici navodi se da bi vodeće nadzorno tijelo trebalo u velikoj mjeri uključivati i usklađivati predmetna nadzorna tijela u postupku donošenja odluka. Mjera u kojoj je to potrebno može se razlikovati od slučaja do slučaja.
127. Obveza vodećeg nadzornog tijela da u pripremi nacrtu odluke prida dužnu pozornost stajalištima drugih predmetnih nadzornih tijela može se zaključiti i iz teksta članka 60. stavka 3. druge rečenice u mjeri u kojoj se odnosi na mišljenja izražena prije podnošenja nacrtu odluke. Obveza vodećeg nadzornog tijela da prida dužnu pozornost stajalištima drugih predmetnih nadzornih tijela nakon podnošenja nacrtu odluke zahtijeva da vodeće nadzorno tijelo razmotri relevantne i obrazložene prigovore, ali i primjedbe ili komentare iznesene u roku iz članka 60. stavaka 4. i 5.
128. Obveza pridavanja dužne pozornosti znači da će vodeće nadzorno tijelo u biti morati razmotriti mišljenja i argumente drugih predmetnih nadzornih tijela, uz primjenu dužne pažnje, s obzirom na to da je cilj postupka suradnje postizanje konsenzusa.
129. Vodeće nadzorno tijelo trebalo bi, kao primjer najbolje prakse, reagirati na mišljenja svih predmetnih nadzornih tijela. Općom obvezom nastojanja da se postigne konsenzus istodobno se obvezuju i vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela. To znači da je vodeće nadzorno tijelo dužno uzeti u obzir sva mišljenja. Međutim, vodeće nadzorno tijelo nije obvezno slijediti svako izraženo mišljenje. To je osobito slučaj kad druga predmetna nadzorna tijela izraze oprečna mišljenja.
130. U članku 60. stavku 3. drugoj rečenici upotrebljava se formulacija „pridavanje dužne pozornosti” mišljenjima drugih predmetnih nadzornih tijela, dok se u uvodnoj izjavi 130. drugoj rečenici navodi da bi, pri poduzimanju mjere kojima se proizvode pravni učinci, među ostalim nametanje upravnih novčanih kazni, trebalo, „osobito voditi računa”⁴⁰ o mišljenju predmetnog nadzornog tijela kojem je podnesena pritužba. Različita formulacija („osobito voditi računa” umjesto „pridati dužnu pozornost”) odražava posebnu ulogu predmetnog nadzornog tijela kojem je podnesena pritužba i upućuje na to da njegova mišljenja imaju veći utjecaj na nacrt odluke. Razlog je tomu bliska veza između tog predmetnog nadzornog tijela i predmeta jer predmetno nadzorno tijelo djeluje kao jedinstvena kontaktna točka za podnositelja pritužbe te se, osim toga, od tog predmetnog nadzornog tijela može zahtijevati da donese i brani odluku u skladu s člankom 60. stavcima 8. i 9.

⁴⁰ U postupcima suradnje iz članka 56., u kojima je vodeće nadzorno tijelo ostvarilo svoje pravo na temelju članka 56. stavka 4. prve rečenice i odlučilo samo riješiti predmet, Općom uredbom o zaštiti podataka predviđa se još značajnija uključenost predmetnog nadzornog tijela. U tim slučajevima predmetno nadzorno tijelo vodećem nadzornom tijelu može podnijeti nacrt odluke u skladu s člankom 56. stavkom 4. drugom rečenicom, a vodeće nadzorno tijelo taj nacrt mora „što je više moguće” uzeti u obzir. Tim se tekstom ide korak dalje te se čak i povećava obveza vodećeg nadzornog tijela da razmotri mišljenja predmetnog nadzornog tijela u usporedbi s „pridavanjem dužne pozornosti njegovu stajalištu”.

6 ČLANAK 60. STAVAK 4. – OCJENA PRIGOVORA I MOGUĆNOST POKRETANJA POSTUPKA RJEŠAVANJA SPOROVA

6.1 Svrha odredbe

131. Članak 60. stavak 4. odnosi se na razdoblje neposredno nakon što vodeće nadzorno tijelo podnese nacrt odluke. Nakon podnošenja nacrta odluke počinje teći rok od četiri tjedna u kojem svako predmetno nadzorno tijelo može podnijeti prigovor na nacrt odluke.
132. U okviru pojedinačnih odredbi članka 60. njegov stavak 4. ima jedinstven položaj jer se njime uspostavlja veza između suradnje i postupka konzistentnosti. Ako predmetno nadzorno tijelo „izrazi relevantan i obrazložen prigovor na nacrt odluke, ako relevantan i obrazložen prigovor ne uzme u obzir ili smatra da prigovor nije relevantan ili obrazložen, vodeće nadzorno tijelo predmet predaje na rješavanje u sklopu mehanizma konzistentnosti iz članka 63.“. To zaslužuje posebnu pozornost s obzirom na činjenicu da se u tom scenariju cilj postizanja konsenzusa među nadzornim tijelima, koji je ključan za postupak suradnje, nije mogao postići.
133. EDPB podsjeća da je postizanje konsenzusa o ishodu predmeta krajnji cilj cijelog postupka uspostavljenog člankom 60. i da bi trebalo imati prednost pred pokretanjem postupka rješavanja sporova. Obveza suradnje primjenjuje se na svaku fazu postupka i na sva uključena nadzorna tijela. S obzirom na članak 60. stavak 4. to znači da bi i druga predmetna nadzorna tijela i vodeća nadzorna tijela trebala pažljivo slijediti prethodne korake utvrđene u članku 60. stavcima 1. i 3.

6.2 Relevantni i obrazloženi prigovori predmetnog nadzornog tijela

134. Nakon savjetovanja s vodećim nadzornim tijelom u skladu s člankom 60. stavkom 3. druga predmetna nadzorna tijela mogu podnijeti relevantne i obrazložene prigovore u roku od četiri tjedna jer se sa zainteresiranim nadzornim tijelima moralo savjetovati „u skladu sa stavkom 3.“.

6.2.1 Izračun roka

135. Razdoblje od četiri tjedna počinje teći nakon što vodeće nadzorno tijelo dostavi nacrt odluke u skladu s člankom 60. stavkom 3. drugom rečenicom putem informacijskog sustava EDPB-a. Rok za podnošenje mogućih prigovora izračunava se na temelju Uredbe br. 1182/71⁴¹. U skladu s člankom 3. stavkom 2. točkom (c) te uredbe, „razdoblje izraženo u tjednima, mjesecima [...] započinje početkom prvog sata prvoga dana razdoblja i završava istekom posljednjeg sata bilo kojeg dana u zadnjem tjednu [...], istog dana tjedna ili istog datuma kao dan od kojeg teče dotično razdoblje“.
136. Ako događaj od kojeg počinje teći tjedno razdoblje padne, na primjer, u ponedjeljak, razdoblje i završava u ponedjeljak, u ovom slučaju s istekom ponedjeljka (tj. u 23:59:59) četiri tjedna kasnije.
137. Razdoblje uključuje državne praznike, nedjelje i subote jer oni nisu izričito isključeni Općom uredbom o zaštiti podataka⁴². Međutim, kad je posljednji dan razdoblja državni praznik, nedjelja ili subota, razdoblje završava istekom posljednjeg sata sljedećeg radnog dana, tako da rok istječe sljedećeg

⁴¹ Uredba Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 od 3. lipnja 1971. o utvrđivanju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove. Člankom 40. Poslovnika potvrđuje se da „[p]ravila koja se primjenjuju na razdoblja i rokove navedene u Općoj uredbi o zaštiti podataka i u [t]om [p]oslovniku temelje se na Uredbi br. 1182/71 Vijeća od 3. lipnja 1971. o utvrđivanju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove“.

⁴² Članak 3. stavak 3. Uredbe br. 1182/71.

radnog dana⁴³. S obzirom na europsku prirodu postupka suradnje za potrebe određivanja državnih praznika trebalo bi razmotriti praznike za institucije EU-a⁴⁴ objavljene u Službenom listu. Nadalje, trebalo bi upotrijebiti vremensku zonu u kojoj je EDPB ima poslovni nastan.

138. Kako bi se izbjeglo da datum isteka padne na vikend, tijelo koje pokreće postupak (tj. vodeće nadzorno tijelo) trebao bi pokrenuti tijek rada samo radnim danima i osigurati da rok ne ističe na jedan od praznika EU-a⁴⁵. U duhu suradnje EDPB potiče vodeća nadzorna tijela da razmotre mogući učinak produljenih praznika prije podnošenja nacrt odluke kako bi se drugim predmetnim nadzornim tijelima omogućilo što više vremena za reagiranje na nacrt odluke.
139. Tijekom razdoblja od četiri tjedna predmetno nadzorno tijelo može iznijeti jedan ili više prigovora na nacrt odluke koji je podnijelo vodeće nadzorno tijelo. Međutim, s obzirom na zahtjeve za podnošenje relevantnih i obrazloženih prigovora na nacrt odluke u cjelini, predmetno nadzorno tijelo trebalo bi prigovore iznijeti u jednom podnesku, pri čemu bi različite prigovore trebalo jasno razdvojiti. Tom će se najboljom praksom olakšati analiza vodećem nadzornom tijelu, a u konačnici i EDPB-u ako se pokrene mehanizam za rješavanje sporova. Ako nakon unošenja prigovora u informacijski sustav EDPB-a predmetno nadzorno tijelo želi na bilo koji način i iz bilo kojeg razloga izmijeniti svoj podnesak, to bi i dalje bilo moguće ako je još uvijek unutar roka iz članka 60. stavka 4. Stoga bi predmetno nadzorno tijelo trebalo izbrisati prethodnu verziju prigovora i učitati novu u informacijski sustav EDPB-a⁴⁶ kako bi podnesak koji je dostupan vodećem nadzornom tijelu i drugim predmetnim nadzornim tijelima uvijek bio ažurirani tekst prigovora.

6.2.2 Relevantni i obrazloženi prigovor

140. Jedan od ključnih elemenata u ovoj fazi postupka suradnje zajedničko je poimanje pojma „relevantni i obrazloženi prigovor”. U članku 4. točki 24. „relevantni i obrazloženi prigovor” definiran je kao „prigovor na nacrt odluke kao i na to je li došlo do kršenja ove Uredbe, ili je li djelovanje predviđeno u vezi s voditeljem obrade ili izvršiteljem obrade u skladu s ovom Uredbom, koji jasno pokazuje važnost rizika koje predstavlja nacrt odluke u pogledu temeljnih prava i sloboda ispitanika i, ako je primjenjivo, slobodnog protoka osobnih podataka unutar Unije”.
141. Kao što je predložio zakonodavac EU-a (kraj uvodne izjave 124.), EDPB je izdao smjernice o tome što čini relevantan i obrazložen prigovor. Sljedeće točke stoga sadržavaju samo pojašnjenja koja su ključna za postupak iz članka 60., a nisu već sadržana u Smjernicama 09/2020.
142. Svako nadzorno tijelo pojedinačno i neovisno ima pravo na podnošenje prigovora u skladu s člankom 60. stavkom 4. Stoga može podnijeti prigovor neovisno o tome je li drugo predmetno nadzorno tijelo već uložilo prigovor na isto pitanje. Ako predmetno nadzorno tijelo podnese prigovor na temelju nekoliko stavki, svaki prigovor mora zasebno ispunjavati zahtjeve za relevantan i obrazložen

⁴³ Članak 3. stavak 4. Uredbe br. 1182/71.

⁴⁴ Ažurira se svake godine odlukom Komisije, vidjeti za 2021.: Odluka Komisije od 2. ožujka 2020. o praznicima u 2021. za institucije Europske unije 2020/C 69/05 (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=CELEX%3A32020D0303+%2801%29%29>); uz izuzetak državnih praznika za Belgiju i Luksemburg.

⁴⁵ S obzirom na to da trenutačno nije osigurano automatsko produljenje roka u informacijskom sustavu EDPB-a.

⁴⁶ Informacijski sustav EDPB-a automatski će obavijestiti vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela o novom podnesku.

prigovor u skladu s člankom 4. točkom 24.⁴⁷ Slijedom toga, sama potvrda ili upućivanje na relevantni i obrazloženi prigovor drugog predmetnog nadzornog tijela samo po sebi ne predstavlja relevantan i obrazložen prigovor. U tom kontekstu, zbog pravne sigurnosti te jasnoće i pouzdanosti u okviru postupka prigovora EDPB preporučuje da svako predmetno nadzorno tijelo vodećem nadzornom tijelu podnese vlastiti i potpuni (formalni) prigovor, čak i ako jedno predmetno nadzorno tijelo želi potvrditi prigovor drugoga⁴⁸.

143. Kako bi se prešao prag određen člankom 4. točkom 24., u podnesku predmetnog nadzornog tijela u načelu bi trebalo biti izričito navedeno kako pojedini prigovor ispunjava svaki element te pravne definicije. Dobra praksa bila bi po mogućnosti da se u prigovoru ujedno može predložiti nova formulacija koju bi vodeće nadzorno tijelo trebalo razmotriti i kojom se prema mišljenju predmetnog nadzornog tijela ispravlja navodni nedostaci u nacrtu odluke.
144. Kako je propisano člankom 60. stavkom 12., predmetna nadzorna tijela prigovore podnose u elektroničkom i standardiziranom formatu. Za to se koristi informacijski sustav EDPB-a.
145. Obična „primjedba“ koju je predmetno nadzorno tijelo izrazilo u vezi s nacrtom odluke ne predstavlja prigovor u smislu članka 4. točke 24. Postojanje primjedbi stoga ne dovodi do obveze pokretanja postupka iz članka 65. stavka 1. točke (a) ako vodeće nadzorno tijelo odluči da neće poduzeti ništa u vezi s primjedbom⁴⁹.

6.2.3 Ocjenjivanje prigovora na nacrt podnesen na temelju članka 60. stavka 4.

146. Vodeće nadzorno tijelo trebalo bi iskoristiti sva moguća sredstva za razmjenu informacija s drugim predmetnim nadzornim tijelima o pitanjima istaknutima u relevantnom i obrazloženom prigovoru. EDPB podsjeća da bi nacrt odluke vodećeg nadzornog tijela prvenstveno trebao biti sam po sebi jasan. Neovisno o tome, vodeće nadzorno tijelo u odgovoru na prigovor trebalo bi, među ostalim kao dobru praksu, predmetnom nadzornom tijelu objasniti zašto je u nacrtu odluke zauzelo određeno stajalište, a nadležnom nadzornom tijelu trebalo bi omogućiti da bez nepotrebnog odgađanja dodatno objasni svoje prigovore. Vodeće nadzorno tijelo isto tako može inicirati sastanke ili se na drugi način iskoristiti mogućnost neformalnog savjetovanja kako bi osiguralo da su obrazloženja koja su dala određena tijela pravilno shvaćena.
147. Nakon te daljnje suradnje nakon podnošenja prigovora predmetno nadzorno tijelo može razmotriti je li odgovor vodećeg nadzornog tijela na odgovarajući način otklonio njegove dvojbe i, ako jest, može razmotriti povlačenje svojeg prigovora⁵⁰. To osobito može biti slučaj kad su nakon objašnjenja vodećeg

⁴⁷ Smjernice 09/2020 o relevantnom i obrazloženom prigovoru u okviru Uredbe 2016/679, dostupne na https://edpb.europa.eu/system/files/2021-06/edpb_guidelines_202009_rro_final_hr.pdf.

⁴⁸ U skladu sa Smjernicama Europskog odbora za zaštitu podataka 09/2020 o relevantnom i obrazloženom prigovoru u okviru Uredbe 2016/679 ne može se smatrati da se upućivanjem na drugi prigovor ispunjava zahtjev iz članka 4. točke 24. U točki 7. tih smjernica pojašnjava se da bi „u podnesku predmetnog nadzornog tijela u načelu trebalo biti izričito navedeno kako pojedini prigovor ispunjava svaki element definicije“. Nadalje se u točki 8. tih smjernica utvrđuje da „se standard ‚relevantnog i obrazloženog prigovora‘ temelji na pretpostavci da je vodeće nadzorno tijelo ispunilo svoju obvezu razmjene svih bitnih informacija, što predmetnim nadzornim tijelima omogućava da dobro razumiju predmet te podnesu utemeljen i dobro obrazložen prigovor“.

⁴⁹ Vidjeti točku 17. Smjernica Europskog odbora za zaštitu podataka 03/2021 o članku 65. stavku 1. točki (a) Opće uredbe o zaštiti podataka (verzija za javno savjetovanje).

⁵⁰ Nakon isteka roka za provođenje postupka predmetno nadzorno tijelo može odlučiti da neće ponovno podnijeti prigovor ako nacrt odluke treba revidirati.

nadzornog tijela oprečna mišljenja samo marginalna u odnosu na rizike za temeljna prava i slobode osoba čiji se podaci obrađuju.

148. Ako predmetno nadzorno tijelo odluči povući prigovor, uvijek bi trebalo izričito navesti koji prigovor namjerava povući te izričito navesti da želi povući navedeni prigovor. To se povlačenje može dogoditi za vrijeme četverotjednog roka ili, ako je riječ o revidiranom nacrtu odluke, u roku od dva tjedna nakon podnošenja nacrta odluke, a u tom bi se slučaju povlačenje trebalo provesti u okviru iste obavijesti unutar informacijskog sustava EDPB-a u kojoj je prigovor podnesen. Povlačenje je moguće i nakon tog razdoblja⁵¹. Vodeće nadzorno tijelo trebalo bi se pobrinuti da dokumentira kad se to dogodi i bez nepotrebnog odgađanja o tom povlačenju obavijesti drugo predmetno nadzorno tijelo putem informacijskog sustava EDPB-a jer te informacije treba shvatiti kao bitne informacije u skladu s člankom 60. stavkom 1.
149. Ako su prigovori različitih predmetnih nadzornih tijela međusobno proturječni u vezi s procjenom određenog pitanja⁵², vodeće nadzorno tijelo trebalo bi navesti koje prigovore namjerava uvažiti, u kojoj mjeri i kako. S druge strane, ostala nadležna nadzorna tijela trebala bi pažljivo razmotriti je li povlačenje primjereno s obzirom na mišljenja koja su izrazili vodeće nadzorno tijelo i/ili druga predmetna nadzorna tijela⁵³. Važno je imati na umu da je glavni cilj članka 60. donijeti odluku utemeljenu na konsenzusu u mjeri kojoj je to moguće. Taj se cilj odnosi na vodeće nadzorno tijelo, ali i na druga predmetna nadzorna tijela.

6.3 Podnošenje Odboru

150. Člankom 60. stavkom 4. predviđena su dva alternativna uvjeta, a svaki podrazumijeva da vodeće nadzorno tijelo mora zatražiti odluku Odbora:

-) vodeće nadzorno tijelo smatra da prigovori nisu relevantni ili obrazloženi
-) vodeće nadzorno tijelo ne uvažava relevantne i obrazložene prigovore.

151. U prvoj situaciji vodeće nadzorno tijelo smatra da prigovor koji je podnijelo predmetno nadzorno tijelo ne ispunjava sve zahtjeve iz članka 4. točke 24., tj. smatra da prigovor nije relevantan i/ili u njemu nije obrazloženo je li nastupilo kršenje Opće uredbe o zaštiti podataka i/ili je li djelovanje predviđeno u vezi s voditeljem obrade ili izvršiteljem obrade u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka. U drugoj situaciji vodeće nadzorno tijelo smatra da su prigovori relevantni i obrazloženi, ali ih ne namjerava uvažiti.
152. „Predmet” koji se podnosi Odboru odnosi se samo na prigovore koje vodeće nadzorno tijelo ne namjerava uvažiti ili za koje vodeće nadzorno tijelo ne smatra da ispunjavaju prag utvrđen u članku 4. točki 24. Stoga se pitanja koja nisu predmet spora ne rješavaju postupkom rješavanja sporova u skladu s člankom 65. stavkom 1. točkom (a).

⁵¹ Kako je predviđeno točkom 27. Smjernica EDPB-a 03/2021 o članku 65. stavku 1. točki (a), predmetno nadzorno tijelo prigovor može povući čak i nakon pokretanja postupka iz članka 65. stavka 1. točke (a).

⁵² Stalna razmjena informacija među uključenim nadzornim tijelima mogla bi spriječiti takve situacije.

⁵³ Nadležna nadzorna tijela trebala bi imati na umu da će, ako dođe do rješavanja spora, EDPB donijeti odluku na temelju (kvalificirane) većine glasova.

153. Iako se člankom 60. stavkom 4. ne predviđa izričit rok za podnošenje, odugovlačenje s donošenjem odluke utječe na rizike za temeljna prava i slobode ispitanika, stoga bi zahtjev za podnošenje trebalo podnijeti što prije ovisno o konkretnom slučaju⁵⁴.
154. S druge strane, ako vodeće nadzorno tijelo neke prigovore želi uvažiti, a druge ne želi i/ili ih ne smatra relevantnima i/ili obrazloženima, trebalo bi podnijeti revidirani nacrt u postupku u skladu s člankom 60. stavkom 5., u skladu sa sljedećim odjeljkom. Vodeće nadzorno tijelo trebalo bi u neformalnoj razmjeni jasno navesti koje prigovore namjerava uvažiti u revidiranom nacrtu odluke i kako to namjerava učiniti. Nadalje, trebalo bi jasno navesti koji su prigovori zabilježeni kao predmet mogućeg kasnijeg rješavanja sporova u skladu s člankom 65. stavkom 1. točkom (a)⁵⁵.
155. Međutim, s obzirom na to da je revidirani nacrt odluke novi instrument, ako žele ostati pri svojim prethodno iznesenim prigovorima, druga predmetna nadzorna tijela morat će ponovno iznijeti svoje stajalište tako što će (ponovno) podnijeti svoje prigovore nakon dostave revidiranog nacrta odluke. EDPB smatra da bi se trebalo pridržavati tog postupka jer će njime omogućiti da se postupak rješavanja sporova provodi samo za prigovore koji ostaju neriješeni unatoč zalaganju svih strana da najprije pronađu sporazumno rješenje.

7 ČLANAK 60. STAVAK 5. – REVIDIRANI NACRT ODLUKE

7.1 Podnošenje drugim predmetnim nadzornim tijelima

7.1.1 Vodeće nadzorno tijelo namjerava uzeti u obzir

156. Člankom 60. stavkom 5. prvom rečenicom vodećem nadzornom tijelu daje se mogućnost da uzme u obzir relevantan i obrazložen prigovor. Važno je napomenuti da to znači uzeti u obzir prigovor kao takav jer vodeće nadzorno tijelo smatra da je predmetni prigovor i relevantan i obrazložen te se slaže s obrazloženjem.
157. Naglasak je na „namjeri” uzimanja u obzir. Namjera vodećeg nadzornog tijela da prigovor uzme u obzir odražava se time što ono podnosi revidirani nacrt odluke. Mjera u kojoj se u revidiranom nacrtu odluke uzima u obzir relevantan i obrazložen prigovor u cjelini koji je podnijelo predmetno nadzorno tijelo, među ostalim, predmet je postupka uređenog člankom 60. stavkom 5. drugom rečenicom (vidjeti u nastavku, odjeljak 7.2.), a u konačnici i člankom 65. stavkom 1. točkom (a) u slučaju sporova.
158. Treba podsjetiti i na to da se prag koji je zakonodavac EU-a utvrdio u definiciji relevantnog i obrazloženog prigovora u skladu s člankom 4. točkom 24. mora zadovoljiti i u pogledu načina na koji će predmetno nadzorno tijelo strukturirati relevantni i obrazloženi prigovor kako je utvrđeno u Smjernicama 09/2020⁵⁶. To utječe na to kako će vodeće nadzorno tijelo ocijeniti relevantni i obrazloženi prigovor. Ipak, nedvojbeno je da je namjera uzimanja u obzir relevantnog i obrazloženog prigovora u skladu s ciljem postizanja konsenzusa koji je temelj cijelog postupka iz članka 60. Revizijom bi trebalo nastojati u potpunosti riješiti pitanje rizika koji predstavlja početni nacrt odluke u pogledu

⁵⁴ Vidjeti i uvodnu izjavu 129. četvrtu i petu rečenicu.

⁵⁵ Vidjeti i Smjernice EDPB-a 03/2021 o članku 65. stavku 1. točki (a).

⁵⁶ Pojediniosti su dostupne u Smjernicama EDPB-a 09/2020 o relevantnom i obrazloženom prigovoru, točke 6.–8.

temeljnih prava i sloboda ispitanika i, ako je primjenjivo, slobodnog protoka osobnih podataka unutar Unije, a koji je utvrđen u prigovoru.

159. EDPB podsjeća da bi vodeće nadzorno tijelo trebalo iskoristiti sva moguća sredstva za razmjenu informacija s drugim predmetnim nadzornim tijelima o pitanjima istaknutima u relevantnom i obrazloženom prigovoru. Vodeće nadzorno tijelo može inicirati sastanke ili na drugi način iskoristiti mogućnost neformalnog savjetovanja kako bi bilo sigurno da je razumjelo obrazloženja predmetnih tijela⁵⁷. Ta bi razmjena u svakom slučaju trebala biti takva da sadržaj revidiranog nacrt odluke ne iznenadi ostala predmetna nadzorna tijela jer bi on trebao biti rezultat iskrene suradnje.

7.1.2 Obveza podnošenja revidiranog nacrt odluke

160. Vodeće nadzorno tijelo obvezno je podnijeti revidirani nacrt odluke ako namjerava uzeti u obzir relevantan i obrazložen prigovor, tj. ne postoji alternativa u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka, što je pojašnjeno upotrebom izraza „podnosi”, koji ukazuje na obvezu. Naime, jedina alternativa podnošenju revidiranog nacrt odluke može biti predaja predmeta na rješavanje mehanizmom konzistentnosti u skladu s člankom 60. stavkom 4. zadnjom rečenicom.

161. Treba istaknuti da prema Općoj uredbi o zaštiti podataka obveza i mogućnost da vodeće nadzorno tijelo podnese revidirani nacrt odluke postoje samo ako postoji relevantan i obrazložen prigovor koji vodeće nadzorno tijelo namjerava uzeti u obzir. Članak 60. stavak 5. prva rečenica (a u tom smislu i članak 60. stavak 4.) odnosi se samo na „relevantan i obrazložen prigovor” koji je podnijelo predmetno nadzorno tijelo, za razliku od, prije svega, članka 60. stavka 3. koji se odnosi na „mišljenja” drugih predmetnih nadzornih tijela⁵⁸.

162. U skladu s tim, ako je predmetno nadzorno tijelo u roku od četiri tjedna iz članka 60. stavka 4. vodećem nadzornom tijelu dostavilo primjedbe, napomene i opažanja za koje nije jasno i nedvosmisleno naznačeno da su relevantan i obrazložen prigovor, vodeće nadzorno tijelo nema obavezu ili mogućnost da podnese revidirani nacrt odluke. U tom smislu treba podsjetiti na to da je nacrt odluke obvezujući i za vodeće nadzorno tijelo i za druga predmetna nadzorna tijela ako nijedan prigovor nije podnesen „u roku navedenom u stavcima 4. i 5.” u skladu s člankom 60. stavkom 6. To znači da vodeće nadzorno tijelo izdaje revidirani nacrt odluke ako predmetno nadzorno tijelo službeno ne podnese prigovor putem informacijskog sustava EDPB-a u roku od četiri tjedna navedenom u članku 60. stavku 4. (više pojedinosti dostupno je u odjeljku 8.)⁵⁹.

163. Ako vodeće nadzorno tijelo na temelju čimbenika ili razmatranja koji su se pojavili u roku od četiri tjedna, uključujući primjedbe ili napomene koje su podnijela druga predmetna nadzorna tijela ili daljnje podneske voditelja obrade ili izvršitelja obrade, smatra da ipak mora prilagoditi svoj nacrt odluke kako je podnesen u skladu s člankom 60. stavkom 4., trebalo bi povući taj nacrt odluke prije isteka roka od četiri tjedna i drugim predmetnim nadzornim tijelima podnijeti novi nacrt odluke. Pritom bi trebalo pronaći ravnotežu između, s jedne strane, važnosti naknadno utvrđenih čimbenika ili naknadnih razmatranja i, s druge strane, potrebe da se postupak suradnje bude učinkovit i brz⁶⁰. Vodeće nadzorno tijelo uvijek bi trebalo svim predmetnim nadzornim tijelima pojasniti zašto povlači nacrt odluke

⁵⁷ Vidjeti i točku 146. i sljedeće točke.

⁵⁸ Vidjeti u odjeljku 5.2.4. o „pridavanju dužne pozornosti”.

⁵⁹ Međutim, primjedbe kojima se ukazuje na uredničke i tipkarske pogreške mogu se uzeti u obzir kako bi se izbjegle bitne pogreške u konačnoj odluci.

⁶⁰ Vidjeti razmatranje o, na primjer, razumnom roku za rješavanje pritužbi navedenom u uvodnoj izjavi 129.

upućivanjem na određeni čimbenik ili razmatranje zbog kojih se odlučilo za taj korak. Nakon podnošenja novog nacrtu odluke započinje novi rok od četiri tjedna. Kako je navedeno, ta se mogućnost ne može iskoristiti ako taj rok istekne, a u njemu nisu podneseni obrazloženi i relevantni prigovori, a nacrt odluke, kako je prvotno izdan, postaje obvezujući za vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela.

164. S obzirom na prethodno navedeno važno je da se vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela međusobno savjetuju o načinu na koji vodeće nadzorno tijelo tumači prigovore i kako ih namjerava uzeti u obzir.
165. Kad je riječ o načinu podnošenja revidiranog nacrtu odluke, primjenjiva su ista razmatranja kao i za podnošenje nacrtu odluke vodećeg nadzornog tijela⁶¹. Jasna vremenska oznaka (datum, sat) podneska početna je točka za rok od dva tjedna iz članka 60. stavka 5. druge rečenice i stoga se revidirani nacrt odluke podnosi samo putem informacijskog sustava EDPB-a.

7.1.3 Podnošenje revidiranog nacrtu odluke

166. Kad je riječ o sadržaju podneska, primjenjiva su razmatranja iznesena u vezi sa sadržajem nacrtu odluke⁶². Ukratko, vodeće nadzorno tijelo obvezno je podnijeti samo revidirani nacrt odluke kao takav. Razmatranja iznesena o nacrtu odluke i potrebi da se osigura poštovanje prava na saslušanje⁶³ primjenjiva su *mutatis mutandis* i na revidirani nacrt odluke, tako da bi se vodeće nadzorno tijelo trebalo pobrinuti da u revidiranom nacrtu odluke navede korake koje je poduzelo za poštovanje tog prava i da je nacrt po sebi jasan u pogledu izmjena koje su uvedene kako bi se uzeli u obzir relevantan i obrazložen prigovori i temeljni razlozi⁶⁴.
167. U članku 60. stavku 5. prvoj rečenici nije utvrđen poseban rok u kojem vodeće nadzorno tijelo mora podnijeti revidirani nacrt odluke. To je jedan od primjera u kojima je u Općoj uredbi o zaštiti podataka nadzornim tijelima omogućena fleksibilnost, među ostalim i radi olakšavanja postizanja konsenzusa. Međutim, načelo dobre uprave, uključujući načela razumnog roka i ekonomičnosti postupka, svejedno se primjenjuje. Nadalje, vodeće nadzorno tijelo trebalo bi u tom pogledu uzeti u obzir i neke od sljedećih čimbenika:
-) činjenicu da revidirani nacrt odluke podliježe kraćem razdoblju ocjenjivanja (dva tjedna) u odnosu na nacrt odluke
 -) upućivanje na odredbu „bez odgađanja”, koja se primjenjuje na podnošenje nacrtu odluke u skladu s člankom 60. stavkom 3.
 -) razmatranje izneseno u odjeljku 5.2.4. o članku 60. stavku 3. drugoj rečenici o potrebi da se u tom pogledu uzme u obzir složenost predmetnog slučaja, a posebno broj i priroda relevantnih i obrazloženih prigovora koje je vodeće nadzorno tijelo zaprimilo
 -) općenito, obvezu svih nadzornih tijela da surađuju pošteno i u duhu uzajamnog povjerenja.
168. Sva navedena razmatranja ukazuju na to da se vodeće nadzorno tijelo treba pobrinuti da vremenski razmak između primitka relevantnih i obrazloženih prigovora u skladu s člankom 60. stavkom 3. i

⁶¹ Vidjeti odjeljak 5.2.3. o članku 60. stavku 3. drugoj rečenici o podnošenju/roku.

⁶² Vidjeti odjeljak 5.2.2., u kojem se definira pojam „nacrt odluke”.

⁶³ Vidjeti točku 105.

⁶⁴ Vidjeti i točku 159. u pogledu neformalne razmjene informacija prije podnošenja revidiranog nacrtu odluke.

podnošenja revidiranog nacrtu odluke bude što kraći i primjeren kontekstu postupka koji provodi jedinstvena kontaktna točka. Time se dovode u pitanje nastojanje da se postigne konsenzus i eventualna obveza vodećeg nadzornog tijela da pruži pravo na ponovno saslušanje, u skladu s nacionalnim pravom, s obzirom na predviđene izmjene u revidiranom nacrtu odluke koje će utjecati na prava voditelja obrade ili izvršitelja obrade.

7.1.4 Mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela

169. Vodeće nadzorno tijelo podnosi revidirani nacrt odluke kako bi svim uključenim nadzornim tijelima omogućilo da postignu konsenzus i prikupilo njihova mišljenja o predloženom revidiranom nacrtu odluke. S tim u vezi važno je napomenuti da je svrha članka 60. stavka 5. omogućiti predmetnim nadzornim tijelima da izraze mišljenje o svim izmjenama/revizijama izvornog teksta nacrtu odluke koji je vodeće nadzorno tijelo podnijelo u skladu s člankom 60. stavkom 4. U tom smislu formulacija „kako bi ona dala svoje mišljenje” u članku 60. stavku 5. prvoj rečenici odražava formulaciju iz članka 60. stavka 3. druge rečenice (vidjeti odjeljak 5.2.1.).
170. To znači da bi vodeće nadzorno tijelo i sva predmetna nadzorna tijela, kao i za nacrt odluke, prije podnošenja revidiranog nacrtu odluke trebala razmijeniti nove zaključke koje je vodeće nadzorno tijelo donijelo s obzirom na relevantne i obrazložene prigovore koje namjerava uzeti u obzir te relevantno obrazloženje kako bi ono prikupilo mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela⁶⁵. To je osobito primjereno ako se relevantni i obrazloženi prigovori odnose na više pitanja u predmetnom slučaju, stoga se opseg i temeljitost razmjene informacija mogu razlikovati ovisno o slučaju. Vodeće nadzorno tijelo može, na primjer, prema potrebi podijeliti preliminarni revidirani nacrt odluke prije izdavanja službenog revidiranog nacrtu odluke.
171. Time će se predmetnim nadzornim tijelima omogućiti da ukažu na preostala pitanja ili pitanja koja bi vodeće nadzorno tijelo možda htjelo riješiti u toj fazi, i to opet u nastojanju da se postigne konsenzus prije službenog podnošenja revidiranog nacrtu odluke. Točnije, druga predmetna nadzorna tijela trebala bi jasno navesti točke za koje smatraju da vodeće nadzorno tijelo zapravo nije uvažilo (tj. uzelo u obzir) relevantne i obrazložene prigovore. Naposljetku, neformalnim savjetovanjem želi se spriječiti da mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela postanu relevantni i obrazloženi prigovori na revidirani nacrt odluke, a time ujedno spriječiti pokretanje sljedećih koraka u postupku kako je navedeno u sljedećem odjeljku, sa svim relevantnim posljedicama.

7.2 Revidirani nacrt odluke: postupak ocjenjivanja

7.2.1 Zajednička primjena članka 60. stavka 5. druge rečenice i postupka iz članka 60. stavka 4.

172. U članku 60. stavku 5. drugoj rečenici utvrđen je formalni postupak koji se primjenjuje na ispitivanje revidiranog nacrtu odluke koje provode druga predmetna nadzorna tijela. Riječ je o postupku iz članka 60. stavka 4., ali je vremenski rok za njega ograničen na dva tjedna⁶⁶.
173. Treba napomenuti da se upućivanjem na članak 60. stavak 4. i članak 60. stavak 5. drugu rečenicu uređuje i postupak koji vodeće nadzorno tijelo treba slijediti ako odbije ili ne uzme u obzir bilo koji

⁶⁵ Pritom bi vodeće nadzorno tijelo trebalo uzeti u obzir i mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela koja su iznesena kao primjedbe.

⁶⁶ Vidjeti odjeljak 6.2.1. za izračun roka.

relevantan i obrazložen prigovor na revidirani nacrt odluke koji su druga predmetna nadzorna tijela iznijela u roku od dva tjedna nakon podnošenja revidiranog nacrta odluke. To ima nekoliko posljedica.

174. U oba se slučaja kao jedini ishod u skladu s postupkom iz članka 60. stavka 4. predviđa da vodeće nadzorno tijelo podnese predmet na rješavanje u sklopu mehanizma konzistentnosti, tj. EDPB-u (kako je opisano u odjeljku 6.2.3.), radi donošenja obvezujuće odluke kojom bi se riješio spor i koje se vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela zatim moraju pridržavati (u skladu s člankom 65. stavcima 2. i 6.).
175. Ako druga predmetna nadzorna tijela ne podnesu prigovore u roku od dva tjedna navedenom u članku 60. stavku 5. drugoj rečenici, primjenjuje se članak 60. stavak 6. Posljedično, revidirani nacrt odluke postaje obvezujući i za vodeće nadzorno tijelo i za druga predmetna nadzorna tijela jer se članak 60. stavak 6. odnosi na nepodnošenje relevantnih i obrazloženih prigovora u rokovima navedenima u „stavcima 4. i 5.“.
176. Stoga, ako se u roku od dva tjedna iznesu relevantni i obrazloženi prigovori ako ih vodeće nadzorno tijelo namjerava uzeti u obzir, opet je jedina alternativa primjena članka 60. stavka 5. prve rečenice kako bi se u konačnici postigao dogovor o (revidiranom) nacrtu odluke u skladu s člankom 60. stavkom 6., koji će zatim postati obvezujući i za vodeće nadzorno tijelo i za druga predmetna nadzorna tijela.
177. To bi, s jedne strane, bilo u skladu s nastojanjem da se postigne konsenzus, kako je propisano člankom 60. stavkom 1., a s druge bi se strane time spriječila primjena članka 65. stavka 1. točke (a) kad ne postoji spor koji treba riješiti. Naime, u uvodnoj izjavi 138. jasno se podupire takav pristup u smislu da bi se prije primjene mehanizma konzistentnosti trebala iscrpiti sva sredstva u okviru mehanizma suradnje.
178. Bez obzir na to, s obzirom na poboljšane postupke suradnje kako je navedeno u ovim Smjernicama (npr. razmjena bitnih informacija u različitim fazama i neformalno savjetovanje prije podnošenja nacrta odluke) takve bi situacije trebale biti iznimke i ograničene na slučajeve u kojima se prethodno unatoč svim nastojanjima zbog specifičnih okolnosti nije uspio postići konsenzus.
179. Međutim, druga predmetna nadzorna tijela i vodeće nadzorno tijelo moraju imati na umu da se Općom uredbom o zaštiti podataka predviđa brzo djelovanje i da se ovlasti nadzornih tijela moraju izvršavati pravedno i u razumnom roku, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 129. Zapravo se može tvrditi zakonodavac nije imao namjeru poticati beskonačni postupak donošenja revidiranih nacrta odluka. Zbog toga bi se mogući novi revidirani nacrti odluka trebali podnositi samo iznimno, kad je to u konkretnom slučaju potrebno radi postizanja konačnog konsenzusa.
180. S obzirom na to da nastojanje da se postigne konsenzus koji je opći cilj postupka suradnje kako je utvrđeno u članku 60. stavku 1. ne podrazumijeva obvezu postizanja konsenzusa pod svaku cijenu, kad vodeće nadzorno tijelo svjesno namjerava uzeti u obzir relevantan i obrazložen prigovor kako bi time postiglo taj cilj, to bi trebalo omogućiti podnošenjem (ponovno) revidiranog nacrta odluke.
181. Ako vodeće nadzorno tijelo zaključi da konsenzus nije moguć jer se ono i druga predmetna nadzorna tijela ne mogu usuglasiti o bitnim pitanjima zbog proturječnih mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela ili zato što su neka pravna pitanja ostala neriješena, tada je u skladu s člankom 60. stavkom 5. drugom rečenicom obvezno pokrenuti postupak predviđen člankom 60. stavkom 4. i, u skladu s tim,

predmet uputiti EDPB-u radi provedbe postupka rješavanja sporova u skladu s člankom 65. stavkom 1. točkom (a).

7.2.2 Ograničenja drugih predmetnih nadzornih tijela u podnošenju relevantnih i obrazloženih prigovora na revidirani nacrt odluke

182. Sljedeće pitanje koje treba razmotriti odnosi se na opseg „postupka iz stavka 4.” kako se primjenjuje u kontekstu članka 60. stavka 5. druge rečenice. To se posebno odnosi na to primjenjuju li se posebna pravna ograničenja na predmetna nadzorna tijela ili na opseg relevantnog i obrazloženog prigovora na revidirani nacrt odluke koji je izdalo vodeće nadzorno tijelo.
183. Treba podsjetiti na to da je u skladu s člankom 60. stavkom 6. (revidirani) nacrt odluke obvezujući za vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela samo ako na njega nisu podneseni prigovori. Ako na njega jesu podneseni relevantni i obrazloženi prigovori u skladu s postupkom predviđenim člankom 60. stavkom 4., nacrt odluke nije obvezujući ni za jedno predmetno nadzorno tijelo. Štoviše, revidirani nacrt odluke koji je podnijelo vodeće nadzorno tijelo u skladu s člankom 60. stavkom 5. prvom rečenicom različit je pravni instrument u odnosu na nacrt odluke iz članka 60. stavka 4. U skladu s tim, predmetno nadzorno tijelo može podnijeti relevantan i obrazložen prigovor na revidirani nacrt odluke čak i ako nije podnijelo prigovor na nacrt odluke u roku od četiri tjedna iz članka 60. stavka 4.
184. Naime, izmjene koje je vodeće nadzorno tijelo unijelo kako bi uzelo u obzir relevantne i obrazložene prigovore mogu potaknuti nova pitanja s kojima se predmetno nadzorno tijelo ne slaže u kontekstu revidiranog nacrta odluke. U skladu s prethodno navedenim smjernicama predmetno nadzorno tijelo trebalo bi osigurati da je u svakom relevantnom i obrazloženom prigovoru koji podnese „naveden svaki dio nacrta odluke [ovdje: revidirani nacrt odluke] za koji se smatra da je manjkav, da sadrži pogreške ili da mu nedostaju neki potrebni elementi, i to ili upućivanjem na određene članke/točke ili jasnim naznačivanjem na neki drugi način”⁶⁷.
185. EDPB potiče vodeće nadzorno tijelo da o namjeri da revidira nacrt odluke unaprijed obavijesti i predmetno nadzorno tijelo koje je podnijelo prigovor i sva druga predmetna nadzorna tijela. Na taj način revidirani nacrt odluke i obrazloženja za njega neće biti iznenađenje drugim predmetnim nadzornim tijelima te će se smanjiti mogućnost njihove negativne reakcije na predložene izmjene.
186. Cilj je revidiranog nacrta odluke u smislu članka 60. stavka 5. nastojati postići konsenzus o pitanjima o kojima on prethodno nije postignut. Stoga predmetno nadzorno tijelo ne bi trebalo podnijeti relevantan i obrazložen prigovor u vezi s revidiranim nacrtom odluke ako prethodno nije postojao relevantan i obrazložen prigovor koji se odnosio na to specifično pitanje i ako vodeće nadzorno tijelo nije revidiralo nacrt odluke u vezi s tim pitanjem.

8 OBVEZUJUĆI UČINAK (REVIDIRANOG) NACRTA ODLUKE

187. U članku 60. stavku 6. opisan je završni korak postupka donošenja odluke u slučajevima u kojima je postignut konsenzus između vodećeg nadzornog tijela i drugih predmetnih nadzornih tijela. U tom slučaju na konsenzus ukazuje izostanak prigovora na (revidirani) nacrt odluke, što znači da se primjenjuje članak 60. stavak 6. To ima dvije pravne posljedice:

⁶⁷ Vidjeti Smjernice 09/2020 o relevantnom i obrazloženom prigovoru u okviru Uredbe 2016/679, točka 7.

- J) smatra se da se vodeće nadzorno tijelo i drugo predmetno nadzorno tijelo (ili više njih) slažu s (revidiranim) nacrtom odluke
- J) odluka je za njih obvezujuća u smislu da je postupak ocjenjivanja nakon izdavanja nacрта odluke završen.

8.1 Smatra se da se vodeće nadzorno tijelo i predmetna nadzorna tijela slažu s nacrtom odluke

188. Prvo, u članku 60. stavku 6. navodi se da se, ako nije uložena prigovor, smatra da se nadzorna tijela u cijelosti slažu s (revidiranim) nacrtom odluke. Izrazom „smatra se da se slažu” pojašnjava se da predmetna nadzorna tijela ne moraju izričito podržati (revidirani) nacrt odluke. Općom uredbom o zaštiti podataka predviđen je prešutni dogovor te se pretpostavlja da su nadzorna tijela uspješno postigla konsenzus u postupku suradnje. Taj prešutni dogovor odnosi se na sadržaj (revidiranog) nacрта odluke.

8.2 Obvezujući nacrt odluke

189. Budući da se pretpostavlja da se vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela slažu, sadržaj (revidiranog) nacрта odluke za njih je obvezujući. To ima neposredne obvezujuće učinke za sva uključena nadzorna tijela. To znači da svako daljnje donošenje mjere prema nacionalnim zakonima, kao što je odbacivanje pritužbe, mora biti strogo u skladu s dogovorenim nacrtom odluke.

190. Taj obvezujući učinak ima dvije dimenzije: jednu u pogledu subjekata za koje je (revidirani) nacrt odluke obvezujući (vodeće nadzorno tijelo / predmetna nadzorna tijela), a drugu u pogledu područja primjene tog (revidiranog) nacрта odluke.

191. Prije svega, (revidirani) nacrt odluke obvezujući je za vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela jer nije bilo prigovora. U tom slučaju pravna je posljedica obvezujućeg učinka to što se (revidirani) nacrt odluke ne može više mijenjati ni naknadno povući⁶⁸. Odluka koju treba donijeti vodeće nadzorno tijelo (članak 60. stavak 7.) ili predmetno nadzorno tijelo (članak 60. stavak 8.) ili koju ta tijela moraju zajednički donijeti (članak 60. stavak 9.) mora se temeljiti na (revidiranom) nacrtu odluke kao takvom.

192. Odluka je obvezujuća samo za vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela koja su sudjelovala u postupku suradnje. Odluka koja je donesena u postupku suradnje može biti obvezujuća samo za nadzorna tijela koja su sudjelovala u tom postupku (tj. koja su službeno potvrdila svoju ulogu predmetnog nadzornog tijela u kontekstu tog postupka iz članka 60.) i koja su imala priliku podnijeti relevantan i obrazložen prigovor na nacrt odluke. Druga nadzorna tijela nisu imala priliku iznijeti stajališta u postupku suradnje niti podnijeti relevantan i obrazložen prigovor na nacrt odluke.

193. Stoga, ako je predmetno nadzorno tijelo s pritužbom koja bi se mogla rješavati u postupku koji je u tijeku od vodećeg nadzornog tijela zatražilo da uključi taj predmet u taj postupak te se uključilo u postupak suradnje prije podnošenja nacрта odluke i imalo priliku iznijeti relevantan i obrazložen prigovor, postupak se može nastaviti, a nacrt odluke postaje obvezujući za „novo” predmetno nadzorno tijelo ako su ispunjeni zahtjevi iz članka 60. stavka 6.

⁶⁸ U određenim iznimnim slučajevima predviđenima zakonom takve izmjene ili povlačenje ipak mogu biti potrebni; vidjeti točku 207.

194. Međutim, ako je predmetno nadzorno tijelo s pritužbom koja bi se mogla rješavati u postupku suradnje u tijeku svoj predmet samo poslalo vodećem nadzornom tijelu kako bi ga se spojilo s drugim predmetom (ili više njih) nakon isteka roka iz članka 60. stavka 4. ili članka 60. stavka 5. (npr. zato što je nadzorno tijelo zaprimilo pritužbu koja se odnosi na istu povredu nakon isteka rokova) i stoga nije imalo priliku iznijeti relevantan i obrazložen prigovor, to bi predmetno nadzorno tijelo trebalo vrlo pažljivo razmotriti treba li u tu svrhu radije pokrenuti novi postupak suradnje jer se zahtijevanjem da vodeće nadzorno tijelo uključi novi predmet u postupak koji je u tijeku u toj fazi *de facto* odriče mogućnosti podnošenja prigovora na odluku⁶⁹.
195. EDPB smatra da vodeće nadzorno tijelo u načelu nije dužno kontinuirano provjeravati jesu li sva moguća relevantna predmetna nadzorna tijela s predmetima koje bi se moglo uključiti u postupke u tijeku obaviještena o postupku suradnje koji je u tijeku.
196. Stoga je obvezujući učinak određene odluke na temelju članka 60. stavka 6. strogo ograničen na određeni postupak suradnje. Postupak suradnje odnosi se na određeno pitanje te se njime nastoji postići konsenzus u vezi s određenim slučajem.
197. Stoga se, kao i obvezujući učinak odluke u skladu s člankom 60. stavkom 6., ishod određenog postupka suradnje unatoč mogućim sličnostima ne može automatski proširiti na druge postupke suradnje. Međutim, u skladu s člankom 51. stavkom 2. svako nadzorno tijelo doprinosi dosljednoj primjeni Opće uredbe o zaštiti podataka, stoga vodeće nadzorno tijelo može ponovno upotrijebiti tekst i zaključke nacрта odluke dogovorene u prethodnom postupku suradnje koji uključuje istog ili različitog voditelja obrade i istu povredu Opće uredbe o zaštiti podataka kako bi se ubrzao predmetni postupak ako smatra da se time može olakšati postizanje dogovora i u tom slučaju.
198. EDPB smatra da obvezujući učinak određene odluke na temelju članka 60. stavka 6. ne može obuhvaćati pojašnjenje apstraktnih pravnih pitanja, koja nisu povezana sa stvarnim predmetom. Nadzorno tijelo koje od EDPB-a namjerava zatražiti pojašnjenje apstraktnih pravnih pitanja trebalo bi umjesto toga razmotriti postupak iz članka 64. stavka 2. ako se pitanje odnosi na opću primjenu ili ima učinak u više država članica.

9 ČLANAK 60. STAVAK 7. – VODEĆE NADZORNO TIJELO DONOSI I DOSTAVLJA ODLUKU

9.1 Opće odredbe

199. Članak 60. stavci od 7. do 9. odnose se na različite scenarije nakon što nacrt odluke postane obvezujući za vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela. Ti koraci slijede:
- (i) nakon zaključivanja postupka utvrđenog u prethodnom poglavlju i postizanja konsenzusa ili
 - (ii) nakon što je Odbor zaključio rješavanje spora.
200. U tim točkama navodi se:
- (i) koje nadzorno tijelo mora donijeti konačnu odluku nakon prethodnih koraka i

⁶⁹ Vidjeti točku 22. i sljedeće točke.

(ii) koje nadzorno tijelo dostavlja odluku ili šalje obavijest o njoj za voditelja obrade, izvršitelja obrade i podnositelja pritužbe.

201. U članku 60. stavku 7. predviđen je postupak koji se primjenjuje ako vodeće nadzorno tijelo treba donijeti odluku koja se odnosi na voditelja obrade ili izvršitelja obrade. Članak 60. stavci 8. i 9. relevantni su samo u predmetima koji se temelje na pritužbama. Člankom 60. stavkom 8. uređeni se slučajevi u kojima se donosi odluka o odbacivanju ili odbijanju pritužbe, koju treba donijeti nadzorno tijelo (ili više njih) koje je zaprimilo pritužbu⁷⁰. Naposljetku, u članku 60. stavku 9. pojašnjen je postupak koji treba primijeniti ako su neki dijelovi pritužbe odbačeni ili odbijeni, a odgovarajuću odluku prema podnositelju pritužbe donosi nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu, dok su drugi dijelovi uzeti u obzir, što je dovelo do odluke vodećeg nadzornog tijela prema voditelju ili izvršitelju obrade.
202. Zbog tog odnosa mnogi koncepti i mnoga razmatranja u vezi s člankom 60. stavkom 7. analogno su primjenjivi na članak 60. stavke 8. i 9.

9.2 Donošenje konačne odluke vodećeg nadzornog tijela

203. U članku 60. stavku 7. prvoj rečenici propisano je da vodeće nadzorno tijelo mora donijeti odluku. Odluka se donosi:
- provedbom putem nacionalne odluke na temelju konsenzusa postignutog na temelju članka 60. stavka 6. i/ili
 - provedbom putem nacionalne odluke na temelju obvezujuće odluke EDPB-a donesene na temelju članka 65. nakon postupka predviđenog u članku 65. stavku 6.
204. Nacionalnom se odlukom u svakom slučaju treba osigurati puni učinak obvezujućeg konsenzusa postignutog na temelju članka 60. stavka 6. i/ili obvezujućih uputa utvrđenih u odluci EDPB-a na temelju članka 65.⁷¹
205. Vodeće nadzorno tijelo istodobno će format morati prilagoditi svojim nacionalnim administrativnim pravilima. Naposljetku, prije donošenja svoje nacionalne odluke moći će unijeti samo uredničke izmjene⁷².
206. U članku 60. stavku 7. nije propisan konkretan vremenski okvir u kojem se odluka mora donijeti. Međutim, u skladu s načelom dobre uprave trebalo bi je donijeti što prije. S druge strane, ako odluku treba donijeti nakon postupka u okviru mehanizma konzistentnosti, mora se poštovati rok od mjesec dana predviđen člankom 65. stavkom 6.
207. Međutim, moguće su iznimne situacije u kojima bi donošenje odluke kojom se provode zaključci koji su obvezujući za nadzorna tijela na temelju članka 60. stavka 6. utjecalo na zakonitost nacionalne odluke. Razlog može biti presuda Suda Europske unije s drugačijim tumačenjem odluke koja je

⁷⁰ U skladu s člankom 60. predmetno nadzorno tijelo (ili više njih) koje je zaprimilo pritužbu koja je predmet postupka ima posebnu ulogu. To je dodatno objašnjeno u dijelu o članku 60. stavku 8. i članku 60. stavku 9. Kako bi se izbjegle nejasnoće između tih nadzornih tijela i drugih predmetnih nadzornih tijela, upotrebljava se izraz „nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu”. Važno je napomenuti da čak i vodeće nadzorno tijelo može imati ulogu nadzornog tijela koje je zaprimilo pritužbu.

⁷¹ Vidjeti točku 114 i točku 192. Vidjeti i točku 50. Smjernica EDPB-a 03/2021 o primjeni članka 65. stavka 1. točke (a) Opće uredbe o zaštiti podataka – verzija za javno savjetovanje.

⁷² Vidjeti bilješku 58.

obvezujuća za druga predmetna nadzorna tijela i vodeće nadzorno tijelo ili izmjena zakonodavstva. U takvim bi okolnostima predmetno nadzorno tijelo koje je doznalo za te nove činjenice trebalo smjestiti o njima obavijestiti vodeće nadzorno tijelo i obrnuto. Nakon toga vodeće nadzorno tijelo trebalo bi o tome obavijestiti druga predmetna nadzorna tijela i podnijeti im novi nacrt odluke u kojem se uzimaju u obzir promijenjene okolnosti. Taj bi novi nacrt odluke trebao što usklađeniji s prethodnim nacrtom odluke kako bi se iskoristio već postignuti konsenzus.

9.3 Dostavljanje i obavješćivanje

208. Nakon donošenja odluke vodeće nadzorno tijelo mora je dostaviti svojim adresatima. U predmetima koji se temelje na pritužbi nadzorna tijela koja su zaprimila pritužbu o odluci ujedno moraju obavijestiti podnositelje pritužbe. Iako nisu definirani u Općoj uredbi o zaštiti podataka, izrazi „dostaviti” i „obavijestiti” mogu biti definirani u nacionalnim zakonima. Međutim, Sud Europske unije pojasnio je da je obveza obavješćivanja ispunjena kad je adresat stavljen u položaj u kojem može stvarno postati svjestan postojanja odluke i razloga zbog kojih je ustanova namjerava opravdati⁷³.
209. U skladu s navedenim čini se da izraz „dostaviti” u članku 60. stavcima od 7. do 9. ima formalnije značenje jer se upotrebljava za obavješćivanje stranke na koju odluka može štetno utjecati i koja će je stoga možda imati namjeru osporiti⁷⁴.
210. Stoga bi nadzorno tijelo za potrebe članka 60. stavaka od 7. do 9. pri dostavljanju odluke adresatu trebalo dostaviti cjelovitu presliku odluke na jeziku koji je u skladu s njegovim nacionalnim zakonima. Osim toga, država članica u kojoj je odluka dostavljena bit će država članica u kojoj se odluka može osporiti i, kako je navedeno u nastavku, na nju treba skrenuti pozornost stranaka koje su samo obaviještene o tome da u toj državi članici treba zatražiti sudski postupak.
211. U svakom slučaju, u kontekstu članka 60. stavka 7., nakon što o odluci obavijesti⁷⁵ glavni ili jedini poslovni nastan voditelja obrade ili izvršitelja obrade, ovisno o slučaju, vodeće nadzorno tijelo o predmetnoj odluci, uključujući informacije navedene u pododjeljku u nastavku, mora obavijestiti druga predmetna nadzorna tijela i Odbor. U tu bi svrhu trebalo primijeniti postupak obavješćivanja o konačnoj odluci u informacijskom sustavu EDPB-a iz članka 60.
212. Osim što se njima osigurava transparentnost u odnosu na predmetna nadležna tijela, ključno je da se te informacije dostave Odboru kako bi se nadzornim tijelima omogućilo da ispune obvezu doprinosi dosljednoj primjeni Opće uredbe o zaštiti podataka kako je propisano u članku 51. stavku 2. To će im omogućiti da izbjegnju nedosljednu primjenu Opće uredbe o zaštiti podataka ako u budućnosti budu trebali rješavati sličan predmet.
213. Nadzorna tijela koja su zaprimila pritužbu zatim podnositelja pritužbe moraju obavijestiti o ishodu pritužbe, u skladu sa svojim nacionalnim zakonima i/ili praksom. Osim toga, nadzorna tijela koja su zaprimila pritužbu trebala bi svoje podnositelje pritužbe u skladu s člankom 77. stavkom 2. obavijestiti

⁷³ Za više informacija vidjeti C-6/72, spojeni predmeti T-121/96 i T-151/96, str. 40., spojeni predmeti C-115, 116/81, str. 13.

⁷⁴ Vidjeti i točku 55. Smjernica EDPB-a 03/2021 o primjeni članka 65. stavka 1. točke (a) Opće uredbe o zaštiti podataka te članak 78. i uvodnu izjavu 143. Opće uredbe o zaštiti podataka.

⁷⁵ Za formalne zahtjeve vidjeti i odjeljak 5.2.2. o izrazu „nacrt odluke”.

da mogu tražiti pravni lijek pred sudom u državi članici vodećeg nadzornog tijela ako se na njih odnosi odluka vodećeg nadzornog tijela u smislu članka 78. stavka 1.⁷⁶

Primjer 9.: Nakon izvješća u medijima u kojem je dovedena u sumnju zakonitost obrade koju provodi društvo HappyCompany više pojedinaca podnosi pritužbu svojem lokalnom nadzornom tijelu. Nakon što je određeno vodeće nadzorno tijelo, ono odlučuje obraditi pritužbe u jednom spisu jer se odnose na istu aktivnost obrade i istu povredu. Nakon što je vodeće nadzorno tijelo donijelo odluku i nakon što je ta odluka dostavljena voditelju obrade, svako nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu obavješćuje svoje podnositelje pritužbe o odluci. Pritom nadzorna tijela koja su zaprimila pritužbu obavješćuju svoje podnositelje pritužbe i o tome da mogu učinkovito tražiti pravni lijek u državi članici vodećeg nadzornog tijela.

214. U tom bi trenutku vodeće nadzorno tijelo ujedno trebalo obavijestiti voditelja obrade ili izvršitelja obrade o svojim obvezama u skladu s člankom 60. stavkom 10. i mogućim posljedicama nepoštovanja odluke.

9.1 Sažetak bitnih činjenica i obrazloženja

215. Kad obavješćuje druga predmetna nadzorna tijela i Odbor, vodeće nadzorno tijelo dostavlja sažetak⁷⁷ bitnih činjenica i obrazloženja u vezi s predmetnom odlukom. Taj bi sažetak trebao uključivati formalne korake i obrazloženja te sadržaj odluke.

216. Stoga bi sažetak trebao uključivati barem sljedeće informacije⁷⁸:

-) datum konačne odluke
-) utvrđeno vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela
-) ime voditelja obrade i/ili izvršitelja obrade (ili više njih)
-) predmetne relevantne pravne zaključke (povrijeđene odredbe / prava koja nisu dodijeljena⁷⁹) u vezi s činjeničnom osnovom predmeta⁸⁰
-) ishod postupka i, ako je primjenjivo, poduzete korektivne mjere⁸¹.

217. Ovisno o slučaju, sažetak bi svakom članu Odbora trebao omogućiti da razumije predmet i zaključak donesene odluke. Preporučuje se da vodeće nadzorno tijelo dostavi i primjerak odluke na engleskom jeziku. To bi trebalo učiniti upotrebom odgovarajućih polja u informacijskom sustavu EDPB-a.

10 ČLANAK 60. STAVAK 8. – ODBACIVANJE/ODBIJANJE PRITUŽBE

218. Članak 60. stavak 8. odnosi se na situaciju u kojoj su se predmetna nadzorna tijela, uključujući vodeće nadzorno tijelo, složila da će pritužbu u cijelosti odbaciti ili odbiti ili na situaciju u kojoj je to zaključio EDPB u skladu s člankom 65. Nadzorno tijelo kojem je podnesena pritužba može biti vodeće nadzorno

⁷⁶ Nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu nadležni sud trebalo bi moći utvrditi na temelju donesene odluke koju je vodeće nadzorno tijelo podijelilo.

⁷⁷ To je zaseban sažetak u odnosu na sažetak odluke.

⁷⁸ Te su informacije sadržane u poljima koje treba popuniti u obrascu „Konačna odluka” u informacijskom sustavu EDPB-a.

⁷⁹ Na primjer, zbog ograničenja iz članka 23.

⁸⁰ Vidjeti, na primjer, polja „Opis predmeta suradnje” i „Pravna referenca u Općoj uredbi o zaštiti podataka”.

⁸¹ Vidjeti, na primjer, polje „Vrsta odluke”.

tijelo ili drugo predmetno nadzorno tijelo. Na temelju tog članka nadzorno tijelo kojem je podnesena pritužba ima tri obveze:

-) donijeti odluku
-) dostaviti odluku podnositelju pritužbe
-) obavijestiti voditelja obrade.

To je potrebno učiniti odstupajući od članka 60. stavka 7.

10.1 Odstupanje od stavka 7.

219. Člankom 60. stavkom 8. uvodi se odstupanje od situacije u kojoj vodeće nadzorno tijelo donosi odluku i o njoj obavješćuje glavni ili jedini poslovni nastan voditelja ili izvršitelja obrade u EU-u. Taj se članak primjenjuje isključivo kad je prigovor u cijelosti odbačen ili odbijen.
220. Iako bi općenito u okviru jedinstvenog mehanizma vodeće nadzorno tijelo trebalo ostati jedini sugovornik voditelja obrade / izvršitelja obrade za potrebe njihove prekogranične obrade, u ovoj posebnoj situaciji predmetno nadzorno tijelo mora obavijestiti voditelja obrade / izvršitelja obrade o odbacivanju ili odbijanju predmeta.

10.2 Izraz „odbacivanje/odbijanje”

221. Pojmovi odbacivanja i odbijanja na nacionalnoj razini mogu biti različito definirani, pa stoga imati i različite postupovne ili administrativne implikacije. Međutim, Opća uredba o zaštiti podataka uvijek se odnosi na obje radnje, odbacivanje ili odbijanje⁸².
222. Sud Europske unije dosljedno smatra da se uvjeti određene odredbe u okviru zakonodavstva EU-a u kojoj se ne upućuje izričito na zakonodavstvo države članice u svrhu određivanja njezina značenja i područja primjene u uobičajenim okolnostima moraju autonomno i ujednačeno tumačiti u cijelom EU-u, uzimajući u obzir i tekst i kontekst odredbe te cilj koji se želi postići predmetnim zakonodavstvom. To proizlazi iz potrebe za ujednačenom primjenom zakonodavstva EU-a i iz načela jednakosti⁸³.
223. Kad je konkretnije riječ o tumačenju onoga što odbacivanje ili odbijanje podrazumijeva, može se uputiti na tekst članka 60. stavka 9., u kojem je odbacivanje/odbijanje suprotstavljeno odluci da se pritužba „uzme u obzir”. Treba napomenuti da se članak 60. stavak 9. odnosi na to da vodeće nadzorno tijelo donosi odluku „za dio koji se odnosi na djelovanja u vezi s voditeljem obrade”, odnosno na situaciju u kojoj vodeće nadzorno tijelo mora dostaviti odluku voditelju obrade / izvršitelju obrade, ali i na to da predmetno nadzorno tijelo donosi odluku „za dio koji se odnosi na odbacivanje ili odbijanje te pritužbe”, odnosno na situaciji u kojoj nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu mora dostaviti odluku podnositelju pritužbe. Stoga se članak 60. stavak 9. u vezi s člankom 60. stavkom 8. može tumačiti u smislu da odbacivanje/odbijanje pritužbe kao ishod postupka iz članka 60. podrazumijeva da (dio) konačne odluke koju treba donijeti ne sadržava radnje koje treba poduzeti u odnosu na voditelja obrade.
224. Na temelju tog stajališta može se smatrati da takva odluka negativno utječe na podnositelja pritužbe. To potvrđuje zakonodavni postupak prema Općoj uredbi o zaštiti podataka, u kojem se općenitije upućuje na odluke koje „negativno utječu” na podnositelja pritužbe⁸⁴. Izričito upućivanje na pravo na pravni lijek i blizinu u odnosu na podnositelja pritužbe (kako je posebno navedeno u točki 213.) isto tako ukazuje na to da bi odluke koje negativno utječu na podnositelje pritužbi trebale biti obuhvaćene

⁸² Predmetna nadzorna tijela moraju se unaprijed dogovoriti o bitnim posljedicama odluke. Posljedice se moraju provesti skladu s nacionalnim pravom, npr. odluka se mora odbiti ili odbaciti.

⁸³ Vidjeti, npr., predmet C-617/15, *Hummel Holding*, t. 22. i ondje citiranu sudsku praksu.

⁸⁴ Vidjeti <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14788-2014-REV-1/en/pdf>. U toj verziji odredba glasi: „[k]ad se zajednički dogovorena odluka odnosi na pritužbu i u mjeri u kojoj ona negativno utječe na podnositelja pritužbe, posebice ako je pritužba odbijena, odbačena ili samo djelomično prihvaćena, svako nadzorno tijelo koje je zaprimilo takvu pritužbu mora donijeti jedinstvenu odluku o toj pritužbi i dostaviti je podnositelju pritužbe”; str. 36.

ovom kategorijom. Ako pritužba nije uzeta u obzir ni na jednoj razini u konačnoj odluci, a vodeće nadzorno tijelo nije poduzelo radnje u odnosu na voditelja obrade / izvršitelja obrade u okviru te odluke, voditelj obrade / izvršitelj obrade neće imati interes za pravni lijek unutar države članice svojeg glavnog poslovnog nastana. S druge strane, podnositelj pritužbe imat će interes za osporavanje odluka koje negativno utječu na njega unutar svoje države članice i na svojem jeziku⁸⁵.

225. Stoga odluku o odbacivanju ili odbijanju pritužbe (ili njezinih dijelova) treba tumačiti kao situaciju u kojoj je vodeće nadzorno tijelo u rješavanju pritužbe utvrdilo da nema razloga za postupanje u vezi sa zahtjevom podnositelja pritužbe i u kojoj nije poduzeta nikakva radnja u odnosu na voditelja obrade. U tom se slučaju pritužba mora odbaciti ili odbiti odlukom koju donosi nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu, ovisno o slučaju⁸⁶.
226. Podnositelj pritužbe na temelju obavijesti koju je zaprimio u okviru primjene članka 60. stavka 8. može ostvariti pravo na pravni lijek protiv odluke koju je donijelo nadzorno tijelo. Budući da tu odluku mora donijeti nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu, time će se omogućiti da je podnositelj pritužbe u blizini nadležnog suda u skladu s člankom 78. stavkom 3. i člankom 47. Povelje o temeljnim pravima (tužba će se moći pokrenuti pred sudom u državi članici podnositelja pritužbe jer će odluku donijeti predmetno nadzorno tijelo u toj državi članici)⁸⁷.
227. To znači da bi u svrhu primjene članka 60. stavaka 8. i 9. te članka 60. stavka 7. posljednje rečenice u odluci koja je ishod postupka suradnje trebalo jasno predvidjeti odbacivanje ili odbijanje pritužbe ili radnju koju vodeće nadzorno tijelo treba poduzeti u odnosu na voditelja obrade kako bi vodeće nadzorno tijelo i predmetno nadzorno tijelo u skladu s tim mogli usmjeriti naknadno donošenje odgovarajućih nacionalnih odluka, sukladno članku 60. stavkom 7., 8. ili 9.
228. Ako su odbacivanje ili odbijanje definirani nacionalnim zakonodavstvom, nadzorno tijelo trebalo bi se osloniti na te definicije i nacionalne administrativne prakse kojima se oblikuje slučaj odbacivanja/odbijanja pritužbe te u takvim slučajevima postupiti u skladu s njima⁸⁸. U svakom bi slučaju u nacrtu odluke, proslijeđenom kako je navedeno u prethodnim odjeljcima, trebalo jasno obrazložiti zašto je pritužba odbačena/odbijena u skladu s relevantnim nacionalnim pravom.
229. Važno je napomenuti da se odbacivanje ili odbijanje u ovoj fazi razlikuje od mogućeg zaključka o odbacivanju ili odbijanju u fazi postupka podnošenja pritužbe u kojoj se provodi provjera. Kako je istaknuto u točki 50., ta provjera prethodi podnošenju pritužbe vodećem nadzornom tijelu, a provodi

⁸⁵ Vidjeti i Mišljenje nezavisnog odvjetnika u predmetu C-645/19 *Facebook*. U točki 105. tog mišljenja navodi se sljedeće:

„[Č]ini se da su ti mehanizmi prebacivanja nadležnosti za donošenje odluka i, prema potrebi, možebitno donošenje usporednih odluka (VNT u odnosu na voditelja obrade ili izvršitelja obrade i lokalno tijelo u odnosu na podnositelja pritužbe) izričito namijenjeni tomu da se ispitanicima omogući da ne moraju „obilaziti“ sudnice Europske unije kako bi pokrenuli postupak protiv neaktivnih nadzornih tijela”.

⁸⁶ Po mogućnosti u skladu s primjenjivim nacionalnim odredbama u kojima je definiran točan opseg odbacivanja/odbijanja.

⁸⁷ Vidjeti uvodnu izjavu 141.: „pravo na učinkoviti pravni lijek u skladu s člankom 47. [...] ako nadzorno tijelo djelomično ili u potpunosti odbaci ili odbije pritužbu [...]”.

⁸⁸ Nadzorna tijela trebala bi osigurati da se te definicije primjenjuju u skladu s razumijevanjem pojmova kako su navedeni u ovom odjeljku.

je nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu. U tom bi slučaju pritužba bila odbačena ili odbijena prije faze suradnje.

230. Trebalo bi isto tako imati na umu da su moguće situacije u kojima ishod postupka koji provodi jedinstvena kontaktna točka ne utječe negativno na interese ispitanika zbog koraka koje je vodeće nadzorno tijelo poduzelo tijekom rješavanja pritužbe. U takvim je slučajevima ključan čimbenik dokazano uklanjanje razloga za pokretanje postupka, odnosno to što je podnositelj pritužbe obranio svoja prava intervencijom vodećeg nadzornog tijela prema voditelju obrade, koji je u međuvremenu ispunio zahtjeve podnositelja pritužbe. U takvim slučajevima, ako je podnositelj pritužbe u tijeku postupka obaviješten o postignutom povoljnom ishodu, vodeće nadzorno tijelo može odlučiti da više neće poduzimati radnje u odnosu na voditelja obrade – tj. nijedan od navedenih čimbenika u vezi s odbacivanjem/odbijanjem naspram poduzimanja radnje nije primjenjiv.
231. To se posebno odnosi na situaciju u kojoj je postignuto sporazumno rješenje, tj. na situaciju u kojoj je slučaj riješen na zadovoljstvo ispitanika nakon što je vodeće nadzorno tijelo utvrdilo postojanje povrede navedene u pritužbi, a podnositelj pritužbe pristao na sporazumno rješenje te pritužbe. Ta je situacija u nadležnosti članka 60. stavka 7. Naime, kako je već istaknuto, odluka ne utječe negativno na podnositelja pritužbe koji je iskazao zadovoljstvo predloženim rješenjem i stoga nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu ne treba donijeti takvu odluku u skladu s člankom 60. stavcima 8. ili 9. jer se ne provodi radnja odbacivanja ili odbijanja. U tom slučaju vodeće nadzorno tijelo mora donijeti konačnu odluku⁸⁹ u kojoj će postignuto rješenje ocijeniti u svojstvu jedinog sugovornika voditelja obrade / izvršitelja obrade u skladu s člankom 56. stavkom 6.
232. To se odnosi i na predmete koji nisu riješeni sporazumno jer vodeće nadzorno tijelo nije pokušalo ili nije moglo pokušati postići takvo rješenje, ali je njegova intervencija tijekom obrade pritužbe voditelja obrade ipak navela da zaustavi povredu i u potpunosti ispunji zahtjev podnositelja pritužbe. S obzirom na takav ishod i posebne okolnosti slučaja vodeće nadzorno tijelo najprikladnijom odlukom može smatrati prekid obrade predmeta i uzimanje u obzir postignutog rješenja bez poduzimanja radnji prema voditelju obrade⁹⁰.
233. Međutim, budući da je vodeće nadzorno tijelo doista utvrdilo povredu, odluka da se neće poduzeti radnja prema voditelju obrade morala bi se temeljiti na pažljivoj procjeni okolnosti pritužbe u cjelini kako bi se zadržala ista razina jamstava koje se daje ispitanicima.
234. S druge strane, iako se na temelju nje neće poduzeti radnja prema voditelju obrade, u skladu sa stavkom 7. konačnu odluku u tom kontekstu ne donosi nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu, nego vodeće nadzorno tijelo s obzirom na to da je ono jedini sugovornik voditelja obrade na kojeg se odnosi predmetna pritužba te da utvrđivanje povrede može negativno utjecati na tog voditelja obrade. U tom slučaju podnositelj pritužbe ne bi mogao osporiti odluku u državi članici u kojoj je pritužba podnesena, neovisno o tome ima li i dalje razloga tražiti pravni lijek protiv nadzornog tijela. O tome trebaju odlučiti sudovi u svakom konkretnom predmetu. Stoga bi u svakom takvom slučaju vodeće nadzorno tijelo uz posredstvo nadzornog tijela koje je zaprimilo pritužbu trebalo osigurati da je podnositelj pritužbe

⁸⁹ Budući da je to opće pravilo, vidjeti i predmet C-1645/19 Suda Europske unije, t. 56.: „[u] skladu s člankom 60. stavkom 7. navedene uredbe, vodeće nadzorno tijelo u načelu donosi odluku u pogledu predmetne prekogranične obrade [...]”.

⁹⁰ Time se ne dovodi u pitanje ocjenjivanje „odgovarajuće mjere” u kojoj treba istražiti pritužbu u skladu s člankom 57. stavkom 1. točkom (f), za koje diskrecijsko pravo imaju nadzorna tijela.

propisno obaviješten o pozitivnom postignuću i predviđenom ishodu pritužbe i da ne izražava neslaganje.

235. Naposljetku, treba podsjetiti na to da se vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela moraju složiti s odlukom da se neće poduzeti nikakva radnja prema voditelju obrade, čak i kad postoji povreda, što podrazumijeva da su sve okolnosti slučaja propisno uzete u obzir, uključujući jamstvo prava i sloboda podnositelja pritužbe.

Primjer 10.: Nezadovoljni kupac podnosi pritužbu svojem lokalnom nadzornom tijelu u državi članici A. Nadzorno tijelo provodi preliminarnu provjeru i prosljeđuje pritužbu vodećem nadzornom tijelu. Nakon zaprimanja pritužbe i istraživanja problema vodeće nadzorno tijelo ne pronalazi dokaze koji bi potkrijepili pritužbu. Stoga ne može utvrditi povredu i zaključuje da pritužbu treba odbaciti/odbiti jer se ne poduzimaju radnje u odnosu na voditelja obrade. U tu svrhu vodeće nadzorno tijelo prosljeđuje nacrt odluke te, s obzirom na to da nije uložena prigovor, nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu u skladu s člankom 60. stavkom 8. donosi konačnu nacionalnu odluku o odbijanju/odbacivanju te o tome obavještava podnositelja pritužbe.

Primjer 11.: Podnositelj pritužbe navodi da je voditelju obrade poslao zahtjev, ali nije dobio odgovor. Nadležno tijelo za zaštitu podataka ne dobiva odgovor na svoje preliminarne radnje provjere. Nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu šalje predmet vodećem nadzornom tijelu. Vodeće nadzorno tijelo uočava da je zahtjev poslan na pogrešnu/nepostojeću adresu, odnosno na adresu koja nije ona koja je navedena na internetskoj stranici voditelja obrade (čini se da je podnositelj pritužbe pokušao poslati zahtjev na adresu contact@XXX.com, a da nije provjerio adresu za kontakt navedenu na internetskoj stranici). Vodeće nadzorno tijelo prosljeđuje nacrt odluke o odbacivanju/odbijanju pritužbe jer je riječ o pogrešci podnositelja pritužbe. Budući da nije podnesen prigovor, nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu donosi konačnu odluku o odbacivanju/odbijanju pritužbe u skladu s člankom 60. stavkom 8. i dostavlja je podnositelju pritužbe.

Primjer 12.: Nezadovoljni kupac podnosi pritužbu svojem lokalnom nadzornom tijelu u državi članici A, u kojoj tvrdi da se na internetskoj stranici HappyCompany povređuju njegova prava. Nakon provedbe preliminarne provjere pritužba se šalje vodećem nadzornom tijelu u državi članici B. Vodeće nadzorno tijelo započinje istragu, ali ne može pristupiti predmetnoj internetskoj stranici. Nakon daljnjeg istraživanja vodeće nadzorno tijelo utvrđuje da je voditelj obrade u međuvremenu prestao postojati. Stoga se istraga ne može nastaviti, a vodeće nadzorno tijelo ne može utvrditi dovoljno dokaza koji bi potkrijepili tvrdnje podnositelja pritužbe. Vodeće nadzorno tijelo prosljeđuje nacrt odluke u kojem se utvrđuje da pritužbu treba odbaciti jer razlog pritužbe više ne postoji. Budući da nije podnesen prigovor, nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu donosi konačnu odluku o odbacivanju/odbijanju pritužbe u skladu s člankom 60. stavkom 8. i dostavlja je podnositelju pritužbe.

Primjer 13.: Nezadovoljna korisnica podnosi pritužbu svojem lokalnom nadzornom tijelu u kojoj tvrdi da društvo HappyCompany nezakonito čuva i obrađuje njezine podatke, čime se povređuju njezina prava. Nakon provedbe preliminarne provjere pritužba se šalje vodećem nadzornom tijelu. Vodeće nadzorno tijelo započinje istragu te ga voditelj obrade obavještava da se podaci podnositeljice pritužbe zaista čuvaju u njihovim datotekama jer zbog propusta u upravljanju resursima kupaca nisu pravovremeno izbrisani (preferencije, povijest kupnje itd.). Međutim, nakon dopisa vodećeg nadzornog tijela ti su podaci smjesta izbrisani, a dokaz da je to učinjeno dostavljen je vodećem nadzornom tijelu. Stoga vodeće nadzorno tijelo prosljeđuje nacrt odluke u kojem zaključuje da je voditelj obrade počinio povredu, ali da je situacija ispravljena nakon njegove intervencije te da ne predlaže posebne korektivne mjere u odnosu na voditelja obrade jer je to bio prvi put da je počinio

takvu povredu. U skladu s tim vodeće nadzorno tijelo predlaže donošenje konačne odluke u skladu s člankom 60. stavkom 7. Budući da nije podnesen prigovor, vodeće nadzorno tijelo u skladu s navedenim donosi konačnu nacionalnu odluku i dostavlja je voditelju obrade, a nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu o toj odluci obavještava podnositeljicu pritužbe.

10.3 Donošenje odluke

236. Odluku mora donijeti nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu. Istu pritužbu može zaprimiti više nadzornih tijela. Nadležna tijela odluku bi trebala donijeti na način propisan njihovim nacionalnim zakonodavstvom. Čak i ako je nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu vodeće nadzorno tijelo, odluka se mora donijeti u skladu s postupkom iz stavka 8., kojim se odstupa od stavka 7. (pravilo *lex specialis*). Stoga nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu i koje donosi odluku može biti vodeće nadzorno tijelo, drugo predmetno nadzorno tijelo ili oboje (ili sve to u jednom), ovisno o broju i prirodi pritužbi.
237. Ako je pritužba podnesena jednom predmetnom nadzornom tijelu ili više njih, vodeće nadzorno tijelo mora izraditi nacrt odluke o odbacivanju/odbijanju pritužbe, a predmetna nadzorna tijela moraju izdati konačnu odluku u informacijskom sustavu EDPB-a, donijeti tu odluku na nacionalnoj razini i uvesti potrebne nacionalne pravne odredbe.
238. Pri donošenju odluke predmetno nadzorno tijelo mora osigurati puni učinak nacrta odluke, a on je obvezujući za vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela u skladu s člankom 60. stavku 6., i/ili obvezujuće odluke EDPB-a u skladu s člankom 65. stavkom 1. točki (a)⁹¹.

10.4 Obavijestiti i dostaviti

239. Nakon što je donese, nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu odluku mora dostaviti podnositelju pritužbe te o njoj obavijestiti voditelja obrade / izvršitelja obrade⁹². Svako nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbe mora to učiniti u skladu s vlastitim nacionalnim zakonima i praksama te na jeziku predviđenom u tim odredbama. U tu se svrhu nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu (ili više njih) može osloniti na pomoć vodećeg nadzornog tijela koje će u njegovo ime obavijestiti voditelja obrade / izvršitelja obrade. U svakom slučaju nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu podnositelja pritužbe i voditelja obrade mora obavijestiti i o tome da mogu zatražiti pravni lijek u svojoj državi članici.
240. Nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu zatim bi o odluci trebalo obavijestiti druga predmetna nadzorna tijela i Odbor te priložiti sažetak bitnih činjenica i obrazloženja, kako je objašnjeno u odjeljku 9.4. To se temelji na logici obveze obavješćivanja iz članka 60. stavka 7. u vezi s odlukom koju je donijelo vodeće nadzorno tijelo jer se obavješćivanjem drugih predmetnih nadzornih tijela i Odbora u cjelini osigurava dosljednost. Razmjenom informacija o stvarnoj odluci koja je konačno donesena na nacionalnoj razini, neovisno o tome koje nadzorno tijelo donosi takvu konačnu nacionalnu odluku, nastoji se osigurati uzajamno obavješćivanje o nacionalnim odlukama i izbjeći nedosljednost u provedbi zakonodavstva EU-a. Stoga, iako se člankom 60. stavkom 8. izričito ne zahtijeva da predmetno nadzorno tijelo dostavi sažetak bitnih činjenica i obrazloženja, čini se da je to opći zahtjev radi dosljedne provedbe Opće uredbe o zaštiti podataka.

⁹¹ Opseg mogućih izmjena naveden je u točki 207.

⁹² Vidjeti odjeljak 10.4. o razlici između dostavljanja i obavješćivanja.

11 ČLANAK 60. STAVAK 9. – DJELOMIČNO ODBACIVANJE/ODBIJANJE

241. Članak 60. stavak 9. uglavnom je postupovni korak u postupku iz članka 60., koji se primjenjuje nakon što se uključena nadzorna tijela dogovore o nacrtu odluke koji sadržava i dijelove koji su uzeti u obzir i one koji su odbijeni/odbačeni, nakon čega on postaje obvezujući za njih⁹³.
242. U praksi to znači da će odluka o djelomičnom odbacivanju/odbijanju u toj fazi postupka već biti donesena i da će dijelovi u nacrtu odluke koji se odnose na odbacivanje/odbijanje i oni koji se odnose na daljnje postupanje vodećeg nadzornog tijela biti jasno naznačeni u nacrtu odluke. Nadzorna tijela trebaju samo formalizirati odluku donošenjem odluka opisanih u članku 60. stavku 9. Time će se donijeti konačne nacionalne odluke koje moraju dati puni učinak nacrtu odluke, koji je obvezujući za vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela u skladu s člankom 60. stavku 6., i/ili obvezujuće odluke EDPB-a u skladu s člankom 65. stavkom 1. točki (a).
243. U skladu s tim povezane obveze dostavljanja/obavješćivanja podijeljene su između vodećeg nadzornog tijela i nadzornih tijela koja su zaprimila pritužbu. Vodeće nadzorno tijelo donosi odluku za dijelove pritužbe koji nisu ni odbačeni ni odbijeni u skladu s onim što je utvrđeno u odjeljku 10.2. Ono svoju odluku dostavlja voditelju obrade te o njoj obavješćuje podnositelja pritužbe. U tom smislu EDPB smatra da se vodeće nadzorno tijelo može osloniti na to da će nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu prenijeti te informacije podnositelju pritužbe radi administrativne učinkovitosti. Svako nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu donosi odluku za dijelove koji su odbijeni/odbačeni u vezi s pritužbom koja mu je dostavljena, i to na temelju pristupa utvrđenog u prethodnom odjeljku (vidjeti osobito točku 239.).

Primjer 14.: Nezadovoljna korisnica podnosi pritužbu svojem lokalnom nadzornom tijelu u kojoj tvrdi da društvo HappyCompany nezakonito čuva i obrađuje njezine podatke, čime se povređuju njezina prava. Nakon provedbe preliminarne provjere pritužba se šalje vodećem nadzornom tijelu. Vodeće nadzorno tijelo započinje istragu te ga voditelj obrade obavješćuje da se podaci podnositeljice pritužbe zaista čuvaju u njihovim datotekama jer zbog propusta u upravljanju resursima kupaca nepotrebni podaci nisu pravovremeno izbrisani (preferencije, povijest kupnje itd.). Međutim, zbog financijskih i poreznih zahtjeva određeni podaci podnositeljice pritužbe moraju se dulje čuvati, a dokazi koji to potvrđuju dostavljeni su vodećem nadzornom tijelu. Stoga vodeće nadzorno tijelo prosljeđuje nacrt odluke u kojem u odnosu na dijelove pritužbe voditelju obrade izriče opomenu te nalaže da konačno izbriše podatke koji nisu nužni, ali priznaje pravo voditelja obrade da zadrži preostale osobne podatke kako je propisano zakonom i potrebu da nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu odbije taj dio pritužbe. Budući da nije podnesen prigovor, vodeće nadzorno tijelo donosi konačnu nacionalnu odluku u kojoj voditelju obrade nalaže da ispuni zahtjev podnositeljice pritužbe da se izbrišu podaci koji nisu nužni, dostavlja je voditelju obrade te o njoj obavješćuje podnositeljicu pritužbe. Nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu donosi konačnu nacionalnu odluku o odbijanju pritužbe u pogledu zahtjeva da se izbrišu podaci koji nisu nužni, dostavlja je podnositeljici pritužbe te o njoj obavješćuje voditelja obrade. Vodeće nadzorno tijelo i predmetno nadzorno tijelo drugim nadzornim tijelima i Odboru dostavljaju sažetak bitnih činjenica i obrazloženja u okviru informacijskog sustava EDPB-a, svako od njih za odgovarajuće konačne nacionalne odluke.

⁹³ Vidjeti odjeljak 10.2. Značenje tih pojmova isto je za obje točke.

12 ČLANAK 60. STAVAK 10. – OBAVJEŠĆIVANJE VODEĆEG NADZORNOG TIJELA / PREDMETNOG NADZORNOG TIJELA (ILI VIŠE NJIH) O MJERAMA KOJE JE DONIO VODITELJ OBRADE ILI IZVRŠITELJ OBRADE

244. Stavak 10. odnosi se na situaciju koja se odvija u okviru jedinstvenog mehanizma i nakon što vodeće nadzorno tijelo voditelja obrade ili izvršitelja obrade obavijesti o odluci donesenoj protiv njega, a kojom se od njega zahtijeva da postupi po pritužbi.
245. O odluci se obavješćuje u skladu s člankom 60. stavkom 7. ili 9. ako vodeće nadzorno tijelo postupi samo po nekim dijelovima pritužbe protiv voditelja obrade ili izvršitelja obrade.
246. Članak 60. stavak 10. prva rečenica sadržava obvezu voditelja obrade ili izvršitelja obrade da donese potrebne mjere kako bi osigurao poštovanje odluke, čime se primjenjuju korektivne ovlasti iz članka 58. stavka 2.
247. Voditelj obrade ili izvršitelj obrade dužan je provesti te mjere u svim svojim poslovnim nastanima u EGP-u u kojima se provodi predmetna obrada.
248. Članak 60. stavak 10. druga rečenica sadržava drugu obvezu voditelja obrade ili izvršitelja obrade, u skladu s kojom je on dužan obavijestiti vodeće nadzorno tijelo o svim mjerama koje je donio radi poštovanja odluke ako ta odluka uključuje korektivne mjere. Tom se obvezom osigurava učinkovitost provedbe. Ona je ujedno osnova za moguće nužne mjere praćenja koje vodeće nadzorno tijelo može uvesti, isto tako u suradnji s drugim predmetnim nadzornim tijelima⁹⁴.
249. Članak 60. stavak 10. druga rečenica sadržava i obvezu vodećeg nadzornog tijela, u skladu s kojom je ono dužno obavijestiti druga predmetna nadzorna tijela o mjerama koje je voditelj obrade ili izvršitelj obrade donio radi poštovanja odluke koja je donesena protiv njega. Iako nije utvrđen rok u kojem vodeće nadzorno tijelo mora dostaviti takve informacije drugim predmetnim nadzornim tijelima, trebalo bi ih objaviti čim ih zaprimi od voditelja obrade ili izvršitelja obrade.

Pri obavješćivanju drugih predmetnih nadzornih tijela vodeće nadzorno tijelo trebalo bi razmotriti treba li dostaviti i svoju ocjenu ako zaključi da su poduzete mjere nedostatne, posebice kako bi odlučilo jesu li potrebne daljnje radnje.

13 ČLANAK 60. STAVAK 11. – HITNI POSTUPAK

250. Članak 60. stavak 11. odnosi se na „izuzetne okolnosti” u kojima se nadzorno tijelo može osloniti na hitni postupak iz članka 66. tijekom postupka iz članka 60.
251. Za potrebe ovih Smjernica naglasak će stoga biti uglavnom na tekstu članka 60. stavka 11., odnosno na uvjetima za pozivanje na članak 66. tijekom postupka koji provodi jedinstvena kontaktna točka te na posljedicama koje to ima na postupak s jedinstvenom kontaktnom točkom koji je u tijeku.

13.1 Uvjeti za pozivanje na članak 66.

⁹⁴ Vidjeti odjeljak 4.

252. Da bi se nadzorno tijelo moglo pozvati na hitni postupak iz članka 66. u skladu s člankom 60. stavkom 11. moraju biti ispunjeni sljedeći **kumulativni** uvjeti:

- J nadzorno tijelo je predmetno nadzorno tijelo
- J postoje izuzetne okolnosti
- J predmetno nadzorno tijelo smatra da postoji hitna potreba za djelovanjem i
- J takvim hitnim djelovanjem nastoje se zaštititi interesi ispitanikâ.

Objašnjenja svakog uvjeta iznesena su u nastavku.

253. Članak 60. stavak 11. odnosi se na predmetno nadzorno tijelo kao dio postupka iz članka 60., tj. na predmetno nadzorno tijelo koje sudjeluje u postupku koji provodi jedinstvena kontaktna točka⁹⁵. Takvo predmetno nadzorno tijelo može se pozvati na članak 66. ako su ispunjeni svi primjenjivi uvjeti. Budući da je vodeće nadzorno tijelo ujedno i predmetno nadzorno tijelo prema definiciji iz članka 4. točke 22., načelno se i vodeće nadzorno tijelo može pozvati na članak 60. stavak 11. ako su ispunjeni svi ostali uvjeti.

254. Pojam „izuzetne okolnosti” odnosi se na okolnosti u situacijama u kojima je utvrđena potreba za hitnim djelovanjem jer „standardni” postupak suradnje ili postupak u okviru mehanizma konzistentnosti nije moguće primijeniti u odgovarajućem roku. Zbog izuzetnosti takvih okolnosti tumačenje je ograničeno. To je osobito primjenjivo ako predmetno nadzorno tijelo, unatoč postupku iz članka 60. koji je u tijeku, od EDPB-a namjerava zatražiti da u skladu s člankom 60. stavkom 11. donese hitno mišljenje ili hitnu obvezujuću odluku u skladu s odredbama članka 66. stavka 3., odnosno ako se smatra da nadležno nadzorno tijelo (najvjerojatnije vodeće nadzorno tijelo kao takvo) „nije poduzelo prikladnu mjeru”. Nadzorno tijelo trebalo bi unaprijed neformalno nastojati ishoditi intervenciju nadležnog nadzornog tijela, što je očito i u skladu s ciljem postizanja konsenzusa koji je temelj cijelog postupka iz članka 60.

255. Kad je riječ o „hitnoj potrebi za djelovanjem” i kriterijima koje predmetno nadzorno tijelo treba primijeniti za procjenu hitnosti u posebnim okolnostima, može se uputiti na uvodnu izjavu 137., u kojoj se navodi da je takva potreba osobito moguća „ako postoji opasnost da bi se provedba prava ispitanika mogla u većoj mjeri narušiti”. U skladu s europskom sudskom praksom nije nužno s apsolutnom sigurnošću dokazati neminovnost štete. Dovoljno je dokazati da je šteta predvidljiva s dovoljnim stupnjem vjerojatnosti⁹⁶.

256. Kad je riječ o četvrtom uvjetu, valja istaknuti da se članak 60. stavak 11. za razliku od članka 66. ne odnosi na „prava i slobode ispitanika”, već ima šire značenje, odnosno odnosi se na njihove „interese”. Međutim, budući da treba primijeniti postupak „iz članka 66.”, EDPB smatra da se ti interesi podudaraju s pravima i slobodama ispitanika u skladu s člankom 66.

257. Kako je prethodno navedeno, ti su uvjeti kumulativni, a predmetno nadzorno tijelo odgovorno je navesti „razloge” za svaki od njih, neovisno o tome namjerava li poduzeti hitne mjere u skladu s

⁹⁵ Vidjeti točku 22. i sljedeće točke.

⁹⁶ Vidjeti rješenje u predmetu T-346/06 R, *IMS protiv Komisije* [2007.], ECR II-1781, točke 121. i 123.

člankom 66. stavkom 1. ili zatražiti hitno mišljenje ili hitnu obvezujuću odluku EDPB-a u skladu s člankom 66. stavkom 2. ili 3.

258. Nadalje, predmetno nadzorno tijelo trebalo bi osim uvjeta navedenih u članku 60. stavku 11. razmotriti i nekoliko dodatnih čimbenika prije nego što poduzme taj korak, primjerice:

-) elemente prikupljene u postupku koji provodi jedinstvena kontaktna točka
-) razmjenu informacija s drugim predmetnim nadzornim tijelima (uključujući vodeće nadzorno tijelo)
-) razmjenu informacija s voditeljem obrade / izvršiteljem obrade i, ako je to primjenjivo, podnositeljem pritužbe u vezi s predmetnom prekograničnom obradom
-) dosegnutu fazu u postupku iz članka 60. (posebno u pogledu toga koliko je postupak blizu dovršetku, odnosno fazi poduzimanja provedbene mjere u odnosu na voditelja obrade / izvršitelja obrade).

259. Kad je riječ o „hitnoj potrebi za djelovanjem“, predmetno nadzorno tijelo trebalo bi osobito uzeti u obzir posljednju točku.

13.2 Interakcija s postupkom suradnje iz članka 60. koji je u tijeku

260. Primjenom hitnog postupka iz članka 66. odstupa se od postupka iz članka 60. zbog njegove iznimnosti. Međutim, on se primjenjuje ne dovodeći u pitanje taj članak. Stoga, ako se predmetno nadzorno tijelo oslanja na hitni postupak u skladu s člankom 60. stavkom 11. i ako su ispunjeni svi relevantni uvjeti, time se ne prekida postojeći postupak koji provodi jedinstvena kontaktna točka. Stoga se posljedice koje proizlaze iz privremenih mjera koje predmetno nadzorno tijelo donese u skladu s člankom 66. stavkom 1. i/ili hitnog mišljenja ili obvezujuće odluke koju je zatražio EDPB u skladu s člankom 66. stavkom 2. ili 3. moraju na odgovarajući način uzeti u obzir u tom postupku koji provodi jedinstvena kontaktna točka.

261. Općenito su moguće različite situacije ovisno o prirodi traženih hitnih mjera:

-) predmetno nadzorno tijelo donijelo je mjere koje su privremene, vremenski ograničene i ograničene na njezino nacionalno državno područje u skladu s člankom 66. stavkom 1. i ne namjerava tražiti konačne mjere od EDPB-a
-) predmetno nadzorno tijelo donijelo je privremene mjere u skladu s člankom 66. stavkom 1. i namjerava ishoditi konačne mjere primjenom članka 66. stavka 2. ili ih namjerava izravno ishoditi primjenom članka 66. stavka 3.

262. Ako se primjenjuje članak 66. stavak 1., postupak koji provodi jedinstvena kontaktna točka može se nastaviti kako bi se donijele konačne mjere prema uputama vodećeg nadzornog tijela, a da privremene mjere predmetnog nadzornog tijela nemaju posebne posljedice na postupak jedinstvene kontaktne točke. Ako se primjenjuje članak 66. stavak 2. ili 3., hitne mjere koje je predmetno nadzorno tijelo zatražilo od EDPB-a konačne su. Stoga će u tom slučaju hitna obvezujuća odluka ili hitno mišljenje koje je EDPB donio zasigurno utjecati na tekući postupak koji trenutačno provodi jedinstvena kontaktna točka, osobito zbog potrebe da ga vodeće nadzorno tijelo provede bez odlaganja. U skladu s tim vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela morat će obustaviti postupak rješavanja predmeta do izdavanja takve hitne obvezujuće odluke ili hitnog mišljenja.

263. Nakon što EDPB izda hitno mišljenje ili hitnu obvezujuću odluku, postupak koji provodi jedinstvena kontaktna točka može se ponovno pokrenuti, a učinci koje proizlazi iz hitnog postupka morat će se uzeti u obzir u postupku koji provodi jedinstvena kontaktna točka. Međutim, treba uzeti u obzir da je vodeće nadzorno tijelo dužno konačnu odluku u skladu s takvim hitnim mišljenjem ili hitnom obvezujućom odlukom EDPB-a donijeti u vrlo ograničenom roku koji EDPB određuje za svaki pojedinačni slučaj (npr. dva tjedna ili mjesec dana), i to upravo zbog hitnosti koju je EDPB potvrdio.
264. Vodeće nadzorno tijelo i druga predmetna nadzorna tijela mogu na najbolji način utvrditi jesu li pitanja koja se rješavaju u tijeku postupka koji provodi jedinstvena kontaktna točka u potpunosti obuhvaćena konačnom odlukom vodećeg nadzornog tijela koja je donesena na temelju hitne obvezujuće odluke ili hitnog mišljenja EDPB-a ili postoje neriješena pitanja.
265. U prvom slučaju postupak koji provodi jedinstvena kontaktna točka zaključuje se nakon što vodeće nadzorno tijelo donese konačnu odluku, nakon čega slijede postupovni koraci uređeni odredbama članka 60. stavaka od 7. do 9., ovisno o slučaju. To može značiti da, s obzirom na to da je predmet zaključen, vodeće nadzorno tijelo neće proslijediti nijedan nacrt odluke u skladu s člankom 60. stavkom 3.⁹⁷ Ako osim pitanja koja su bila predmet hitnog mišljenja ili hitne obvezujuće odluke postoje dodatna pitanja koja treba riješiti, vodeće nadzorno tijelo mora jasno utvrditi koja pitanja iz njegova nacrta odluke treba riješiti u okviru postupka koji trenutačno provodi jedinstvena kontaktna točka, a koja su riješena hitnom obvezujućom odlukom ili hitnim mišljenjem koje je donio EDPB. U tom će se slučaju postupak iz članka 60. koji je u tijeku nastaviti nakon što vodeće nadzorno tijelo donese konačnu odluku i obavijesti o njoj, i to od faze u kojoj je obustavljen zbog hitnog postupka.

⁹⁷ U svakom slučaju stajališta drugih predmetnih nadzornih tijela već su iskazana u okviru hitne obvezujuće odluke ili hitnog mišljenja koje je donio EDPB.

KRATKI PRIRUČNIK

I. UVOD

Ovaj se prilog temelji na Općoj uredbi o zaštiti podataka i smjernicama o primjeni članka 60. EDPB-a i treba ga tumačiti zajedno s relevantnim odjeljcima te uredbe i tih smjernica za svako pitanje pravnog tumačenja.

Svrha je dokumenta pružiti kratke referentne informacije o postupcima koji se odnose na suradnju između vodećeg nadzornog tijela i drugih predmetnih nadzornih tijela u slučaju prekogranične obrade. U skladu s tim dokument je strukturiran u skladu s redoslijedom koraka koji se trebaju izvršiti u postupku iz članka 60. te su u njemu izdvojene zakonske obveze i navedene najbolje prakse kako je navedeno u spomenutom GDL-u.

Kad je riječ o fazi koja prethodi postupku iz članka 60., posebno u pogledu određivanja vodećeg nadzornog tijela i preliminarne provjere slučajeva, treba uputiti na smjernice WP244 rev.01 i druge relevantne smjernice.

Glavne faze u postupku u okviru postupka koji provodi jedinstvena kontaktna točka navedene su u nastavku.

FAZA 0.: određivanje vodećeg nadzornog tijela

Odnosi se na potvrdu da se obavlja prekogranična obrada i mjesto glavnog ili jedinog poslovnog nastana voditelja obrade / izvršitelja obrade (članak 56.)

FAZA I.: razmjena bitnih informacija i istraživanje

Članak 60. stavak 1.

Moguće članak 60. stavak 2.:
uzajamna pomoć i zajedničke operacije

FAZA II.: priprema odluke

Članak 60. stavci od 3. do 5.

FAZA III.: donošenje odluke

Članak 60. stavci od 6. do 10.

Possibly Art. 60 (2):
mutual assistance & joint operations

Informacijski
sustav EDPB-a

Članak 60.
stavak 12.

II. POSTUPAK PO KORACIMA

Faza I.: Razmjena informacija i istraživanje

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav EDPB-a (IMI)
1.a	Članak 60. stavak 1. – „Vodeće nadzorno tijelo surađuje s drugim predmetnim nadzornim tijelima [...] kako bi se nastojao postići konsenzus. [...]”	<p>Tko: i vodeće nadzorno tijelo i predmetno nadzorno tijelo</p> <p>Kad: tijekom cijelog postupka suradnje</p> <p>Što:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obvezna suradnja - aktivna suradnja (pravedna i konstruktivna) kako bi se sprije ili sporovi u nastojanju da se postigne konsenzus (42) 	<ul style="list-style-type: none"> - maksimalno i odlučno nastojanje nadzornih tijela da se postigne konsenzus kao pravni cilj (39) - dogovorno djelovanje trebalo bi biti pravilo (41) - upotreba svih mogućih alata u nastojanju da se postigne konsenzus (40,42) - odabir pristupa suradnji koji su najprikladniji za predmetni slučaj (43) - obostrano pružanje prilike za izražavanje mišljenja (42) - uzimanje u obzir mišljenja drugih sudionika u postupku suradnje (42, 127) 	
1.b	Članak 60. stavak 1.– „[...] Vodeće nadzorno tijelo i predmetna nadzorna tijela međusobno razmjenjuju sve bitne informacije.”	<p>Tko: i vodeće nadzorno tijelo i predmetno nadzorno tijelo</p> <p>Kad: pravodobno tijekom cijelog postupka suradnje</p> <p>Što:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obvezna razmjena svih bitnih informacija o predmetu 	<ul style="list-style-type: none"> - razmjena svih informacija (činjenice i pravna obrazloženja) potrebnih za donošenje zaključka o predmetu (46) - neformalna razmjena informacija između nadzornih tijela u ranijim fazama i ukazivanje na moguća problematična pitanja prije pokretanja formalnih koraka kako bi se povećala vjerojatnost postizanja konsenzusa (55-57) 	Članak 60. – neformalno savjetovanje

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav EDPB-a (IMI)
		<ul style="list-style-type: none"> - razmjena potrebnih dokumenata i mišljenja prije podnošenja nacрта odluke 	<ul style="list-style-type: none"> - razmjena informacija trebala bi biti primjerena i razmjerna kako bi se nadzornim tijelima omogućilo da obavljaju svoju ulogu (47); - za vodeće nadzorno tijelo: bitne informacije u radu s voditeljem obrade / izvršiteljem obrade (nalazi, izvješća, razmjena informacija s organizacijom)(48-50) - za predmetno nadzorno tijelo: bitne informacije u vezi sa slučajem (pritužba, daljnja korespondencija, obavijest o povredi podataka, svi daljnji nalazi itd.) (50.) - dijeljenje osobnih podataka samo kad je to potrebno za rješavanje slučaja (51) - ukazati na određena pitanja koja su povjerljiva kako bi se ispunili nacionalni zakonski zahtjevi (52) 	
2.	<p>Članak 60. stavak 2. – „Vodeće nadzorno tijelo može u bilo kojem trenutku od drugih predmetnih nadzornih tijela zatražiti pružanje uzajamne pomoći u skladu s člankom 61. [...] posebno vođenje istraga [...]”</p>	<p>Tko: vodeće nadzorno tijelo</p> <p>Kad: u bilo kojem trenutku prije podnošenja nacрта odluke</p> <p>Što:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mogućnost zahtijevanja uzajamne pomoći od 	<ul style="list-style-type: none"> - zahtjevi mogu obuhvaćati: dodatne informacije od podnositelja pritužbe, činjenice koje treba provjeriti, dokaze koje treba prikupiti, inspekcije koje će se provesti u poslovnom nastanu voditelja obrade / izvršitelja obrade (70-73). 	<p>Članak 61. – uzajamna pomoć</p> <p>Članak 61. – dobrovoljna uzajamna pomoć</p>

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav EDPB-a (IMI)
		<p>predmetnog nadzornog tijela (ili više njih), među ostalim radi istraživanja prekograničnog slučaja koji je u tijeku</p> <ul style="list-style-type: none"> - takvi se zahtjevi podnose u skladu s pravilima iz članka 61. (osnova za zahtjev, rokovi za davanje odgovora) - odgovor predmetnih nadzornih tijela bez nepotrebnog odgađanja i najkasnije u roku od mjesec dana nakon primitka zahtjeva 		
3.	<p>Članak 60. stavak 2. – „Vodeće nadzorno tijelo [...] može provoditi zajedničke operacije u skladu s člankom 62., posebno vođenje istraga [...].”</p>	<p>Tko: vodeće nadzorno tijelo</p> <p>Kad: u bilo kojem trenutku prije podnošenja nacрта odluke</p> <p>Što:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mogućnost uspostave zajedničke operacije radi istraživanja voditelja obrade ili izvršitelja obrade s poslovnim nastanom u drugoj državi članici - na takvu operaciju primjenjuju se pravila iz članka 62. 	<ul style="list-style-type: none"> - vodeće nadzorno tijelo može biti domaćin zajedničke operacije ili može organizirati zajedničku operaciju u jednoj ili više država članica u kojima su poslovni nastani voditelja obrade / izvršitelja obrade relevantnog za određeni slučaj (79-80) <p>NAPOMENA: Članak 60. stavak 2. može se primijeniti i nakon završetka postupka koji provodi jedinstvena kontaktna točka za provedbu provjera u skladu s člankom 60.</p>	<p>Članak 60. – neformalno savjetovanje</p> <p>Članak 62. – zajednička operacija</p>

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav EDPB- a (IMI)
			stavkom 10. (vidjeti u nastavku) (74, 80).	

Faza II.: priprema odluke

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
1.a	Članak 60. stavak 3. – „Vodeće nadzorno tijelo bez odgađanja obavješćuje o bitnim informacijama u vezi s predmetom druga predmetna nadzorna tijela.”	<p>Tko: vodeće nadzorno tijelo</p> <p>Kad: bez odgađanja</p> <p>Što:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obavješćivanje drugih predmetnih nadzornih tijela o bitnim informacijama o predmetu 	<ul style="list-style-type: none"> - informacije se moraju brzo dostaviti drugim predmetnim nadzornim tijelima, u skladu s okolnostima konkretnog slučaja (87-88) - vodeće nadzorno tijelo trebalo bi razmotriti mogućnost proaktivnog i brzog prosljeđivanja rasporeda s koracima koje treba poduzeti do podnošenja nacрта odluke (89–90, 102) - nakon završetka istrage vodeće nadzorno tijelo trebalo bi drugim predmetnim nadzornim tijelima poslati sažetak rezultata kako bi ona mogla dostaviti povratne informacije u kratkom razumnom roku vodeće nadzorno tijelo prosljeđuje svoju ocjenu o primljenim povratnim informacijama (94) - „bitne informacije” uključuju sve dodatne razmjene informacija o problematičnim pitanjima ili različitim mišljenjima u skladu s ciljem postizanja konsenzusa (93–95) - vodeće nadzorno tijelo može s drugim predmetnim nadzornim tijelima podijeliti informacije o 	<p>Članak 60. – neformalno savjetovanje</p>

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
			<p>opsegu i glavnim zaključcima nacrtu odluke prije njegova službenog podnošenja kako bi ta tijela doprinijela cjelokupnom postupku (57, 93)</p> <ul style="list-style-type: none"> - u pripremi nacrtu odluke vodeće nadzorno tijelo trebalo bi uzeti u obzir preliminarna mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela (93.–94) - u jednostavnim predmetima, kad je nacrt odluke sam po sebi jasan i/ili kad je potrebno razmijeniti vrlo malo informacija, bitne informacije mogu se razmjenjivati zajedno s nacrtom odluke (104). <p>NAPOMENA: vidjeti fazu 1., korak 1.b</p>	
1.b	Članak 60. stavak 3. – „[Vodeće nadzorno tijelo] bez odgađanja podnosi nacrt odluke drugim predmetnim nadzornim tijelima kako bi ona dala svoje mišljenje [...].”	<p>Tko: vodeće nadzorno tijelo</p> <p>Kad: što prije nakon prikupljanja svih činjenica te nakon razmjene informacija i mišljenja s drugim predmetnim nadzornim tijelima, što ovisi o složenosti i posebnosti predmeta</p> <p>Što:</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Podnošenje nacrtu odluke odnosi se na sve postupke koje provodi jedinstvena kontaktna točka, uključujući sljedeće situacije: žalba se povlači tijekom postupka A60 koji je u tijeku, postignuto je sporazumno rješenje, povreda više ne postoji, predmet se zatvara, nije predviđena mjera protiv voditelja obrade ili izvršitelja obrade ili 	Članak 60. – nacrt odluke

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)	
		<ul style="list-style-type: none"> - obvezno podnošenje nacrtu odluke drugim predmetnim nadzornim tijelima u svim slučajevima iz članka 60. radi savjetovanja 	<p>vodeće nadzorno tijelo nije izdalo konačnu odluku (97–100)</p> <ul style="list-style-type: none"> - nacrt odluke trebao bi oblikom i sadržajem odgovarati odluci koja se donosi u konkretnom slučaju te bi trebao sadržavati sve formalne zahtjeve pravno obvezujuće mjere (109–110, 114–117) - nacrt odluke trebao bi biti u pisanom obliku te jasno i nedvosmisleno formuliran te bi trebao sadržavati informacije o nadzornom tijelu koje ga je izdalo, datum izdavanja, potpis ovlaštenog osoblja nadzornog tijela, upućivanje na pravo na učinkovit pravni lijek (109) - nacrt odluke trebao bi sadržavati i opis bitnih činjenica, razumno obrazloženje i odgovarajuću pravnu ocjenu kako bi druga predmetna nadzorna tijela mogla u potpunosti razumjeti njegove zaključke (104, 111,113) - u nacrtu odluke trebalo bi jasno utvrditi hoće li se izdavanje provoditi u skladu s člankom 60. stavkom 7., 8. ili 9. Ako se primjenjuje članak 60. stavak 9., trebalo bi biti jasno što će izdati vodeće nadzorno tijelo, a što 		
		<p>IZNIMAN SLUČAJ: Ako postoje naknadno utvrđeni čimbenici, uključujući primjedbe koje su podnijela druga predmetna nadzorna tijela ili daljnje podneske voditelja obrade / izvršitelja obrade, vodeće nadzorno tijelo može povući nacrt odluke u roku za savjetovanje od četiri tjedna koji je predviđen člankom 60. stavkom 4., pri čemu mora jasno navesti razloge, i podnijeti novi nacrt odluke za drugo predmetno nadzorno tijelo (ili više njih), što prije, nakon čega počinje teći novi rok (163).</p>			

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
			<p>nadzorno tijelo (ili više njih) koje je zaprimilo pritužbu (227)</p> <ul style="list-style-type: none"> - rok od četiri tjedna počinje teći nakon podnošenja nacrtu odluke (103,135) - vodeće nadzorno tijelo trebalo bi pokretati tijek rada samo radnim danima i osigurati da rok ne istječe na praznik EU-a (138) - Vodeće nadzorno tijelo trebalo bi se pobrinuti da je nacrt odluke u potpunosti usklađen s nacionalnim pravilima o pravu na saslušanje te da su koraci poduzeti u tu svrhu navedeni u nacrtu odluke (105). 	
1.c	Članak 60. stavak 3. – „[Vodeće nadzorno tijelo] pridaje dužnu pozornost njihovim stajalištima.”	<p>Tko: vodeće nadzorno tijelo</p> <p>Kad: što prije</p> <p>Što:</p> <ul style="list-style-type: none"> - razmotriti stajališta predmetnih nadzornih tijela u vezi s nacrtom odluke, kako bi se postigao konsenzus 	<ul style="list-style-type: none"> - vodeće nadzorno tijelo trebalo bi reagirati na stajališta svih predmetnih nadzornih tijela (129) - vodeće nadzorno tijelo trebalo bi objasniti kako namjerava uzeti u obzir ta stajališta te koja od njih treba uzeti u obzir, a koja ne, među ostalim i zbog toga što su međusobno proturječna (129) - vodeće nadzorno tijelo trebalo bi što je više moguće uzeti u obzir stajališta predmetnog nadzornog tijela koje je zaprimilo pritužbu jer je ono kontaktna točka za podnositelja pritužbe i od njega se 	

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
			<p>može zahtijevati da donese i brani odluku (130)</p> <p>NAPOMENA: vidjeti fazu I., korak 1.a o postizanju konsenzusa i fazu II., korak 1.a o pripremi nacрта odluke</p>	
2.a	<p>Članak 60. stavak 4. – „Ako neko od drugih predmetnih nadzornih tijela u roku od četiri tjedna nakon što je [...] bilo obaviješteno izrazi relevantan i obrazložen prigovor na nacrt odluke [...].”</p>	<p>Tko: predmetno nadzorno tijelo (ili više njih) prepoznato kao sudionik postupka koji provodi jedinstvena kontaktna točka</p> <p>Kad: u roku od četiri tjedna nakon što vodeće nadzorno tijelo podnese nacrt odluke</p> <p>Što: mogućnost podnošenja relevantnog i obrazloženog prigovora na nacrt odluke.</p> <p>NAPOMENA: vidjeti Smjernice 09/2020 o konceptu relevantnog i obrazloženog prigovora</p>	<ul style="list-style-type: none"> - postizanje konsenzusa trebalo bi imati prednost pred pokretanjem postupka rješavanja sporova, stoga bi prethodne korake trebalo pažljivo slijediti (133) - predmetno nadzorno tijelo trebalo bi prigovore iznijeti u jednom podnesku, ali tako da se različiti prigovori razlikuju (139) - ako predmetno nadzorno tijelo želi izmijeniti svoj podnesak, može to učiniti u utvrđenom roku od četiri tjedna tako da u informacijskom sustavu EDPB-a izbriše prethodnu verziju i prenese novu (139.) - potvrda prigovora drugog predmetnog nadzornog tijela ili upućivanje na njega ne čini relevantan i obrazložen prigovor. U tom slučaju svako predmetno nadzorno tijelo treba podnijeti vlastiti prigovor u skladu sa smjernicama o relevantnom i 	<p>Članak 60. – nacrt odluke</p>

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
			obrazloženom prigovoru (142–145).	
2.b	„[...] ako relevantan i obrazložen prigovor ne uzme u obzir ili smatra da prigovor nije relevantan ili obrazložen, vodeće nadzorno tijelo predmet predaje na rješavanje u sklopu mehanizma konzistentnosti [...].”	<p>Tko: vodeće nadzorno tijelo</p> <p>Kad: što prije nakon roka od četiri tjedna za savjetovanje o nacrtu odluke</p> <p>Što:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obvezno podnošenje predmeta EDPB-u u skladu s člankom 65. stavkom 1. točkom (a) ako vodeće nadzorno tijelo nije uzelo u obzir relevantan i obrazložen prigovor / ne utvrdi da je prigovor relevantan i obrazložen prigovor <p>NAPOMENA: vidjeti Smjernice 09/2020 o konceptu relevantnog i obrazloženog prigovora</p>	<ul style="list-style-type: none"> - postizanje konsenzusa trebalo bi imati prednost pred pokretanjem postupka rješavanja sporova, stoga bi prethodne korake trebalo pažljivo slijediti (133,149) - u odgovoru na relevantan i obrazložen prigovor vodeće nadzorno tijelo trebalo bi iznijeti svoju prvu ocjenu i navesti koji relevantan i obrazložen prigovor namjerava uzeti u obzir i u kojoj mjeri te bolje pojasniti svoje stajalište i istodobno pružiti predmetnom nadzornom tijelu priliku da dodatno objasni prigovore (146–149) - takva dodatna suradnja može imati različite oblike, uključujući organiziranje sastanaka ili primjenu postupaka neformalnog savjetovanja (146, 159) - nakon što vodeće nadzorno tijelo iznese objašnjenja i ako su proturječna stajališta samo od manje važnosti, predmetno nadzorno tijelo može razmotriti povlačenje relevantnog i obrazloženog prigovora. U takvoj bi situaciji predmetno nadzorno tijelo 	Članak 65. – rješavanje sporova pri Odboru

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
			<p>trebalo izričito objaviti da povlači relevantni i obrazloženi prigovor (147–149)</p> <ul style="list-style-type: none"> - vodeće nadzorno tijelo trebalo bi dokumentirati to povlačenje i bez odgađanja o tome obavijestiti drugo predmetno nadzorno tijelo (ili više njih) (148) - ako nije postignut konsenzus, vodeće nadzorno tijelo što prije uputiti predmet EDPB-u (151.–153, 174, 181). <p>NAPOMENA: ako neke prigovore želi, a druge ne želi uzeti u obzir ili ih ne smatra relevantnima i/ili obrazloženima, vodeće nadzorno tijelo trebalo bi podnijeti revidirani nacrt u postupku u skladu s člankom 60. stavkom 5. u skladu sa sljedećim odjeljkom. →Vodeće nadzorno tijelo trebalo bi u neformalnoj razmjeni jasno navesti koje prigovore namjerava uvažiti u revidiranom nacrtu odluke i kako to namjerava učiniti. Nadalje, trebalo bi jasno navesti koji su prigovori zabilježeni kao predmet mogu eg kasnijeg rješavanja sporova u skladu s lankom 65. stavkom 1. to kom (a) (154.).</p>	

<p>3.a</p>	<p>Članak 60. stavak 5. – „Ako vodeće nadzorno tijelo namjerava uzeti u obzir relevantan i obrazložen prigovor, revidirani nacrt odluke podnosi drugim predmetnim nadzornim tijelima kako bi ona dala svoje mišljenje.”</p>	<p>Tko: vodeće nadzorno tijelo</p> <p>Kad: što prije (načelo dobre uprave)</p> <p>Što:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obvezno podnošenje revidiranog nacrta odluke predmetnom nadzornom tijelu (ili većem broju takvih tijela) samo ako vodeće nadzorno tijelo namjerava uzeti u obzir relevantan i obrazložen prigovor. <p>NAPOMENA: vidjeti fazu II., korak 1.b o podnošenju nacrta odluke</p>	<ul style="list-style-type: none"> - vodeće nadzorno tijelo ne smije podnijeti revidirani nacrt odluke samo na temelju primjedbi ili drugih napomena (162–163 i Smjernice EDPB-a 9/2020) - nakon ocjenjivanja relevantnog i obrazloženog prigovora vodeće nadzorno tijelo trebalo bi jasno obavijestiti predmetno nadzorno tijelo da namjerava podnijeti revidirani nacrt odluke (169–170) - vremenski razmak između podnošenja relevantnog i obrazloženog prigovora i podnošenja revidiranog nacrta odluke trebao bi biti što kraći i primjeren postupku koji provodi jedinstvena kontaktna točka (167–168) - prije službenog podnošenja vodeće nadzorno tijelo može proslijediti preliminarni revidirani nacrt odluke u okviru neformalnog savjetovanja kako bi osiguralo da postoji dogovor o unesenim izmjenama i da se može postići konsenzus (170) - u revidiranom nacrtu odluke trebalo bi u potpunosti otkloniti rizike koje predstavlja prvotni nacrt odluke u pogledu temeljnih prava i sloboda ispitanika, kako je utvrđeno u relevantnom i obrazloženom prigovoru (158) 	<p>Članak 60. – revidirani nacrt odluke</p>
-------------------	---	---	--	--

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
3.b	Članak 60. stavak 5. – „[...] Na taj revidirani nacrt odluke primjenjuje se postupak iz stavka 4. u roku od dva tjedna.”	<p>Tko: vodeće nadzorno tijelo i predmetno nadzorno tijelo (ili više njih) prepoznati kao sudionici postupka koji provodi jedinstvena kontaktna točka</p> <p>Kad: vidjeti korak 2.a/2.b u fazi II.</p> <p>Što: vidjeti korak 2.a/2.b u fazi II.</p> <p>NAPOMENA: ako nije podnesen nijedan relevantan i obrazložen prigovor, primjenjuje se članak 60. stavak 6.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - revidirani nacrt odluke treba smatrati različitim pravnim instrumentom u odnosu na nacrt odluke podnesen u skladu s člankom 60. stavkom 4.(183) - predmetno nadzorno tijelo može podnijeti relevantan i obrazložen prigovor na revidirani nacrt odluke čak i ako nije podnijelo prigovor na nacrt odluke (183-184) - predmetno nadzorno tijelo ne smije podnijeti relevantan i obrazložen prigovor u vezi s revidiranim nacrtom odluke ako nije postojao relevantan i obrazložen prigovor koji se odnosio na to specifično pitanje i ako vodeće nadzorno tijelo nije revidiralo nacrt odluke u vezi s tim pitanjem (186). <p>NAPOMENA: vidjeti fazu II., korak 2.a/2.b o podnošenju relevantnog i obrazloženog prigovora</p> <p>IZNIMAN SLUČAJ: ako postoje izvanredne okolnosti koje prethodno nisu bile utvrđene, a zbog kojih vodeće nadzorno tijelo svjesno namjerava uzeti u obzir relevantan i obrazložen prigovor podnesen tijekom posljednjeg razdoblja savjetovanja u kojem</p>	<p>Članak 60. – revidirani nacrt odluke</p>

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
			je bilo omogućeno da se postigne konsenzus i izbjegne upućivanje predmeta EDPB-u kad više ne postoji spor koji treba riješiti, vodeće nadzorno tijelo može podnijeti (ponovno revidirani) revidirani nacrt odluke (176–180).	

Faza III.: donošenje konačne odluke

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
1.	<p>Članak 60. stavak 6. – „Ako ni jedno od drugih predmetnih nadzornih tijela ne uloži prigovor na nacrt odluke koju je podnijelo vodeće nadzorno tijelo u roku navedenom u stavcima 4. i 5., smatra se da se vodeće nadzorno tijelo i predmetna nadzorna tijela slažu s tim nacrtom odluke i on je za njih obvezujući.”</p>	<p>Tko: predmetno nadzorno tijelo (ili više njih) prepoznato kao sudionik postupka koji provodi jedinstvena kontaktna točka</p> <p>Kad: nakon četiri tjedna od podnošenja nacrtu odluke (članak 60. stavak 4.); ili nakon dva tjedna od podnošenja (posljednjeg) revidiranog nacrtu odluke (članak 60. stavak 5.)</p> <p>Što:</p> <ul style="list-style-type: none"> - sporazum između vodećeg nadzornog tijela i predmetnog nadzornog tijela o nacrtu odluke / revidiranom nacrtu odluke ako nisu podneseni relevantni i obrazloženi prigovori - obvezujući učinak nacrtu odluke / revidiranog nacrtu odluke za vodeće nadzorno tijelo i predmetna nadzorna tijela → nacrt odluke / revidirani nacrt odluke više se ne može povući ni izmijeniti, osim u izuzetnim okolnostima (187 191) 	<ul style="list-style-type: none"> - nema potrebe za djelovanjem; ako nisu podneseni relevantni i obrazloženi prigovori, podrazumijeva se da je postignut sporazum (prešutni sporazum) (188) - nacionalna konačna odluka vodećeg nadzornog tijela / predmetnog nadzornog tijela [vidjeti 2.a/2.b] ne smije odstupati od obvezujućeg nacrtu odluke / revidiranog nacrtu odluke (189-191) - obvezujući učinak ograničen je na specifičan, konkretan predmet koji se rješava (196) - predmetno nadzorno tijelo koje se namjerava uključiti u postupak u ovoj fazi trebalo bi razmotriti pokretanje zasebnog postupka koji provodi jedinstvena kontaktna točka (u suprotnom će nacrt odluke / revidirani nacrt odluke biti automatski obvezujući za njega) (192-195) - Tekst/zaključci obvezujućeg nacrtu odluke / revidiranog nacrtu odluke mogu se ponovno upotrijebiti za 	

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
			naknadni postupak koji provodi jedinstvena kontaktna točka (isti ili različiti voditelj obrade, ista povreda) ako se time može ubrzati rješavanje predmeta. (197-198)	
2.a	<p>Članak 60. stavak 7. – (1.) „Vodeće nadzorno tijelo donosi odluku i dostavlja je u glavni ili jedini poslovni nastan voditelja obrade ili izvršitelja obrade, prema potrebi, te obavješćuje druga predmetna nadzorna tijela i Odbor o dotičnoj odluci prilažući i bitne činjenice i obrazloženja.”</p>	<p>Tko: vodeće nadzorno tijelo</p> <p>Kad: što prije nakon što odluka postane obvezujuća u skladu s člankom 60. stavkom 6. (načelo dobre uprave) (206) / NAPOMENA: u roku od mjesec dana od obvezujuće odluke EDPB-a u skladu s člankom 65. stavkom 1. točkom (a) (206)</p> <p>IZNIMAN SLUČAJ: zbog utvrđenih ograničenja tijekom tog razdoblja (npr. relevantna sudska praksa / zakonodavstvo EU-a) vodeće nadzorno tijelo možda će se morati suzdržati od donošenja konačne nacionalne odluke te će predmetnim nadzornim tijelima morati podnijeti novi nacrt odluke nakon što ih je obavijestilo o tome (207)</p> <p>Što:</p> <ul style="list-style-type: none"> - donošenje konačne nacionalne odluke (203-205 230-235) 	<ul style="list-style-type: none"> - dostavljanje cjelovite preslike konačne nacionalne odluke (prema nacionalnim zakonima) voditelju obrade / izvršitelju obrade (210) - obavješćivanje voditelja obrade / izvršitelja obrade i o njegovim obvezama u skladu s člankom 60. stavkom 10.(214) - obavješćivanje drugih predmetnih nadzornih tijela i EDPB-a o nacionalnoj konačnoj odluci putem polja „Konačna odluka” u informacijskom sustavu unutarnjeg tržišta (211-212) - pružanje sažetka činjenica i obrazloženja drugim predmetnim nadzornim tijelima i EDPB-u putem polja „Konačna odluka” u informacijskom sustavu unutarnjeg tržišta (215-216) - preporučuje se da se putem informacijskog sustava unutarnjeg tržišta drugim predmetnim nadzornim tijelima dostavi i preslika 	Članak 60. – konačna odluka

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
		<ul style="list-style-type: none"> - dostavljanje nacionalne konačne odluke u poslovni nastan voditelja obrade / izvršitelja obrade (u skladu s nacionalnim zakonima) (208-209) - obavješćivanje drugih predmetnih nadzornih tijela i Odbora o nacionalnoj konačnoj odluci - sažetak činjenica i obrazloženja u odluci 	nacionalne konačne odluke na engleskom jeziku (217)	
2.b	<p>Članak 60. stavak 7. – (II.) „Nadzorno tijelo kojem je podnesena pritužba obavješćuje podnositelja pritužbe o odluci“.</p>	<p>Tko: predmetno nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu na koju se odnosi obvezujuća odluka u skladu s člankom 60. stavkom 6. ili člankom 65. stavkom 1.a na temelju koje vodeće nadzorno tijelo poduzima mjere u vezi s pritužbom</p> <p>Kad: što prije (načelo dobre uprave) nakon što vodeće nadzorno tijelo obavijesti o donošenju konačne nacionalne odluke</p> <p>Što: obavješćivanje podnositelja pritužbe o nacionalnoj konačnoj odluci koju je donijelo vodeće nadzorno tijelo</p>	<ul style="list-style-type: none"> - podnositelja pritužbe trebalo bi obavijestiti u skladu s nacionalnim zakonima i praksom (213) - podnositelja pritužbe trebalo bi obavijestiti o tome da se pravo na odštetu (ako ona postoji) ostvaruje u državi članici vodećeg nadzorno tijela (nacionalni zakoni) (213) 	<p>Članak 60. – konačna odluka</p>

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
3.	<p>Članak 60. stavak 8. – „Odstupajući od stavka 7., ako je pritužba odbačena ili odbijena, nadzorno tijelo kojem je podnesena pritužba donosi odluku i dostavlja je podноситelju pritužbe te o tome obavješćuje voditelja obrade”.</p>	<p>Tko: predmetno nadzorno tijelo koje je zaprimilo pritužbu na koju se odnosi obvezujuća odluka u skladu s člankom 60. stavkom 6. ili člankom 65. stavkom 1.a ako je pritužba odbačena ili odbijena (218-219; 236-238)</p> <p>Kad: što prije (načelo dobre uprave) nakon donošenja obvezujuće odluke u skladu s člankom 60. stavkom 6. / u roku od mjesec dana nakon donošenja obvezujuće odluke u skladu s člankom 65. stavkom 1.a</p> <p>Što:</p> <ul style="list-style-type: none"> - donošenje konačne nacionalne odluke o odbacivanju/odbijanju pritužbe (nacionalni zakoni) (221-225 228-229) - dostavljanje nacionalne konačne odluke podноситelju pritužbe (nacionalni zakoni) (219; 226) - obavješćivanje voditelja obrade o nacionalnoj konačnoj odluci (nacionalni zakoni) (220) - obavješćivanje drugih predmetnih nadzornih tijela i 	<ul style="list-style-type: none"> - predmetno nadzorno tijelo može se osloniti na to da će vodeće nadzorno tijelo prenijeti informacije o nacionalnoj konačnoj odluci voditelju obrade / izvršitelju obrade (239) - obavješćivanje drugih predmetnih nadzornih tijela i EDPB-a o nacionalnoj konačnoj odluci putem polja „Konačna odluka” u informacijskom sustavu unutarnjeg tržišta (240) - pružanje sažetka činjenica i obrazloženja drugim predmetnim nadzornim tijelima i EDPB-u putem polja „Konačna odluka” u informacijskom sustavu unutarnjeg tržišta (240.) - voditelja obrade / izvršitelja obrade trebalo bi obavijestiti o tome da se pravo na odštetu (ako ona postoji) ostvaruje u državi članici predmetnog nadzorno tijela (nacionalni zakoni) (239) - putem informacijskog sustava unutarnjeg tržišta drugim predmetnim nadzornim tijelima može se pružiti i preslika nacionalne konačne odluke na engleskom jeziku (240) 	<p>Članak 60. – konačna odluka</p>

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
		<p>Odbora o nacionalnoj konačnoj odluci</p> <ul style="list-style-type: none"> - sažetak činjenica i obrazloženja u odluci 		
4.a	<p>Članak 60. stavak 9. – (1.) „Ako su se vodeće nadzorno tijelo i predmetna nadzorna tijela složili odbaciti ili odbiti dijelove pritužbe, a u obzir uzeti druge dijelove te pritužbe, donosi se odvojena odluka za svaki dio predmeta.”</p>	<p>Tko: vodeće nadzorno tijelo i predmetno nadzorno tijelo za koja je sporazum (u skladu s člankom 60. stavkom 6.) obvezujući / za koja je odluka (u skladu s člankom 65. stavkom 1.a) o djelomičnom odbacivanju/odbijanju i djelomičnom uzimanju u obzir pritužbe obvezujuća (241-242)</p> <p>Kad: što prije (načelo dobre uprave) nakon donošenja obvezujuće odluke u skladu s člankom 60. stavkom 6. / u roku od mjesec dana nakon donošenja obvezujuće odluke u skladu s člankom 65. stavkom 1.a</p> <p>Što:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vodeće nadzorno tijelo i predmetno nadzorno tijelo donose odvojene nacionalne konačne odluke koje se odnose 		

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
		na različite ishode u vezi s istom pritužbom (242)		
4.b	Članak 60. stavak 9. – (II.) „Vodeće nadzorno tijelo donosi odluku za dio koji se odnosi na djelovanja u vezi s voditeljem obrade i dostavlja je u glavni ili jedini poslovni nastan voditelja obrade ili izvršitelja obrade na državnom području svoje države članice te o tome izvješćuje podnositelja pritužbe.”	Tko: vodeće nadzorno tijelo poduzima radnje za dio pritužbe koji se odnosi na voditelja obrade Kad / što: vidjeti korak 2.a za vodeće nadzorno tijelo NAPOMENA: vodeće nadzorno tijelo mora obavijestiti podnositelja pritužbe o nacionalnoj konačnoj odluci koju je donijelo (243)	vidjeti korak 2.a za vodeće nadzorno tijelo NAPOMENA: vodeće nadzorno tijelo može se osloniti na to da se predmetno nadzorno tijelo prenijeti informacije o nacionalnoj konačnoj odluci podnositelju pritužbe (243)	Članak 60. – konačna odluka
4.c	Članak 60. stavak 9. – (III.) „[...] nadzorno tijelo podnositelja pritužbe donosi odluku za dio koji se odnosi na odbacivanje ili odbijanje te pritužbe i dostavlja je tom podnositelju pritužbe te o tome izvješćuje voditelja obrade ili izvršitelja obrade.”	Tko: predmetno nadzorno tijelo koje odbacuje ili odbija dio pritužbe Kad / što: vidjeti korak 3. za predmetno nadzorno tijelo	vidjeti korak 3. za predmetno nadzorno tijelo	Članak 60. – konačna odluka
5.a	Članak 60. stavak 10. – (I.) „Nakon što ga vodeće nadzorno tijelo u skladu sa stavicima 7. i 9. obavijesti o odluci, voditelj obrade ili izvršitelj obrade	Tko: voditelj obrade / izvršitelj obrade Kad: nakon obavijesti vodećeg nadzornog tijela o nacionalnoj konačnoj		

	Pravni zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
	<i>poduzima potrebne mjere kako bi osigurao da se odluka poštuje u odnosu na aktivnosti obrade, s obzirom na sve njegove poslovne nastane u Uniji.</i>	odluci u skladu s člankom 60. stavkom 7. ili člankom 60. stavkom 9. (244-245) Što: poduzimanje mjera i obavješćivanje o njima radi osiguravanja poštovanja konačne nacionalne odluke vodećeg nadzornog tijela (243; 246-248)		
5.b	Članak 60. stavak 10. – (II.a) „Voditelj obrade ili izvršitelj obrade o poduzetim mjerama za poštivanje odluke obavješćuju vodeće nadzorno tijelo [...]”			
5.c	Članak 60. stavak 10. – (II.b) „[vodeće nadzorno tijelo] koje izvješćuje druga predmetna nadzorna tijela”.	Tko: vodeće nadzorno tijelo Kad: što prije nakon što voditelj obrade / izvršitelj obrade dostavi obavijest (249) Što: informacije za predmetna nadzorna tijela o mjerama koje je poduzeo voditelj obrade / izvršitelj obrade	<ul style="list-style-type: none"> - vodeće nadzorno tijelo trebalo bi razmotriti mogućnost da predmetnim nadzornim tijelima pruži ocjenu mjera koje je poduzeo voditelj obrade / izvršitelj obrade (249) - vodeće nadzorno tijelo može zatražiti uzajamnu pomoć od predmetnih nadzornih tijela u skladu s člankom 60. stavkom 2. kako bi provjerilo sukladnost voditelja obrade / izvršitelj obrade u relevantnim poslovnim nastanima (62 69; 74; 80) 	

ČLANAK 60. STAVAK 11. – HITNI POSTUPAK

	Zahtjevi	Tko, kad i što	Preporuke i najbolje prakse	Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI)
U	<p>Stavak 11. – „Ako u izuzetnim okolnostima predmetno nadzorno tijelo ima razloga smatrati da postoji hitna potreba za djelovanjem kako bi se zaštitili interesi ispitanika, primjenjuje se hitni postupak iz članka 66.”</p>	<p>Tko: druga predmetna nadzorna tijela i vodeće nadzorno tijelo</p> <p>Kad: u bilo kojem trenutku tijekom postupka koji provodi jedinstvena kontaktna točka, ako postoje izuzetne okolnosti</p> <p>Što: primjena hitnog postupka u skladu s člankom 66.</p> <p>NAPOMENA: obvezujuća odluka EDPB-a u hitnom postupku u skladu s člankom 66. stavkom 3. može uključivati donošenje konačne nacionalne odluke bez nacрта odluke / revidiranog nacрта odluke (265)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - nadzorna tijela trebala bi razmotriti razne čimbenike, posebno fazu dosegnutu u postupku koji provodi jedinstvena kontaktna točka, prije pozivanja na hitnu potrebu za djelovanjem (252–259) - predmetna nadzorna tijela i vodeća nadzorna tijela trebala bi zajedno razmotriti kako najbolje uključiti ishod postupka iz članka 66. u postupak koji trenutačno provodi jedinstvena kontaktna točka (260–265) 	<p>Članak 66. – donesene privremene mjere</p> <p>Članak 66. – hitno mišljenje / odluka EDPB-a</p>